

SPRÁVY OD JEŽIŠA/JESHUA

prostřednictvím

Pamely Kribbe
(1.část)

(Zdroj: <http://www.jeshua.net>)

(Preklad: SiR)

november 2008

OBSAH

I. Pracovník Svetla

1. Jeshua, kto si ty?
(Who is Jeshua?)

2. Nová Zem
(The New Earth I, II)

3. Pracovník Svetla
(Lightworker I, II, III)

4. Od ega k srdcu
(From ego to heart I, II, III, IV)

5. Vaše Svetelné JA
(Your Light Self)

JESHUA, KTO SI TY?

(Rozprava s Jeshua, Október 2002)

Ja som ten, kto bol medzi vami a ktorého ste spoznali ako Ježiša. Nie som Ježiš vašej cirkevnej tradície alebo Ježiš vašich náboženských spisov. Ja som Jeshua-ben-Joseph, žil som ako človek z mäsa a krvi. Dosiahol som KRISTOVO vedomie pred vami, ale bol som v tom podporovaný silami, ktoré presahujú vaše súčasné predstavy. Môj príchod bola kozmická udalosť – sám som sa pre toto dal k dispozícii.

Nebolo to ľahké. Neuspel som vo svojom úsilí odovzdať ľuďom nekonečnosť Božej lásky. Nastali nedorozumenia. Prišiel som príliš skoro, ale niekto prísť musel. Môj príchod bol ako hodenie kameňa do veľkého rybníka. Všetky ryby utečú a kameň sa ponorí do hĺbín. Avšak na hladine je možné pozorovať kruhy ešte dlho potom. Dalo by sa povedať, že druh vedomia, ktoré som chcel rozvinúť potom urobilo svoju prácu v podzemí. Povrch bazénu bol neustále sčerený, dobre mienené ale pomýlené výklady rástli, aby sa vzájomne stretávali a bojovali v mojom mene. Tí, ktorých sa dotkla moja energia a pohybovali sa na podnet KRISTOVEJ energie, ju nedokázali naozaj začleniť do svojej psychologickej a fyzickej reality.

Trvalo to dlhú dobu, kým mohla KRISTOVA energia vkročiť na Zem. Ale teraz nadišiel čas. A ja som sa vrátil a hovorím prostredníctvom mnohých, do všetkých a pre každého kto ma chce počuť a tých čo ma prišli pochopiť v tichosti ich srdca. Ja nekážem ani nesúdím. Mojou najúprimnejšou nádejou je hovoriť k vám za obrovskej a neuhasínajúcej prítomnosti Lásky, dostupnej vám v každej chvíli.

Som časťou oveľa väčšieho vedomia, väčšej bytosti, ale ja, Jeshua, som vtelená časť tej bytosti (*alebo podľa vedomia*). Nemám príliš rád meno Ježiš, pretože sa uchytilo v skreslenej verzii toho za čím som stál. „Ježiš“ je vo vlastníctve cirkevných tradícií a autorít. Bol tvarovaný po stáročia tak, aby zodpovedal záujmom cirkevných otcov, až natoľko, že prevládajúci obraz Ježiša sa teraz natoľko vzdialil od toho čo predstavujem, že by ma naozaj potešilo, ak by ste ho jednoducho dokázali opustiť a uvoľniť ma z tohto dedičstva.

JA SOM Jeshua, človek z mäsa a krvi.

JA SOM váš priateľ a brat.

Som oboznámený s tým aké to je byť človekom v každom smere.

Som učiteľ a priateľ.

Nebojte sa ma. Objímte ma, ako by ste objali niekoho, kto je váš príbuzný.

Sme rodina.

Jeshua, Ježiš a KRISTUS

KRISTOVA energia, ktorú som vám prišiel ponúknuť pochádza z kolektívnej energie, ktorá prekročila svet duality. To znamená, že ona pozná protiklady dobra a zla, svetla a temnoty, dávania a brania, ako aspekty jednej a tej istej energie. Žiť z reality KRISTOVHO vedomia znamená, že neexistuje žiadny zápas s ničím. Je len úplné prijatie reality. Tento chýbajúci boj alebo odpor je jeho hlavnou črtou. Keďže KRISTUS (*alebo KRISTOVA energia*) rozpoznáva extrémny všetkých myšlienok, pocitov a činov ako prejav jedinej božskej energie, nemôže byť v spôsobe ktorým zakúša realitu žiadna dualita ani odsudzovanie.

Uveďme príklad. Keď KRISTUS vo vás sleduje ozbrojený konflikt medzi ľuďmi, jeho srdce plače pre osud bitého, ale nesúdi. On cíti bolesť a poníženie pri každej rane, a jeho srdce je plné súcitu, ale nesúdi. Sleduje páchatel'a, ktorý má zbraň, ktorý má silu, ktorý spôsobuje bolesť, a cíti ... nenávisť a horkosť v jeho vnútri, a jeho srdce trúchli, ale nesúdi. Srdce

KRISTA objíme celý výjav s hlboko pociťovaným súcitom, ale bez rozsudku, pretože rozoznáva všetky aspekty ako skúsenosti, cez ktoré sám prešiel. On sám prežil všetky tieto role, páchatel'a a obeť, pána a otroka, a dospel k pochopeniu, že on nie je žiadnym z nich, ale ten, ktorý je v pozadí oboch.

KRISTOVA energia prešla všetkými energiami duality. Identifikovala sa raz s Temnotou a potom so Svetlom, ale počas toho všetkého, niečo ostalo rovnaké. A keď si uvedomila túto „rovnakosť“, ktorá je základom všetkých skúseností, jej vedomie dosiahlo nový typ Jednoty: bolo „pokrstené“. KRISTOVA energia bola energia, ktorú som vám prišiel ponúknuť.

Kto som bol je pomerne ťažké vysvetliť. Budem sa snažiť to dosiahnuť tak, že rozlíšim medzi tromi „identitami“: Jeshua, Ježiš a KRISTUS.

Ja, ten ktorý teraz rozpráva, som Jeshua. Ja som bol ľudská bytosť, ktorá niesla KRISTOVU energiu v mojej inkarnácii na Zemi. Túto energiu je možné tiež nazvať KRISTUS.

Ježiš – v mojej terminológii – je meno pre božského človeka, ktorý bol výsledkom vliatia KRISTOVEJ energie do fyzickej a psychologickej reality Jeshua.

KRISTOVA energia bola vyliala do Jeshua zo sfér Svetla, ktoré sú – z vášho hľadiska – umiestnené v budúcnosti. Ježiš bol človek, ktorý konal zázraky a predniesol proroctvá. Ježiš bol vyslancom zo sfér Svetla, inkarnovaný vo mne. V skutočnosti bol mojím budúcim JA. Ježiš bol, z mojej perspektívy ako človeka Jeshua žijúceho na Zemi, moje budúce JA, ktoré sa stalo jedným s KRISTOVOU energiou. Pretože KRISTUS bol v ňom jasne prítomný a viditeľný, mnohým ľuďom vôkol neho, javil sa im ako božský.

Ja, Jeshua, som bol človek z mäsa a krvi. Jedinečným a do istej miery umelým aspektom „stavby Ježiša“ bolo že som prijal svoje/jeho KRISTOVO JA z budúcnosti. Nestal som sa pokrstným na základe svojej minulosti a skúseností z nej. Nedosiahol som osvietenie prirodzeným spôsobom, ale takpovediac prostredníctvom zásahu zvonka, vliatím KRISTOVEJ energie z budúcnosti. Súhlasil som, že budem hrať túto úlohu skôr, ako som započal tento život. Súhlasil som, že budem „zatienený“ Ježišovou prítomnosťou, ako akt služby a tiež kvôli hlboko pociťovanej túžbe spoznať skutočnosť mojich najhlbších možností.

Ježiš, moje budúce JA zo sfér Svetla, sa stal jedným s KRISTOVOU energiou. Napriek tomu ale nepredstavoval celú energiu KRISTA tu na Zemi, pretože táto energia obsahuje viac ako je Ježiš. On je jej jednou časťou alebo bunkou.

KRISTUS alebo KRISTOVA energia (*je to skôr pole energií ako osoba*) je kolektívna energia, ktorá má mnoho aspektov alebo „buniek“, ktoré spolupracujú takým spôsobom, že fungujú ako jeden „organizmus“. Všetky bunky sú jedinečným príspevkom celku a zažívajú sa ako individuality, a tiež ako súčasť celku. Mohli by sme týchto niekoľko aspektov KRISTOVEJ energie nazvať Anjeli alebo Arch-anjeli. Je typické pre Anjelov, že disponujú zmyslom pre individualitu a tiež vysokým stupňom *ne-individuality* (*angl. selflessness, pozn. prekl.*), čo im umožňuje cítiť sa v Jednote s kolektívnymi energiami a byť šťastnými v ich službách. Pojem (Arch)anjel je objasnený v poslednej kapitole série o Pracovníkoch Svetla („Vaše Svetelné Ja“).

Ježišove poslanie na Zemi

Ježiš bol energia z budúcnosti, ktorá prišla na Zem priniesť Osvietenie a poznanie ľudstvu.

Prišiel z iného sveta alebo dokonca dimenzie a priniesol so sebou pozdvižnutú energiu tejto reality. Jeho uvedomenie vlastného VYŠŠIEHO JA ostalo počas jeho inkarnácie na Zemi nedotknuté. Vďaka jeho Prítomnosti vo mne, Jeshua, som si ja mohol poľahky uvedomiť pružnosť hmotných zákonov a „*konat' zázraky*“.

Dôvodom prečo prišla osobnosť Ježiš/Jeshua na Zem bolo vytvorenie otvoru alebo dverí do iného stavu vedomia. Chcel som uviesť príklad možností, ktoré sú dostupné každej ľudskej bytosti.

Vo sférach Svetla, z ktorých Ježiš prišiel, bolo pociťované, že Zem sa vydala smerom, ktorý by skončil veľkou temnotou a *seba-odcudzením duší*, ktoré sa zapojili do pozemského experimentu. Bolo rozhodnuté, že bude daný mocný impulz pre zmenu, ktorý ľudským bytostiam jasne ukáže možnosti, ktoré sú im dostupné. Zoslaním energie osobnosti Ježiša, sme chceli ľudským bytostiam nastaviť zrkadlo a pripomenúť im ich vlastný božský pôvod a skryté možnosti, ktoré nesú vo svojom vnútri. Možnosti Mieru, Slobody a majstrovstva nad sebou.

Každá ľudská bytosť je pánom jej vlastnej reality. Vytvárate si svoju realitu po celý čas. Ste schopní opustiť biednu a neuspokojivú realitu a umožniť Svetlu vstúpiť a premeniť vaše Tvorenie. Človek je svojim vlastným pánom, ale má sklon odovzdávať svoju moc vonkajším autoritám, ktoré tvrdia že poznajú pravdu a že chcú pre vás to najlepšie. Toto sa deje v politike, medicíne, vzdelaní a tak ďalej. Tiež vás „*zábavný priemysel*“ je plný falošných obrazov šťastia, úspechu a krásy, ktoré neslúžia nikomu s výnimkou tých, ktorí ich vytvorili. Zamysleli ste sa niekedy koľko peňazí sa vynakladá len na vytváranie obrazov? V médiách, novinách, filmoch, v rozhlase a televízii, obrazy sa šíria neustále. Odkiaľ tieto obrazy pochádzajú? Prečo sú tu? Kto ich navrhuje?

Obrazy sú prostriedky šírenia moci nad ľuďmi. Obrazy dokážu ľudí robiť poddajnými a odpojenými od ich skutočných potrieb, bez použitia fyzickej sily alebo násilia. Obrazy dokážu ľudí donútiť dobrovoľne odovzdať ich vlastnú moc a *seba-hodnotenie*. Klamú vás takým spôsobom, že nie je treba vás násilne nútiť do ničoho, prijmete hodnoty vykreslené obrazom za vlastné a podľa toho konáte. To je to, čo by sme nazvali neviditeľné ovládanie mysle a je to na dennom poriadku vo vašich „*slobodných*“ západných spoločnostiach.

Funkciou Svetla je v prvom rade priniesť jasnosť, uvedomenie a priehľadnosť do neviditeľných štruktúr myšlienok a pocitov, ktoré tvarujú váš život. Svetlo je protikladom ovládania mysle. Tam, kde do reality vstupuje Svetlo, láme putá moci a authority a rúca hierarchie na nich založené. Zdvíha zneužitie moci do Svetla a oslobodzuje ľudí od klamstva a ilúzií, ktoré im odobrali moc pre samourčenie.

Ježiš bol v čase, keď žil, hrozbou pre vládny poriadok. Tým, čo hovoril ľuďom a tým čo vyžaroval, spôsobil, že štruktúry moci boli videné také ako naozaj boli. To bolo pre existujúce hierarchie neznesiteľné a neprijateľné.

Úloha Pracovníka Svetla, ktorú na seba Ježiš zobral, bola ťažká, hlavne pre mňa, Jeshua, ľudskú bytosť, ktorá súhlasila, že bude niesť túto intenzívnu jasnú energiu vo svojom živote. Ja, Jeshua, som bol takmer zatienený silou prítomnosti Ježiša, prítomnosti môjho budúceho JA! Hoci ma to naplnilo veľkým vhladom, láskou a inšpiráciou, bola to silná výzva fyzicky niesť alebo „*udržať*“ túto energiu. Nemohol som úplne začleniť jeho energiu to mojej fyzickej bytosti – bunky môjho tela neboli na to ešte „*pripravené*“ - takže na fyzickej úrovni sa moje

telo vyčerpalo z toho, že nieslo intenzívne energie Svetla.

Okrem fyzického aspektu existovala tiež psychologická záťaž nosenia KRISTOVEJ energie. Bolo pre mňa veľmi ťažké ako je prirodzenosť KRISTOVEJ energie často nepochopená, dokonca aj mojimi najbližšími priateľmi alebo „učeníkmi“. Ako ľudská bytosť, ktorou som bol, som sa niekedy stával zúfalým a pochybujúcim o hodnote Cesty, pre ktorú som sa zaviazal. Cítil som že svet nie je pripravený na KRISTOVU energiu. Cítil som, že jej podstata nebola rozpoznaná. Ježiš bol vo svojej dobe skutočne priekopníkom.

Výsledky príchodu Ježiša na Zem

Príchodom Ježiša na Zem bolo zasiate semeno. Bolo to semeno KRISTOVEJ energie. Ľudia boli pohnutí tým, čo som povedal a vykonal, a podvedome, na úrovni duše, rozpoznali KRISTOVU energiu. Hlboko v ich dušiach, sa rozvírila spomienka. Niečoho sa to dotklo a dalo to do pohybu.

Na povrchu, na úrovni toho, čo je možné vidieť a cítiť vo fyzickom svete, vytvoril môj príchod mnoho nepokojov. Na základe zákona duality, silné vyliatie Svetla spôsobí silné reakcie od Temnoty. Toto je otázkou obvyčajnej logiky. Svetlo je konfrontácia. Chce rozbiť štruktúry moci a oslobodiť uväznené energie. Temnota je energia, ktorá chce potláčať a ovládať. Takže tieto dve energie majú protikladné záujmy. Tam, kde jedna získa na moci, druhá opláti úder, aby sa bránila a znovu získala rovnováhu. Preto môj príchod na Zem tiež spôsobil mnoho bojov a násilia, ako protireakcie na Svetlo, ktoré som prišiel šíriť.

Prenasledovanie mojich nasledovníkov, skorých Kresťanov, je jedným príkladom takejto násilnej protireakcie. Ale Kresťania samotní, zakladatelia Cirkvy, sa nevyhýbali násiliu ani v ich úsilí o rozšírenie môjho učenia. Pomyslíte na krížové výpravy a Inkvizíciu. V mene KRISTA boli vykonané najbarbarskejšie činy temnoty, kresťanmi rovnako ako nekresťanmi.

Majstri Svetla, ktorí sa rozhodli poslať ma ako vyslanca na Zem, si boli vedomí, že intenzívna a bezprecedentná energia Ježiša môže vyvolať silné reakcie Temnoty. Ježiš prenikol do reality Zeme ako kométa. Zo sfér Svetla, od energií, ktoré boli hlboko znepokojené nad Zemou a jej obyvateľmi, to bol určitý druh núdzového opatrenia. Bol to posledný pokus o zmenu cesty, ktorou sa Zem vydala, cesty prerušovaných cyklov nevedomosti a deštrukcie, ktoré sa neustále opakovali.

Výsledky boli nejednoznačné. Na jednej strane Svetlo Ježiša vyvolalo viac Temnoty (*cestou protireakcie*). Na druhej strane, semeno KRISTOVHO vedomia bolo zasadené v srdciach množstva ľudí. Dôležitým účelom môjho príchodu bolo prebudenie duší Pracovníkov Svetla na Zemi. (*Pre vysvetlenie pojmu Pracovník Svetla pozri ďalší channelovaný materiál*). Oni by mali byť najviac citliví a vnímaví na moju energiu, avšak tiež mnoho z nich sa stratilo v hustote a temnote pozemskej roviny. **Pracovníci Svetla sú v skutočnosti Vyslancami Svetla s rovnakým poslaním ako Ježiš.** Rozdielom je, že počas ich inkarnácie vo fyzickom tele sú menej napojení na svoje širšie BOŽSKÉ JA ako som bol ja. Sú viac viazaní karmickou záťažou a ilúziami pozemskej roviny. Ježiš neniesol žiadnu karmickú záťaž z minulosti, a preto sa mohol poľahky udržiavať v dotyku so svojou božskosťou. Bol tu trochu umelým spôsobom, prítomnosť z budúcnosti, jestvujúci tu aj tam v jednom čase.

Vedomie bytostí Svetla, ktoré sa spoločne rozhodli „vložiť“ energiu Ježiša do pozemskej reality v čase, bolo dokonalé a vševedúce. Každá vedomá bytosť je neustále v procese vývoja a pochopenia seba samej. Medzi ľuďmi existuje pretrvávajúce presvedčenie, že všetko je predurčené akýmsi Božím Plánom, za touto vierou je pojem vládnuceho vševedúceho Boha.

Tento pojem je nesprávny. Neexistuje predurčenie nejakou vonkajšou silou. Existujú len pravdepodobnosti, ktoré sú výsledkom vnútorných rozhodnutí, ktoré konáte vy sami. Môj príchod na Zem bol založený na rozhodnutí kolektívnej energie Svetla, ktorej bol Ježiš súčasťou. Bola to voľba, ktorá v sebe obsahovala riziká a nepredvídateľný výsledok.

Kolektívna energia Svetla, o ktorej hovorím je anjelska ríša, ktorá je hlboko prepojená s ľudstvom a Zemou. V skutočnosti vy ste ich súčasťou a nie ste od nich vôbec oddelení, ale vyjadrujeme sa teraz multidimenzionálne, t.j. na úrovni vedomia, ktoré je mimo rámec vášho lineárneho času. V inom rozmere alebo časovom rámci, ste vy týmito anjelmi, ktorí tvoria sféry Svetla, z ktorých bol Ježiš zoslaný na Zem (*pozri poslednú kapitolu série o Pracovníkoch Svetla - „Vaše Svetelné JA“ - za účelom hlbšieho vysvetlenia multidimezionality a vašej anjelskej podstaty*). Vy – Pracovníci Svetla – ste oveľa viac prepojení s „*udalosťou príchodu Ježiša*“, tohto vyliatia KRISTOVEJ energie na Zem, ako predpokladáte. Bolo to do určitej miery kolektívne úsilie, ku ktorému ste vy všetci prispeli, a ktorého som bol ja, Jeshua, viditeľným, fyzickým predstaviteľom.

Mojim odkazom bolo, že KRISTOVA energia je prítomná vo všetkých ľudských bytostiach ako semienko. Ak ku mne vzhliadate ako k nejakému druhu autority, nepochopili ste môj odkaz.

Prial som si a stále si prajem vyzvať vás, aby ste verili v seba, aby ste našli Pravdu vo svojom srdci, a neverili žiadnej autorite mimo vás.

Paradoxom je, že oficiálne Kresťanské náboženstvo ma umiestnilo mimo vašej reality ako nejakú autoritu, ku ktorej sa treba modliť a poslúchať ju. Toto je úplný opak toho, čo bolo mojim zámerom. Mojim zámerom bolo ukázať vám, že vy sami môžete byť živým KRISTOM.

Žiadam vás teraz, aby ste spoznali KRISTA vo svojom vnútri a vrátili sa ku mne, ľudkovia moji.

JA SOM Jeshua, človek z mäsa a krvi, a som naozaj priateľ a brat vás všetkých.

* * *

NOVÁ ZEM

V tento deň a vek prebieha na Zemi premena. Je to úsvit nového vedomia, ktoré skôr či neskôr nadobudne hmotný tvar. Ako presne táto premena dopadne, aký tvar nadobudne, to nie je isté. Budúcnosť je vždy neurčitá. Jediná vec, ktorá je skutočne daná je tento moment: TERAZ. Zo žriedla TERAZ pramenia nespočetné možné cesty, nekonečná sieť možných budúcností.

Na základe minulosti môžeme predpovedať, že určitá budúcnosť je viac pravdepodobná ako iná, ale voľba je vždy na vás. Ste to vy, kto rozhoduje, či dovoľíte minulosti určovať vašu budúcnosť! Predpovede sú vždy založené na pravdepodobnosti. Pravdepodobnosti súvisia s minulosťou. Je vo vašej moci, ako ľudskej bytosti, rozísť sa s minulosťou, zvoliť si nový smer. Ste obdarení slobodnou vôľou. Máte moc sami seba zmeniť, pretvoriť sa. V tejto sile spočíva vaša božskosť. Je to moc tvoriť z ničoho (*tvoriť ex nihilo*). Táto božská moc náleží do samotnej podstaty toho, kým ste.

Keď hovoríme o tomto dni a veku ako veku premeny, nikdy nezabudnite, že vy ste pánmi vašej vlastnej reality. Neexistuje taká vec ako predurčený Plán alebo Kozmická Sila, ktorá vládne nad individuálnou cestou vašej duše, alebo vašou individuálnou mocou tvoriť si vlastnú realitu. Nefunguje to týmto spôsobom. Každá duša na Zemi prežije túto premenu spôsobom, ktorý vyhovuje jej vlastným vnútorným sklonom. Jestvuje mnoho realít. Realita, ktorú si zvolíte bude zodpovedať vašim vnútorným potrebám a túžbam.

To čo robí túto dobu (*približne 1950 – 2070*) zvláštnou je, že sa končia dva rôzne cykly vedomia: osobný cyklus (*alebo skupina osobných cyklov*) a planetárny cyklus. Naplnenie týchto cyklov sa prekrýva, takže jeden posilňuje druhý.

Pre časť ľudstva sa blíži dokončenie ich osobného cyklu pozemských životov. Väčšina duší zapojených v tomto dokončení sú Pracovníci Svetla. O tejto skupine duší Pracovníkov Svetla budeme hovoriť oveľa podrobnejšie. Tu by sme radi vysvetlili podstatu planetárneho cyklu: čo to znamená prechádzať ním a čo je účelom prežívania týchto pomerne zložitých životov na Zemi.

Osobný karmický cyklus

Pozemské životy, ktoré zažívate sú časťou väčšieho cyklu vašej duše. Tento cyklus bol navrhnutý, aby vám umožnil naplno prežívať dualitu. V rámci tohto cyklu ste prežili aké to je byť muž a žena, byť zdravý a chorý, byť bohatý alebo chudobný, byť „dobrý“ a „zlý“. V niektorých životoch ste boli intenzívne zapojení do hmotného sveta, boli ste statkárom, robotníkom alebo remeselníkom. Existovalo viac duchovne zameraných životov, v ktorých ste v sebe niesli silné povedomie vášho duchovného pôvodu. V tých životoch ste boli často priťahovaní náboženským volaním. Tiež boli životy, v ktorých ste skúmali oblasť svetskej moci, politiku atď. Mohli medzi nimi byť aj životy oddané umeleckému seba-vyjadreniu.

Duše majú často, v priebehu všetkých týchto životov, sklon špecializovať sa na niečo. Toto je možné jasne rozpoznať v ľuďoch, ktorí vlastnia prirodzený dar v určitej oblasti. Zdá sa že tu majú nadanie, dokonca už ako dieťa, ktoré potrebuje len aby bolo v pravej chvíli prebudené, a ktoré sa potom poľahky rozvíja.

Duše Pracovníkov Svetla sú často priťahované k náboženským životom a prežili mnoho životov ako mnísi, mníšky, kňazi, šamani, čarodejnice, médiá atď. Sú priťahovaní k tomu, aby sa stali prostredníkmi medzi hmotnými, duševnými a duchovnými ríšami. A preto sa rozvinuli a stali odborníkmi v tejto oblasti. Keď cítite toto volanie, toto silné nutkanie, zapojiť sa do duchovnosti, dokonca aj keď to nezapadá do vášho bežného denného života, je veľmi dobre možné, že ste časťou tejto rodiny Pracovníkov Svetla.

Žitie na Zemi vám poskytuje možnosť naplno prežívať aké to je byť človekom. Teraz sa môžete spýtať:

Čo je také zvláštne na bytí človekom? Prečo by som to chcel zažívať?

Ľudská skúsenosť je rozmanitá a intenzívna súčasne. Keď žijete ľudský život, ponoríte sa dočasne do ohromného poľa fyzických vnemov, myšlienok a pocitov. Vďaka dualite prítomnej v tomto poli, je vo vašich zážitkoch veľký kontrast a intenzita, omnoho väčšia ako keď ste na astrálnych rovinách, ako to nazývate. (*Toto sú roviny, do ktorých vstupujete potom ako zomriete a kde zotrúvate medzi životmi*). Môže to byť pre vás ťažké si to predstaviť, ale

mnoho bytostí na našej strane by rady boli vo vašej koži. Rady by boli ľuďmi, aby mohli získavať ľudské skúsenosti. Ľudská skúsenosť má v sebe určitý druh naozajstnosti, ktoré je pre ne neoceniteľná. Hoci ony môžu tvoriť nespočetné reality silou svojej predstavivosti, poskytuje im to menej uspokojenia ako vytvorenie jednej „naozajstnej“ skutočnosti na Zemi.

Na Zemi je proces tvorenia často bojom. Obyčajne sa počas uskutočňovania svojich snov stretávate s množstvom odporu. Mentálny druh tvorenia v astrálnom svete je omnoho ľahší. Medzi myšlienkou na niečo a jeho skutočným vytvorením nie je časové zdržanie. Navyiac môžete vytvoriť ľubovoľnú skutočnosť akú chcete alebo dokážete vymyslieť. Nejestvujú žiadne hranice. V momente ako si predstavíte krásnu záhradu, je tam pre vás a môžete do nej vstúpiť.

Zrodiť myšlienku na Zemi, urobiť ju skutočnosťou v hmotnom svete, vyžaduje viac úsilia. Vyžaduje to silný zámer, vytrvalosť, jasnosť mysle a dôverujúce srdce. Na Zemi sa musíte vysporiadať s pomalosťou a neústupnosťou hmotného sveta. Musíte sa vysporiadať s protichodnými impulzmi vo vás: s pochybnosťami, zúfalstvom, nedostatkom poznania, stratou viery, atď. Tvorivý proces môže byť zdržovaný alebo dokonca zlyhať kvôli ktorémukoľvek z týchto prvkov. A predsa práve tieto problémy, či dokonca zlyhania, sú samotným dôvodom, ktorý robí skúsenosti pozemského života takými cennými. V tomto procese sú výzvy, ktoré stretávate vašimi najväčšími učiteľmi. Dávajú pozemským skúsenostiam dôkladnosť, ktorá je omnoho hlbšia a širšia ako tvorivý proces bez námahy na astrálnych rovinách. Toto tvorenie bez námahy rodí bezvýznamnosť. Astrálne bytosti, ktoré ešte neprežili životy na Zemi to vedia a chápu.

Často sa stávate znechutenými a dokonca zúfalými kvôli nepoddajnej povahe vašej reality. Tak často realita neodpovedá na vaše priania a nádeje. Tak často sa zdá, že vaše tvorivé zámery končia v bolesti a sklamaní. Avšak v nejakom bode nájdete ten kľúč k pokoju a šťastiu. Nájdete ten kľúč vo vašom srdci. A keď ho nájdete, radosti ktorá na vás dopadne, sa nevyrovná nič čo bolo vytvorené na astrálnych rovinách. Bude to zrodom vášho majstrovstva, vašej božskosti.

Extáza, ktorú zažijete keď sa vaša božskosť prebudí vám poskytne moc vyliečiť sa. Táto božská láska vám pomôže zotaviť sa z hlbokých rán, ktoré ste utrpeli počas vašich životov na Zemi.

Potom budete schopní liečiť druhých, ktorí prekonali rovnaké skúšky a trápenia. Rozpoznáte ich bolesť. Uvidíte ju v ich očiach. A budete schopní ich viesť na ich ceste k božskosti.

Účel prechodu cez dualitu

Prosím nepodceňujte význam vašich životov na Zemi. Vy patríte medzi najtvorivejšie, najpokročilejšie a najodvážnejšie časti Boha (*Všetkého-Čo-Je*). Ste prieskumníci neznáma a tvorcovia nového. Vaše prieskumy v ríši duality slúžili účelu, ktorý ďaleko presahuje vaše predstavy. Je ťažké vám vysvetliť najhlbší význam vašich ciest, ale môžeme povedať, že vy ste vytvorili nový druh vedomia, taký ktorý predtým neexistoval.

Toto vedomie bolo prvýkrát vyjadrené KRISTOM, keď chodil po Zemi. Toto vedomie, ktoré ja nazývam KRISTOVO vedomie, je výsledkom duchovnej alchémie. Fyzická alchémia je umenie premeny olova na zlato. Duchovná alchémia je umenie premeny temnej energie na „*tretiu energiu*“, duchovné zlato prítomné v KRISTOVEJ energii.

Prosím všimnite si, že my nehovoríme, že účelom je premeniť Temnotu na Svetlo, alebo zlo na dobro. Temnota a Svetlo, zlo a dobro sú prirodzené protiklady, existujú jedno vďaka druhému.

Duchovná alchymia prináša „*tretiu energiu*“, druh vedomia, ktoré zahŕňa obe polaritu prostredníctvom energií lásky a porozumenia. Skutočným zmyslom vašej cesty nie je aby Svetlo porazilo Temnotu, ale ísť za hranice týchto protikladov a vytvoriť nový druh vedomia, ktoré dokáže zachovať Jednotu za súčasnej prítomnosti Svetla a Temnoty.

Vysvetlíme tento pomerne náročný bod pomocou metafory. Predstavte si že sa potápate v hlbokom mori a hľadáte perlu. Znova a znova sa ponárate do oceánu, aby ste našli túto perlu, o ktorej každý hovorí, ale nikto ju v skutočnosti nevidel. Šírila sa reči, že dokonca ani Boh, Hlavný Potápač, sa tejto perly nikdy nedotkol.

Ponáranie sa do oceánu je plné nebezpečenstiev, pretože by ste sa mohli stratiť alebo ponoriť príliš hlboko na to, aby ste sa stihli znova nadýchnuť. Napriek tomu vytrváte a ponárate sa do tohto oceánu znova a znova, pretože ste odhodlaní a inšpirovaní. Ste šialení?

Nie, ste prieskumníci nového.

Tajomstvo je: v procese hľadania perly, ju tvoríte. Perla je duchovné zlato KRISTOVHO vedomia. Perla ste vy, premenení skúsenosťami duality.

To čo tu máme je naozaj paradox: skúmaním Nového, to vytvárate. Stali ste sa perlou Božského tvorenia.

Boh nemal inú možnosť ako to spraviť, lebo to čo ste sa pokúšali nájsť ešte neexistovalo, musí to byť vytvorené vami. Prečo sa Boh toľko zaujímal o vytvorenie niečoho nového? Dovoľte nám o tom vypovedať tak jednoducho ako je len možné.

Za prvé, Boh bol celý DOBRÝ. Dobro bolo vo všetkom a všade vokol. V skutočnosti, keďže neexistovalo nič iné, boli veci tak trochu statické. Jeho stvoreniu chýbala živosť, chýbala mu možnosť rastu a rozširovania. Mohli by ste povedať, že bolo zaseknuté.

Na to, aby vytvoril zmenu, aby vytvoril možnosť pre zmenu a rast, musel Boh vo svojom stvorení zaviesť Prvok odlišný od Dobra, ktoré všetko prestupovalo. Toto bolo pre Boha veľmi ťažké, lebo ako môžete vytvoriť niečo, čo nie ste vy? Ako môže Dobro vytvoriť Zlo? Nemôže. Takže Boh musel prísť, takpovediac, s nejakým trikom. Tento trik sa nazýva Nevedomosť.

Nevedomosť je prvok, ktorý je protikladom Dobra. Vytvára ilúziu bytia mimo Dobra, bytia oddeleného od Boha. „*Neznalosť toho kým ste*“ je motiváciou pre zmenu, rast a rozširovanie vo vašom Vesmíre. Nevedomosť rodí strach, strach rodí potrebu ovládať, potreba ovládať rodí boj o moc a to sú všetky podmienky pre to, aby mohlo „Zlo“ prekviatať. Tak bolo ustanovené javisko pre bitvu Dobra a Zla.

Boh potreboval dynamiku protikladov, aby dostal svoje tvorenie zo „*zaseknutia*“. Môže to byť pre vás veľmi ťažké pochopiť, pri pohľade na všetko utrpenie spôsobené nevedomosťou a strachom, ale Boh dáva týmto energiám veľkú hodnotu, keďže mu poskytli spôsob prekročiť seba Samého/Samu.

Boh vás žiada, vás, ktorí patríte medzi Jeho/Jej najkreatívnejších, najpokročilejších a najodvážnejších, aby ste prijali závoj Nevedomosti. Aby ste mohli zažívať dynamiku protikladov tak dôkladne, ako je to možné, boli ste dočasne presiaknutí zabudnutím na vašu skutočnú povahu. Súhlasili ste s tým, že sa ponoríte do tejto Nevedomosti, ale tento fakt bol rovnako prekrytý závojom Zábudlivosti. Takže teraz často preklínate Boha za to, že ste v tejto situácii: ťažkosti, Nevedomosť – a my tomu rozumieme. Avšak v podstate: vy ste Boh, Boh je vy.

Napriek všetkým ťažkostiam a ľútosťi, hlboko vo vás je stále pocit záujmu a vzrušenia zo žitia v dualite, z prežívania a vytvárania Nového. Toto je pôvodné vzrušenie Boha, dôvod kvôli ktorému v prvom rade Boh začal svoju Cestu prostredníctvom vás.

Keď ste začali svoju Cestu, stretli ste Zlo (*strach a Nevedomosť*) a mali ste vo vašej myslí len chabú spomienku na Dobro (*Domov*). Začali ste bojovať so strachom a Nevedomosťou, zatiaľ čo ste túžili po Domove. Avšak vy sa nevrátite Domov v zmysle, že by ste sa vrátili do stavu, v ktorom ste boli vo vašej minulosti. Pretože stvorenie sa zmenilo vďaka vašej Ceste.

Koncom vašej Cesty bude to, že sa stanete väčším ako dobro a zlo, Svetlo a Temnota. Vy vytvoríte tretiu energiu, KRISTOVU energiu, ktorá zahŕňa a presahuje obe. Vy rozšírite stvorenie Boha. Vy budete Nové Stvorenie Boha. Boh prekročí Seba, keď sa KRISTOVO vedomie úplne zrodí na Zemi.

KRISTOVO vedomie neexistovalo pred „ľudskou skúsenosťou“. KRISTOVO vedomie je vedomím toho, kto prešiel mnohovrstevnatou skúsenosťou duality, zmieril sa s ňou a dostal sa „na druhú stranu“. On bude obyvateľom Novej Zeme. Tento opustí dualitu. Ona rozpozná a objíma svoju vlastnú božskosť. On sa stane jedným so svojim božským JA. Ale jeho božské JA bude iné ako bolo predtým. Bude hlbšie a bohatšie, ako vedomie z ktorého sa zrodilo. Alebo by sme mohli povedať: Boh sa Sám/Samu seba obohatil tým, že prešiel cez skúsenosť duality.

Tento príbeh je zjednodušený a skreslený, ako je ilúziou času a oddelenosti skreslené všetko čo povieme. Tieto ilúzie slúžili hodnotnému účelu. Ale nadišiel čas prekročiť ich rámec. Prosím snažte sa cítiť energiu za našimi slovami, príbehmi a metaforami. Táto energia je v istom zmysle vaša vlastná. Je to energia vašich budúcich KRISTOVÝCH JA, ktorá hovorí mojím, Jeshuovím, prostredníctvom. Čakáme na vás, kým sa k nám pridáte.

Ako prekonať dualitu – dokončenie karmického cyklu

Váš pozemský cyklus životov sa skončí, keď už vás hra duality nebude ďalej držať. Základom dualistickej hry je, že sa stotožňujete s určitou pozíciou na ihrisku polarít. Stotožňujete sa s tým, že ste chudobní alebo bohatí, slávni alebo pokorní, muž alebo žena, hrdina alebo zloduch. Skutočne na tom moc nezáleží, ktorú úlohu hráte. Pokiaľ sa stotožňujete s úlohou herca na javisku, dualita vás pevne drží.

To samozrejme nie je zle. V určitom zmysle to tak bolo myslené. Mali ste zabudnúť na svoje pravé JA. Aby ste zažili všetky aspekty duality, bolo nutné, aby ste zúžili svoje vedomie na určitú úlohu v dráme pozemského života.

A hrali ste dobre. Stali ste sa tak polapení vo vašich úlohách, že ste úplne zabudli na pôvodný

cieľ a účel prechodu cez tento cyklus životov. Zabudli ste na seba natoľko, že ste brali hry a drámy duality ako jedinu existujúcu realitu. Nakoniec vás to urobilo veľmi osamelými a plnými strachu, čo nie je prekvapivé, keďže samotná hra duality, ako bolo poznamenané v predchádzajúcej sekcii, je založená na prvkoch Nevedomosti a strachu.

Aby ste pochopili fungovanie duality vo vašom každodennom živote, chceli by sme spomenúť niekoľko typických znakov hry duality.

Charakteristické rysy hry duality

1) Váš citový život je vo svojej podstate nestabilný

Nie je prítomné žiadne emocionálne ukotvenie, keďže ste stále na „hornom“ alebo „dolnom“ póle určitej nálady. Ste nahnevaní alebo odpúšťajúci, uzkoprsí alebo veľkorysí, depresívni alebo nadšení, veselí alebo smutní. Vaše emócie neustále kolísajú medzi dvoma krajnosťami. Zdá sa že máte len obmedzenú kontrolu nad týmito výkyvmi.

2) Intenzívne sa venujete vonkajšiemu svetu

Je pre vás veľmi dôležité ako vás hodnotia iní ľudia. Vaše seba-hodnotenie závisí na tom čo vám o vás zrkadlí vonkajší svet (spoločnosť alebo vaši milovaní). Snažíte sa žiť podľa ich štandardov toho čo je správne a čo nesprávne. Veľmi sa o to snažíte.

3) Máte silné názory na to čo je dobré a čo je zlé

Posudzovanie vám dáva pocit bezpečia. Život je tak dobre organizovaný, keď si človek rozdelí činy, myšlienky a ľudí na správnych a nesprávnych.

Všetky tieto vlastnosti majú spoločné to, že v ničom čo konáte a cítite nie ste úplne prítomní. Vaše vedomie zotrváva na vonkajších vrstvách vašej bytosti, kde je riadené na strach orientovanými vzorcami myslenia a správania.

Dovoľte aby sme uviedli príklad. Ak ste zvyknutí byť po celý čas milí a príjemní, prejavujete vzorec správania, ktorý nepramení z vašej vnútornej bytosti. V skutočnosti potláčate signály z vašej vnútornej časti. Snažíte sa žiť podľa očakávaní niekoho iného, aby ste nestratili ich lásku, obdiv alebo starostlivosť. Reagujete zo strachu. Obmedzujete sa vo svojom vyjadrení. Avšak tá časť vás, ktorá nie je vyjadrená, bude žiť svoj vlastný skrytý život a bude vytvárať vo vašej bytosti únavu a nespokojnosť. Môže byť vo vás prítomný hnev a podráždenosť, ktorého si nikto, dokonca ani vy, nie je vedomý!

Cesta von z tohto stavu seba-popierania vedie cez vytvorenie spojenia s potlačenými a skrytými časťami vo vás.

Spojenie s potlačenými a skrytými časťami vo vás nie je ťažké v zmysle, že by vyžadovalo určité schopnosti alebo vedomosti. Nerobte z „cesty do vnútra“ náročný proces, ktorý vás iní musia učiť alebo ho pre vás musia robiť. Môžete to spraviť sami a nájdete si vlastné cesty ako to vykonať. Motív a zámer sú ďaleko dôležitejšie ako schopnosti a metódy. Ak chcete naozaj spoznať samého seba, ak ste odhodlaní ísť hlboko dovnútra a zmeniť myšlienky a emócie strachu, ktoré vám bránia na vašej ceste ku šťastnému a naplnenému životu, urobíte to akoukoľvek metódou, ktorá sa naskytne.

*Vzhľadom na to, čo bolo povedané, by sme vám radi ponúkli jednu **jednoduchú meditáciu, ktorá vám môže pomôcť dostať sa do dotyku s vašimi emóciami.***

Venujte chvíľu uvoľneniu svalov na ramenách a krku. Posad'te sa vzpriamene a položte chodidlá na podlahu. Zhlboka sa nadýchnite.

Predstavte si seba ako kráčate na ceste krajinou pod širokým otvoreným modrým nebom. Započúvajte sa do zvukov prírody a precíťte vietor vo vlasoch. Ste slobodní a šťastní. Náhle zbadáte ďalej na ceste deti, ktoré bežia smerom k vám. Približujú sa k vám. Ako reaguje na tento pohľad vaše srdce?

Potom sú deti pred vami. Koľko ich je? Ako vyzerajú? Sú to chlapci, dievčatá alebo oboje?

Všetky ich pozdravíte. Povedzte im akí ste šťastní, že ich vidíte. Potom nadviažte kontakt s jedným dieťaťom, s tým, ktoré sa vám pozerá do očí. Ona alebo on má pre vás správu. Je napísaná v jeho/jej očiach. Dokážete ju prečítať? Čo vám chce povedať? Prináša vám energiu, ktorú práve teraz potrebujete. Nazvite energiu, ktorú vám toto vnútorné dieťa prišlo priniesť a nesúďte ho. Jednoducho mu alebo jej poďakujte a opustite predstavu.

Znova precíťujte Zem pevne pod svojimi chodidlami a chvíľu zhlboka dýchajte. Práve ste sa spojili so svojou skrytou časťou.

Môžete sa vrátiť k tejto scéne kedykoľvek chcete a porozprávať sa trebárs tiež s iným dieťaťom.

Vydaním sa do vnútra a kontaktovaním svojich skrytých, potlačených častí, sa stávate viac prítomnými. Vaše vedomie sa pozdvihuje nad vzorce myšlienok a správania motivované strachom, ktoré ste považovali za samozrejmosť po takú dlhú dobu. Preberá za seba zodpovednosť. Postará sa o žiaľ, hnev a zranenia vo vašom vnútri, ako sa rodič stará o svoje dieťa. Tento proces popíšeme podrobnejšie na inom mieste (*pozri kapitolu Pracovník Svetla*).

Charakteristické črty opustenia duality

- 1) Načúvate hlasu svojej duše, ktorá k vám prehovára prostredníctvom vašich pocitov.
- 2) Konáte podľa tohto hlasu a vytvárate zmeny, ktoré si praje uskutočniť vaša duša.
- 3) Oceňujete čas v tichosti osamote, pretože len v tichu môžete počuť šepkanie vašej duše.
- 4) Spochybňujete autoritu vzorcov myslenia a pravidiel správania, ktoré zabraňujú slobodnému vyjadreniu vašej skutočnej inšpirácie a úsilia.

Zlomový bod v opustení duality

Váš pozemský cyklus životov sa blíži ku koncu, keď je vaše vedomie schopné udržať všetky skúsenosti duality vo svojich rukách, pričom zostáva sústredné a úplne prítomné. Kým sa stotožňujete s jedným aspektom duality radšej ako s druhým (*so Svetlom v protiklade s Temnotou, s bohatstvom v protiklade s chudobou atď.*) je vaše vedomie rozkývané. Karma nie je ničím iným ako prirodzeným harmonizátorom pre výkyvy, v ktorých je vaše vedomie

zapadnuté. Svoje väzby na karmický cyklus uvoľníte, keď vaše vedomie nájde svoj pevný bod v nehybnom strede hojdačky.

Tento stred je výstupným bodom z karmického cyklu. Prevládajúce pocity v tomto strede sú klud, súcít a tichá radosť. Grécki filozofi mali zážitky tohto stavu, ktorý nazývali ataraxia: neochvejnosť.

Posudzovanie a strach sú energie, ktoré vás najviac odvádzajú zo stredu. Ako viac a viac opúšťate tieto energie, stávate sa tichšími a otvorenými vo vnútri. Skutočne vstupujete do iného sveta, inej roviny vedomia.

Toto sa prejaví vo vašom vonkajšom svete. Často nastane čas na zmenu a rozlúčenie sa s tými aspektmi vášho života, ktoré VÁS viac nevyjadrujú. Veľké otrasy môžu nastať v oblasti vzťahov a práce. Často sa celý váš životný štýl obráti naruby. Z nášho pohľadu je toto prirodzené, keďže vnútorné zmeny vždy prechádzajú zmeny vo vašom vonkajšom svete. Vaše vedomie vytvára hmotnú skutočnosť, v ktorej sa nachádzate. Je to vždy týmto spôsobom.

Uvoľnenie zovretia duality zaberá čas. Odhalenie všetkých vrstiev Temnoty (*ne-vedomia*) je postupný proces. Ale ak sa raz vydáte na túto cestu, cestu k vnútornému JA, začnete sa pomaly vzdávať z hry duality. Keď zakúsíte pravý zmysel ataraxie, prejdete cez zlomový bod. Keď pocítite tichú a predsa vše-prestupujúcu radosť jednoduchosti bytia so sebou, budete vedieť, že to je to, čo ste po celú dobu hľadali. Pôjdete dovnútra znova a znova prežívať tento vnútorný mier.

Nebudete sa vyhýbať svetskému potešeniu. Ale nájdete v sebe kotvu božskosti, a budete prežívať svet a všetku jeho krásu z tohto stavu blaženosti. Blaženosť nikdy neprebývala v hmotných veciach. Nachádza sa v spôsobe, ktorým ich prežívate. Keď je vo vašom srdci Mier a Radosť, potom aj veci a ľudia, ktorých stretávate vám dávajú Pokoj a Radosť.

V tento deň a vek sa určitá skupina duší pripravuje na vystúpenie von z karmického cyklu. Budeme hovoriť do hĺbky o tejto skupine v nasledujúcich kapitolách. Avšak nie je to len skupina ľudských duší, kto dosahuje koniec transformatívneho osobného cyklu. Samotná Zem, na ktorej žijete, prechádza hlbokou a dôkladnou premenou. Planetárny cyklus sa tiež končí. Táto doba je zvláštna, pretože tieto dva cykly splyvajú. Budeme teraz hovoriť o planetárnom cykle.

Planetárny cyklus

Všetko čo je sa vyvíja v cykloch, planéty rovnako ako ľudia. Nie je výnimočné, keď jednotlivé alebo skupiny jednotlivých duší vystúpia von z karmického cyklu v rovnakom bode času. Avšak to čo robí túto dobu zvláštnou je, že Zem samotná ukončuje jeden zo svojich hlavných karmických cyklov. Na Zemi prebieha vnútorná premena, ktorej výsledkom bude nový druh vedomia v jej bytosti ako planéte. V akomkoľvek bode svojho cyklu sú jednotlivé bytosti, proces premeny Zeme na ne bude mať vplyv.

Zem je váš dom. Porovnajte ho s domom, v ktorom žijete. Predstavte si, že váš dom je v procese prestavby. Toto značne ovplyvní váš každodenný život. V závislosti na stave vašej mysle to budete prežívať ako vítanú zmenu alebo ako rušivú a znepokojujúcu udalosť. Ak ste rovnako plánovali a očakávali prestavbu vášho domu, tak ste v súlade so zmenami a môžete ísť s prúdom. Transformačný proces Zeme podporí a rozvinie váš osobný transformačný

proces.

Ak ste svoj dom vôbec nechceli prestavať, budete sa cítiť znechutení chaosom, ktorý vás obklopuje. Vnútorne zmeny Zeme vás vyvedú z rovnováhy.

Pre tých z vás, ktorí vítajú vnútorné zmeny na planéte Zem, budú toto nesmierne posilňujúce časy. Budete pozdvihnutí vlnou Svetla, ktoré v súčasnosti zaplavuje váš Vesmír.

V súčasnosti Zem takmer praská pod karmickým bremenom ľudstva. Negativita a násilie, ktoré prúdia z tohto karmického bremena tvoria určitý druh energetického odpadu, ktorý je Zem len ťažko schopná spracovať, neutralizovať alebo integrovať.

Zamerajte svoje vedomie na chvíľu na srdce Zeme. Uvoľnite sa a sústreďte sa... cítite tam niečo? Cítite ako je Zem trhaná na kusy, ako je na nej páchané toľké násilie?

Zem cíti bezmocnosť a odpor súčasne. Ona je na pokraji vytvorenia nového základu pre svoje bytie. Zem sa chystá uvoľniť energie zápasu, súťaže a drámy na vnútorných a vonkajších úrovniach. Nový základ, ktorý sa v nej vynára, je energia srdca, energia rovnováhy a prepojenosti: živá KRISTOVA energia.

Zem, rovnako ako ľudstvo je zapojená do vzdelávacieho procesu. Rovnako ako ľudstvo, aj jej vedomie sa vyvíja a transformuje. Tak ako pre ľudstvo, aj jej cesta začala určitým druhom Nevedomosti a Nevedomia o jej vlastnej bytosti.

Zem bola kedysi „*temná planéta*“, ktorá vstrebala a pohltila energie, ktoré ju obklopovali. Vzala do seba energie a bytosti, ktoré stretla a úplne ich asimilovala, vzala im ich jedinečnosť a v určitom zmysle ich zabila. Toto vzišlo z túžby po rozširovaní. Zem pociťovala v sebe akýsi nedostatok alebo neprimeranosť, ktorý vyjadřila ako potrebu podmaňovať a asimilovať iné energie. Keďže Zem nedávala týmto energiám nič naspäť, nebola v skutočnosti medzi nimi žiadna spolupráca. Bol to smrteľný a smrtiaci proces.

V určitej chvíli si Zem uvedomila, že tento proces ju neuspokojuje. Zistila, že je na takomto spôsobe hľadania seba niečo nedostačujúce. Jej pocit nedostatočnosti sa týmto spôsobom neodľahčil. Jej nutkanie smerom k rozširovaniu nebolo uspokojené tým, že robila energiu mŕtvou.

V tomto momente sa vo vedomí Zeme zrodila túžba po živosti, po Živote. Nie že by si jej Zem bola plne vedomá. Vedela len, že chce niečo iné, niečo nové, nejaký druh spolupráce s vonkajšími energiami, ktorý by nekončil premenou tých energií na energie Zeme. Vo vedomí Zeme bol vytvorený priestor pre zažívanie niečoho iného ako je ona samotná.

Energeticky toto znamenalo začiatok života na Zemi.

Je kozmickým zákonom, že hlboko pociťované túžby nakoniec vytvoria prostriedky pre svoje uskutočnenie. Túžby, ktoré sú v podstate zmesou myšlienok a pocitov sú tvorivé energie. To platí pre planéty rovnako ako pre ľudí. V Zemi ako v planéte vzišla túžba, túžba prežívať život, túžba zachovať a milovať život, namiesto toho aby ho ničila.

A tak sa to stalo.

Keď život prišiel na Zem, Zem samotná začala kvitnúť a prekvitať. Vstúpila do novej sféry skúseností, ktoré ju naplnili pocitom prekvapenia a uspokojenia. Bola prekvapená že jediná túžba, tak nejasne pociťovaná potreba, môže priniesť taký veľkolepý a nebývalý vývoj.

Na Zemi sa rozvinul veľkolepý experiment životných foriem. Mnoho životných foriem bolo pritiaľnutých na Zem, aby sa tu prejavili a experimentovali s tu prítomnými energiami. Zem sa stala hniezdom neobvyklosti. Bola tu sloboda na skúmanie nových ciest, nových možností. Bola a stále tu je slobodná vôľa pre všetky stvorenia.

S vytvorením života začala Zem a všetky na nej žijúce bytosti podnikat' určitú líniu vnútorného vývoja. Ústrednou témou tejto cesty získavania skúseností bola rovnováha medzi dávaním a prijímaním.

Na vnútornej úrovni vedomia sa Zem po veky snažila nájsť správnu rovnováhu medzi dávaním a prijímaním. Ako planéta, Zem dáva a prijíma život. V „*tmavom období*“ Zeme vo fáze, v ktorej ona vstrebávala a ničila energie, bol dôraz výrazne na „*prijímaní*“.

V súčasnosti sa pretočila na druhý extrém: dávanie až na hranice toho čo môže dať.

Zem už dlhú dobu znášala násilie a zneužívanie páchané ľudstvom, pretože to v určitom zmysle karmicky sedelo. Zem musela preskúmať druhú stranu moci a útlaku. Jej činy ako páchatel'a vyvolali opačné skúsenosti bytia obeťou, ako bumerang. To je spôsob, ktorým karma pracuje, nie je to záležitosťou trestu. Na to, aby ste skutočne pochopili a vyrovnali sa s otázkou moci, musíte zažiť jej obe strany. Čokoľvek, čím ste podmanení alebo nad čím chcete presadiť svoju moc, stretnete znova ako obeť alebo páchatel'a, až kým nerozoznate že ste obaja v jednom, obe časti tej istej božskej energie.

Bezohľadné zneužívanie Zeme v súčasnej dobe je teda do určitej miery karmicky primerané, keďže poskytlo Zemi príležitosť dospieť k plnému pochopeniu rovnováhy medzi dávaním a prijímaním.

Avšak hranice, v ktorých sú neúcta a vykorisťovanie karmicky prijateľné sú nadohľad. Zem dosiahla svoje pochopenie rovnováhy a ukončuje svoj karmický cyklus vedomia. Teraz dosiahla takú úroveň lásky a uvedomenia, ktoré už ďalej nebude znášať hrubé ľudské zaobchádzanie. Táto úroveň vedomia spôsobí, že si pritiaľne podobne zmýšľajúce energie, ktoré očaruje harmónia a ohľaduplnosť a odsunie energie s deštruktívnymi úmyslami.

Nadišiel čas novej rovnováhy medzi dávaním a prijímaním. Na Novej Zemi bude vládnuť mier a harmónia medzi planétou Zem a všetkým čo na nej žije: človekom, rastlinou a zvierat'om. Harmónia a vrelá prepojenosť v srdci medzi všetkými bytosťami bude zdrojom veľkej radosti a tvorivosti.

Prechod od Starej Zeme k Novej Zemi je proces, ktorého čas ani charakter nie je pevne daný. Mnoho záleží na voľbách ľudstva, voľbách ktoré vykonate práve teraz vy všetci ako jednotlivci.

Bolo a je vykonávaných mnoho predpovedí o tejto dobe prechodu. Vytváranie takých predpovedí je vždy pochybnou záležitosťou. Pointou je: že vaša viditeľná hmotná realita je prejavom vnútorného kolektívneho stavu vedomia. Vedomie je, keďže ho umiestňujeme na začiatok, slobodné a tvorivé. V každej chvíli sa môžete rozhodnúť, že zmeníte svoju

budúcnosť zmenou vášho myslenia a cítenia. Máte moc nad vašimi myšlienkami a pocitmi. V každej chvíli môžete povedať nie svojim obmedzujúcim a deštruktívnym myšlienkam alebo pocitom. Toto platí pre vás ako pre jednotlivcov, ale aj pre väčšie skupiny ľudí.

Keď si podstatná skupina jednotlivcov zvolí slobodu a lásku namiesto vzájomnej nenávisťi a ničenia, tak sa to prejaví v hmotnej realite. Zem na to bude reagovať. Je citlivá na to, čo sa deje vo vnútri ľudí. Ona odpovedá na vaše vnútorné pohyby.

Týmto by sme radi poukázali na to, že nikto, dokonca ani na našej strane, nie je schopný urobiť presné predpovede, čo sa týka spôsobu, ktorým sa Nová Zem zrodí. Avšak je jasné, že tá skupina duší, ktorá teraz ukončuje svoj karmický cyklus je blízko energeticky napojená na Novú Zem. Títo ľudia, ktorí sa často cítia hlboko spojení s ideálmi stelesnenými Novou Zemou, budú mať prekrásne možnosti pre rast a uvoľnenie, vďaka splývaniu planetárnych a osobných cyklov.

V nasledujúcich kapitolách budem podrobnejšie rozprávať o týchto dušiach. Často sú nazývané Pracovníci Svetla a ja budem tiež používať toto meno. Ich inkarnácia počas tohto prechodu nie je náhodná. Sú hlboko prepojení s minulosťou Zeme. Popíšem psychologické vlastnosti, ktoré vlastní väčšina Pracovníkov Svetla. Budem hovoriť o ich minulosti, ich galaktických koreňoch a ich poslaní na Zemi. Podrobne pohovorím o fázach vnútorného rastu, ktoré sa podieľajú na oslobodení sa z karmického cyklu.

* * *

PRACOVNÍK SVETLA

Identita Pracovníka Svetla

Pracovníci Svetla (*Lightworker*) sú duše, ktoré majú silnú vnútornú túžbu šíriť Svetlo - poznanie, slobodu a sebalásku - na Zemi. Vnímajú to ako svoje poslanie. Často sú priťahovaní k duchovnosti a nejakému druhu terapeutickú práce. Kvôli svojmu hlboko pociťovanému poslaniu, sa Pracovníci Svetla často cítia odlišní od iných ľudí. Tým, že na svojej ceste prichádzajú do styku s rôznymi druhmi prekážok, ich život podnecuje, aby si našli svoju vlastnú jedinečnú cestu. ***Pracovníci Svetla sú takmer vždy osamelí jednotlivci, ktorí nezapadajú do pevných spoločenských štruktúr.***

Poznámka k pojmu Pracovník Svetla

Slovo Pracovník Svetla môže vyvolávať nedorozumenie, pretože vylučuje určitú skupinu duší od ostatných. Môže to byť považované za náznak toho, že táto konkrétna skupina je nejako lepšia než ostatné, t.j. tí, ktorí "*nepracujú pre svetlo*". Celá táto myšlienková postupnosť je v rozpore so samotnou podstatou a zámerom svetelnej práce.

Dovoľte nám stručne popísať čo je na tom nesprávne :

Po prvé, tvrdenia o nadradenosti sú všeobecne neosvietené. Blokujú váš rast smerom k láskyplnému a milujúcemu vedomiu.

Po druhé, *Pracovníci Svetla nie sú "lepší" ani "vyššie" než ktokoľvek iný.* Oni jednoducho majú odlišnú minulosť ako tí, ktorí nepatria do tejto skupiny. Kvôli tejto konkrétnej minulosti,

o ktorej pohovoríme nižšie, majú určité psychologické črty, ktoré ich odlišujú ako skupinu.

Po tretie, každá duša sa stane Pracovníkom Svetla, v niektorom štádiu jej vývoja, takže označenie "*Pracovník Svetla*" nie je vyhradené pre obmedzený počet duší.

Dôvodom prečo používame slovo "*Pracovník Svetla*" napriek možným nedorozumeniam je, že so sebou nesie spojenia a rozhábava spomienky vo vás, ktoré vám pomôžu rozpomenúť sa. Je to zároveň praktické a pohodlné, keďže termín je často používaný vo vašej súčasnej duchovnej literatúre.

Historické korene Pracovníkov Svetla

Pracovníci Svetla v sebe nesú schopnosť dosiahnuť duchovné prebudenie rýchlejšie ako iní ľudia. Nesú vnútri semená pre rýchle duchovné prebudenie. Vzhľadom na to sa zdá, že sú na rýchlejšej trati ako väčšina ľudí, ak sa pre to rozhodnú. Znova opakujeme, že to nie je preto, že by Pracovníci Svetla boli akokoľvek "*lepšie*" alebo "*vyššie*" duše. **Sú však staršie ako väčšina duší vtelených v súčasnosti na Zemi.** Tento starší vek by mal byť pokiaľ možno chápaný skôr v spojitosti so skúsenosťami ako s časom.

Pracovníci Svetla dosiahli určitý stupeň osvietenia skôr ako sa vtelili na Zem a začali svoje poslanie. Vedome si zvolili vstup do "*karmického kola života*" a zažívanie všetkých druhov zmätku a klamov, ktoré s nim prichádzajú. Urobili tak preto, aby plne pochopili "*pozemskú skúsenosť*". Umožní im to naplniť ich poslanie. Iba tým, že oni sami prejdú cez všetky fázy Nevedomosti a klamu môžu prípadne získať nástroje, ktorými môžu pomôcť ostatným dosiahnuť skutočné šťastie a osvietenie.

Prečo Pracovníci Svetla sledujú toto srdečné poslanie na pomoc ľudstvu, ktorým sami sebe hrozia, že sa na veky stratia v ťažobe a zmätku pozemského života?

To je otázka, ktorú budeme ďalej rozsiahle riešiť. Zatiaľ povieme, že to má čo dočinenia s galaktickou karmou. Pracovníci Svetla stáli na počiatku zrodenu ľudstva na Zemi. Podieľali sa na stvorení človeka. Boli spolutvorcovia ľudstva. V procese tvorenia vykonali voľby a činy spôsobom, ktorý neskôr hlboko oľutovali. Teraz sú tu preto, aby si svoje rozhodnutia vynahradili.

Skôr ako sa vydáme do tejto konkrétnej minulosti, pomenujeme niekoľko charakteristík duší Pracovníkov Svetla, ktoré ich vo všeobecnosti odlišujú od iných ľudí. Tieto psychologické znaky neprináležia len Pracovníkom Svetla a nie všetci Pracovníci Svetla ich budú pokladať všetky za svoje. Zostavením tohoto zoznamu, jednoducho chceme poskytnúť prehľad psychologickej totožnosti Pracovníka Svetla. Z pohľadu týchto vlastností, má **vonkajšie správanie menší význam ako vnútorná motivácia alebo pociťovaný zámer. To čo pociťujete vnútri je dôležitejšie ako to čo ukazujete navonok.**

Psychologické charakteristiky Pracovníkov Svetla

- Už v skorých začiatkoch svojich životov pociťujú, že sú iní. Často sa cítia izolovaní od druhých, osamelí a nepochopení. Často sa stávajú individualistami, ktorí si budú musieť nájsť

svoj vlastný jedinečný spôsob života.

- Majú problém cítiť sa doma v tradičných zamestnaniach a/alebo organizačných štruktúrach. Pracovníci Svetla sú prirodzene *anti-autoritatívny*, čo znamená, že prirodzene odporujú rozhodnutiam alebo hodnotám založených výhradne na moci alebo hierarchii. Tento *anti-autoritatívny* znak je prítomný aj v prípade, keď sa zdá, že sú plachí a hanbliví. Je to spojené s základnou podstatou ich poslania tu na Zemi.

- Pracovníci Svetla sú priťahovaní pomáhať ľuďom ako terapeuti alebo učitelia. Môžu byť psychológovia, liečitelia, učitelia, sestričky atď. A aj keď ich povolanie nie je o pomáhaní ľuďom priamym spôsobom, zámer prispieť k vyššiemu dobru ľudstva je jasne prítomný.

- Ich vízia života je zafarbená duchovným zmyslom toho, ako všetky veci vzájomne súvisia. Vedome alebo nevedome si v sebe nesú spomienky na nepozemské sféry Svetla. Občas môžu túžiť po domove týchto sfér a cítiť sa na Zemi ako cudzinci.

- Hlboko si ctia a vážia život, čo sa často prejavuje ako láskavosť ku zvieratám a záujem o životné prostredie. Ničenie častí živočíšnej a rastlinnej ríše ľudstvom na Zemi v nich vyvoláva hlboké pocity straty a žiaľu.

- Sú šľachetní, citliví a empatickí. Môžu mať ťažkosti vysporiadať sa s agresívnym správaním a vo všeobecnosti je pre nich obtiažne postaviť sa za seba. Môžu byť zasnení, naivní a vysoko idealistickí, rovnako ako nedostatočne uzemnení, t.j. dole na Zemi.

Kedže ľahko preberú negatívne pocity a nálady ľudí vôkol seba, je pre nich dôležité stráviť pravidelne čas osamote. To im umožní rozpoznať svoje vlastné pocity od pocitov druhých. Potrebujú čas samoty aby sa dotkli svojej podstaty a MATKY Zeme.

- Prežili na Zemi mnoho životov, v ktorých sa hlboko potýkali s duchovnosťou a/alebo náboženstvom. Boli drvivou väčšinou v starých náboženstvách vašej minulosti ako mnísi, mníšky, pustovníci, médiá, čarodejnice, šamani, kňazi, kňazky atď. Oni boli tí, ktorí vytvárali most medzi viditeľným a neviditeľným, medzi každodenným pozemským životom a záhadnými ríšami posmrtného života, ríšami Boha a duší dobra a zla. Za to, že pôsobili v takejto úlohe boli často odmietnutí a prenasledovaní. Mnohí z vás boli odsúdení na pranier za dary, ktoré ste vlastnili. Tieto traumy z prenasledovania zanechali hlboké jazvy v pamäti vašich duší. To sa môže v súčasnosti prejavovať ako strach byť plne uzemnený, t.j. strach byť skutočne prítomný, pretože si pamätáte, že ste boli brutálne napádaní za to kým ste.

Stratenie sa: pasca pre Pracovníka Svetla

Pracovníkov Svetla je možné zachytiť v tom istom stave Nevedomosti a klamu ako kohokoľvek iného. Aj keď začínajú z iného štartovacieho bodu, ich schopnosť prelomiť strach a klam s cieľom dosiahnuť Osvietenie môže byť blokovaná mnohými faktormi. (Osvietením myslíme stav bytia, v ktorom si uvedomíte že vašou podstatou je Svetlo a ste schopní si kedykoľvek zvoliť Svetlo.) Jedným z faktorov blokujúcich Pracovníkom Svetla cestu k Osvieteniu je skutočnosť, že nesú ťažké karmické bremeno, ktoré ich môže zvieŕť na scestie po pomerne dlhú dobu. Ako sme uviedli predtým, toto karmické bremeno súvisí s rozhodnutiami, ktoré kedysi urobil v súvislosti s ľudstvom v jeho počiatocnom štádiu. Tieto rozhodnutia boli vo svojej podstate neúctivé k životu (*budeme o tom hovoriť neskôr v tejto kapitole*). Všetci Pracovníci Svetla, ktorí teraz žijú, si prajú napraviť niektoré svoje chyby z minulosti a obnoviť a starať sa o to, čo bolo zničené kvôli týmto chybám.

To čo musia Pracovníci Svetla urobiť v tomto bode je, že prestanú hľadať potvrdenie zvonka - od rodičov, priateľov alebo spoločnosti. V určitom okamihu, vy, ktorí toto čítate budete musieť podstúpiť historický skok ku splnomocneniu Pravdy, čo znamená naozaj veriť v seba a naozaj číť a konať podľa svojich prirodzených sklonov a vnútorného vedenia.

Vyzývame vás aby ste tak urobili a uist'ujeme vás, že budeme s vami pri každom kroku tejto cesty - rovnako ako vy tam budete pre druhých na ich ceste v nie príliš vzdialenej budúcnosti.

GALAKTICKÁ HISTÓRIA PRACOVNÍKOV SVETLA

Zrodenie duše

Duše Pracovníkov Svetla sa narodili dávno predtým ako Zem a ľudstvo vstúpili do bytia.

Duše sa rodia vo vlnách. Existuje zmysel, v ktorom duše sú večné bez začiatku a bez konca. Ale v inom zmysle, sú zrodené v istom bode. Je to v tomto bode, keď ich vedomie dosiahne zmysel *jedinečného JA*. Pred týmto bodom už existujú ako možnosť. Avšak ešte neexistuje vedomie mňa a ďalších.

Vedomie "*mňa*" vzniká, keď je akosi natiahnutá hraničná línia medzi skupinami energií. Sme nútení vrátiť sa k metaforám, aby sme to vysvetlili.

Myslite na chvíľu na oceán a predstavte si že to je obrovské pole prúdiacich energií, prúdov, ktoré sa neustále spájajú a rozdeľujú. *Predstavte si, že rozptýlené vedomie sa rozširuje do celého oceánu.* Nazvite to duša oceánu ak chcete. Po nejakej dobe vzniknú na niektorých miestach oceánu zhluky vedomia. Vedomie je tu viac sústredené, menej rozptýlené ako v jeho priamom okolí. V celom oceáne prebieha rozlišovanie, ktoré vedie k vývoju priehľadných foriem, ktoré sú zameranými bodmi vedomia, pohybujú sa nezávisle od svojho prostredia. Zakúšajú sami seba ako odlišné od oceánu (*ducha*). To čo tu nastáva je zrodenie základného zmyslu seba ako *seba-vedomie*.

Prečo vznikli zamerané body vedomia v niektorých častiach oceánu skôr ako v iných?

To je veľmi ťažké vysvetliť. Môžete však cítiť, že je na tomto konaní niečo veľmi prirodzené? Keď hodíte semená na lôžko zeme, všimnete si že len malé rastliny, ktoré vyrašia budú rásť, každá podľa svojho času a rytmu. Jedna nevyrastie taká veľká alebo tak ľahko ako iné. Niektoré nebudú rásť vôbec. Toto je rozlišovanie na poli. Prečo? Energia oceánu (*duch oceánu*) intuitívne vyhľadáva najlepšie možné vyjadrenie pre všetky svoje prúdy alebo vrstvy vedomia.

Počas tvorenia jednotlivých bodov vedomia v oceáne, existuje sila, ktorá pôsobí na oceán zvonka, alebo tak sa to aspoň javí. Je to sila božskej inšpirácie, ktorá môže byť koncipovaná ako mužský aspekt Toho čo vás stvorilo. Zatiaľ čo oceán predstavuje ženskú prijímajúci stranu, mužský aspekt je možné si vizualizovať ako lúče Svetla vnárajúce sa do oceánu, ktoré urýchľujú proces rozlišovania a oddeľovania do jednotlivých hrudiek vedomia. Sú ako lúče Slnka, ktoré ohrievajú parenisko.

Oceán a lúče Svetla spolu tvoria jednu entitu alebo bytosť, ktorá môže byť označená ako

Archanjel. Je to archetypálna energia, ktorá zahŕňa oba aspekty mužský aj ženský a je to anjelska energia, ktorá seba prejavuje a vyjadruje vo vás. (*K pojmu Archanjel sa podrobnejšie vrátíme v kapitole nazvanej "Vaše Svetelné Ja"*).

Potom ako sa duša narodí ako individuálna jednotka vedomia, pomaly opustí oceánsky stav Jednoty, ktorý bol jej domovom po dlhú dobu. Duša sa stáva stále viac vedomou svojej oddelenosti a samostatnosti.

S týmto uvedomením vzniká po prvýkrát v duši pocit straty alebo nedostatku. Keď sa duša pustí na svoju *Cestu Prieskumu* ako individuálna entita, bude duša so sebou niesť určitú túžbu po celistvosti, túžbu patriť do niečoho väčšieho ako je ona sama. Hlboko v sebe si duša udrží spomienku na stav vedomia, v ktorom všetko je jedným, v ktorom neexistuje "ja" a "druhý". To je to čo považuje za "domov" byť stavom exstatickej Jednoty miesto úplnej bezpečnosti a plynulosti.

S touto spomienkou v pozadí svojej mysle duša začne cestovať po celej realite po nespočetných poliach skúseností a vnútorného prieskumu. Novonarodená duša je vedená zvedavosťou a má veľkú potrebu skúseností. Toto je prvok, ktorý chýbal v oceánickom stave Jednoty. Duša teraz môže slobodne skúmať všetko, čo si praje skúmať. Môže slobodne hľadať celistvosť všetkými spôsobmi.

V kozme existuje bezpočet rovín reality na prieskum.

Zem je jednoducho jednou z nich a ako taká vstúpila do bytia relatívne neskoro, keď hovoríme z kozmického hľadiska. Roviny reality alebo dimenzie vždy pochádzajú z vnútorných potrieb alebo túžob. Ako všetky výtvoary sú aj ony prejavom vnútorných vízií a hĺbania. Zem vznikla z vnútornej túžby dať dohromady prvky z rôznych realít, ktoré navzájom k sebe pasujú. ***Zem bola zamýšľaná tak, aby bola kotlom veľkého rozsahu vplyvov.*** Toto objasníme viac nižšie. Zatiaľ postačí povedať, že Zem je relatívne neskoro prichodiaca na kozmické pódium a že mnoho duší žilo mnoho životov prieskumu a vývoja na iných rovinách reality (*planétach, dimenziách, hviezdnych systémoch atď.*) dávno predtým ako sa Zem vôbec narodila.

Pracovníci Svetla sú duše, ktoré žili mnoho, mnoho životov na týchto iných rovinách predtým ako sa vteliili na Zem. Toto ich odlišuje od "*pozemských duší*" ako ich budeme nazývať kvôli vhodnosti. Pozemské duše sú duše, ktoré sa vteliili v hmotných telách na Zemi pomerne skoro v ich vývoji ako individualizovaných jednotiek vedomia. Mohli by sme povedať, že začali svoj cyklus pozemských životov, keď ich duše boli v štádiu detstva. V tom čase boli duše Pracovníkov Svetla "*dospelými*". Prekonali už mnoho skúseností a druh vzťahu, ktorý majú k pozemským dušiam môže byť prirovnaný vzťahu rodiča a dieťaťa.

Vývoj života a vedomia na Zemi

Na Zemi bol vývoj životných foriem úzko spätý s vnútorným vývojom pozemských duší. Hoci žiadna duša nie je viazaná na konkrétnu planétu, je možné povedať, že pozemské duše sú domorodcami vašej planéty. Dôvodom je skutočnosť, že ich rast a rozširovanie sa približne zhoduje s rozširovaním životných foriem na Zemi.

Keď sa zrodia individuálne jednotky vedomia, sú niečím podobným ako jednoduché fyzické bunky, čo sa týka štruktúry a možností. Podobne ako majú jednotlivé bunky pomerne

jednoduchú štruktúru, sú aj vnútorné pohyby novonarodeného vedomia priehľadné. Ešte nevzniklo mnoho rozlišovania. Svet možností majú pri nohách a to ako hmotný tak duchovný. Rozvoj z novonarodenej jednotky vedomia do druhu vedomia ktoré je *seba-reflexívne* a schopné pozorovať a reagovať na svoje prostredie môžeme zhruba prirovnať vývoju z jednobunkového organizmu na komplexný žijúci organizmus interagujúci s prostredím rôznymi spôsobmi.

Porovnáваме tu vývoj vedomia duše s biologickým vývojom života a nerobíme to len formou metafory. V skutočnosti biologický vývoj života ako nastal na Zemi môžeme vidieť v pozadí duchovnej potreby skúmania a skúšania na časti pozemských duší. Táto túžba po skúmaní privolala do bytia bohatú rozmanitosť životných druhov na Zemi. Ako sme povedali, *tvorenie je vždy výsledkom vnútorných pohybov vedomia*. Aj keď evolučná teória ako je v súčasnosti postavená vo vašej vede, do určitej miery správne popisuje vývoj životných druhov na vašej planéte, úplne zabúda na vnútorné riadenie, "skrytý" motív v pozadí tohto hlboko tvorivého procesu. Šírenie životných druhov na Zemi bolo spôsobené vnútornými pohybmi na úrovni duše. Pretože *duch vždy predchádza a vytvára hmotu*.

Na začiatku sa pozemské duše vteliли do hmotných foriem, ktoré najlepšie vyhovovali ich ešte primitívnemu zmyslu seba: do jednobunkových organizmov. Po období získavania skúseností a ich začlenení do vedomia, nastala potreba pre komplexnejšie prostriedky fyzického prejavu. Tak boli do bytia poháňané komplexnejšie životné formy. Vedomie vytvorilo fyzické formy ako odpoveď na vnútorné potreby a túžby pozemských duší, ktorých kolektívne vedomie pôvodne obývalo Zem.

Vytvorenie nových druhov a vtelenie pozemských duší do jednotlivých členov týchto druhov predstavuje veľký experiment života a vedomia. *Aj keď evolúcia je riadená vedomím, a nie je riadená náhodou ani nehodou, neznamená to že sleduje vopred stanovenú líniu vývoja. Dôvodom je skutočnosť, že vedomie samo o sebe je slobodné a nepredvídateľné.*

Pozemské duše experimentovali so všetkými živočíšnymi druhmi. Obývali niekoľko druhov fyzických tiel, ale nie všetky zakúšali rovnakú líniu vývoja. Cesta vývoja duše je omnoho podivnejšia a dobrodružnejšia ako predpokladáte. Neexistujú žiadne zákony nad vami alebo mimo vás. Vy ste svojim zákonom. Takže napríklad, *ak túžite vyskúšať život z pohľadu opice, môžete sa v nejakom bode času nájsť ako žijete v tele opice od narodenia alebo ako dočasný návštevník*. Duša, najmä mladá duša, dychtí po skúsenostiach a prejave. Toto nutkanie skúmať sledí po rozmanitosti životných druhov, ktoré rozkvitajú na Zemi.

V rámci tohto veľkého pokusu života, znamenal vzostup ľudského života začiatok dôležitej etapy vo vývoji vedomia duše na Zemi. Skôr ako toto podrobnejšie vysvetlíme budeme hovoriť o etapách vnútorného vývoja duše vo všeobecnosti.

Vývoj vedomia: detstvo, dospelosť, staroba

Ak sa pozrieme na vývoj vedomia duše po tom ako sa narodí ako individuálna jednotka, prechádza zhruba cez tri vnútorné fázy. Tieto fázy sú nezávislé od konkrétnej roviny reality (*planéta, dimenzia, hviezdny systém*), na ktorých sa vedomie rozhodne bývať alebo skúšať.

1. Fáza nevinnosti (raj)
2. Fáza ega ("hriech")
3. Fáza "druhej nevinnosti" (osvietenie)

Tieto fázy možno obrazne prirovnať detstvu, dospelosti a starobe.

Potom ako sa duše narodiu ako individuálne jednotky vedomia, opustia oceánický stav Jednoty, ktorý si pamätajú ako blažený a úplne bezpečný. Potom idú skúmať realitu úplne novým spôsobom. Pomaly rastie ich uvedomenie seba a spôsob, ktorým sa odlišujú v porovnaní so svojimi priateľmi cestovateľmi. V tejto fáze sú veľmi vnímavé a citlivé, ako mladé dievča, ktoré pozerá na svet s doširoka otvorenými očami, vyjadrujúc zvedavosť a nevinnosť.

Túto fázu je možné nazvať *rajskou, keďže zážitok Jednoty a bezpečia je stále čerstvý v pamäti novonarodenej duše*. Sú stále blízko domova, ešte sa nepýtajú na právo byť tým kým sú.

Ako ich cesta pokračuje, spomienka na domov slabne, pretože sa ponárajú do rôznych druhov skúseností. Na začiatku *vo fáze detstva je všetko nové a všetko je nekriticky vstrebávané*. Nová fáza nastupuje keď mladá duša začne zažívať seba ako záchytný bod vo svojom svete. Vtedy si skutočne začne uvedomovať, že existuje taká vec ako "ja" a "iný". Začne experimentovať s tým, ako môže ovplyvniť svoje prostredie ak bude konať na základe tohoto uvedomenia. Samotný pojem robenia niečoho čo vychádza z vášho vlastného vedomia je nový. Doteraz existovalo len viac-menej pasívne prijímanie toho čo plynie naokolo. Teraz je v duši rastúci pocit jej moci ovplyvňovať to čo zakúša.

To je začiatok fázy ega

Ego pôvodne predstavuje schopnosť používať vašu vôľu na ovplyvňovanie vonkajšieho sveta. Prosím všimnite si, že pôvodný význam ega je *jednoducho ten, ktorý umožňuje duši zakúšať seba ako úplne oddelenú jednotku. Toto je prirodzený a pozitívny vývoj v rámci vývoja duše*. Ego nie je "zlé" samo o sebe. Má však sklon byť rozpínavé a agresívne. Keď novonarodená duša objaví svoju schopnosť ovplyvňovať svoje prostredie, zamiluje sa do ega. Hlboko dole v dozrievajúcej duši je stále bolestivá spomienka, pamätá si domov, pamätá si stratený raj. Zdá sa, že ego nesie odpoveď na túto bolesť, túto túžbu po domove. Zdá sa že umožňuje duši aktívne ovládnuť realitu. *Ego otrávi stále mladú dušu ilúziou moci*.

Ak niekedy existoval pád z milosti alebo pád z raja, bolo to toto: mladé vedomie duše opantáva nadšenie možnosťami ega, prísľubom moci. Avšak samotným účelom zrodienia vedomia ako individuálnej duše je skúmať, skúšať všetko čo je: raj rovnako ako peklo, nevinnosť rovnako ako "hriech". Takže *pád z raja nebol "chybným ťahom". Nie je s ním spojená žiadna vina, jedine že by ste verili že to tak je. Nikto vás neobviňuje, okrem vás*.

Keď mladá duša dospeje, nastane posun k "sebastrednému" pozorovaniu a skúšaniam vecí. Ilúzia moci zvyšuje oddelenosť medzi dušami namiesto prepojenosti. Kvôli tomu, vznikne v duši osamelosť a pocit odcudzenia. Hoci si to skutočne neuvedomuje, duša sa stane zápasníkom, bojovníkom o moc. Moc sa zdá byť jedinou vecou, ktorá ukludní myseľ - na chvíľu.

Vyššie sme odlíšili tretiu fázu vývoja vedomia duše: fázu osvietenia, "*druhú nevinnosť*" alebo starobu. Máme veľa čo povedať o tejto fáze a hlavne o prechode z druhej do tretej fázy neskôr v tomto seriáli. Teraz sa vrátíme k nášmu rozprávaniu o pozemských dušiach a objasníme ako zapadá prebudenie fázy ega do objavenia sa ľudských bytostí na Zemi.

Pozemské duše vstupujú do fázy ega: objavenie ľudských bytostí na Zemi

Fáza, v ktorej pozemské duše skúmali rastlinný a živočíšny život zapadá s fázou nevinnosti alebo raja na vnútornej úrovni. Život rozkvital na Zemi pod vedením a ochranou duchovných bytostí z anjelských a dévických ríš. (*Dévia pracujú na éterickej úrovni, t.j. bližšie k fyzickému svetu ako Anjeli*). Éterické telá rastlín a živočíchov boli nekriticky prístupné starajúcim sa a starostlivým materským energiám anjelskej a dévickej ríše. Nemali žiadny sklon "oslobodiť sa" alebo odísť a nájsť si vlastný spôsob ako robiť veci. Stále tu bol veľký zmysel pre jednotu a harmóniu medzi všetkými živými vecami.

Vzostup ľudopa však označil prechodný bod vo vývoji vedomia. V podstate chôdzou vo vzpriamenej polohe a prostredníctvom rozvoja mozgu získalo vedomie, ktoré sa usídlilo v ľudskej opici lepšie uchopenie svojho prostredia. Vedomie, ktoré sa vtelilo ako antropoid začalo zakúšať aké to je mať viac kontroly nad svojim priamym okolím. Začalo objavovať svoju vlastnú silu, svoju vlastnú schopnosť ovplyvňovať svoje prostredie. Začalo skúmať slobodnú vôľu.

Tento vývoj nebol náhodný. Bola to odpoveď na vnútornú potrebu pociťovaných pozemskými dušami, potrebu skúmať individualitu na hlbších úrovniach ako predtým. Rastúce seba-vedomenie pozemských duší pripravilo pôdu pre objavenie sa biologického hľadiska človeka, ľudskej bytosti ako ju poznáme.

Keď boli pozemské duše pripravené vstúpiť do fázy ega, umožnilo stvorenie človeka týmto dušiam zakúšať životnú formu so slobodnou vôľou. Tiež to obdarilo vtelené vedomie väčším uvedomením si "seba" v protiklade k "druhým". S tým bola v tejto fáze stanovená možnosť konfliktu medzi "mojim záujmom" a "tvojim záujmom", "mojou túžbou" a "tvojou túžbou". **Individualita sa oddelila od "samozrejmej" Jednoty, prirodzeného rádu "dávania a prijímania" aby zistila, aké iné cesty sú dostupné.** Toto znamenalo "koniec raja" na Zemi, ale žiadame vás, aby ste to nepovažovali za tragickú udalosť, ale za prirodzený proces ako sú obdobia vášho roka. Bol to prirodzený vývoj udalostí, ktorý vám v konečnom dôsledku umožnil v tento deň a vek dosiahnuť rovnováhu božskosti a individuality vo vašom bytí.

Keď vedomie pozemských duší vstúpilo do fázy ega a začalo skúmať aké to je "byť človekom" stiahli sa pomaly anjelske a dévické vplyvy do úzadia. Je to v samotnej podstate týchto síl rešpektovať slobodnú vôľu všetkých energií ktoré stretnú. Nikdy neprejavujú svoj vplyv nepozvané. Takže vedomie ega získalo slobodnú vládu a pozemské duše sa zoznámili so všetkými výhodami a slabínami moci. Toto tiež ovplyvnilo rastlinné a živočíšne kráľovstvo. Je možné povedať, že vznikajúca energia bojovníka bola čiastočne pohltená týmito ne-ľudskými ríšami, ktoré v sebe vytvorili pocit nepokoja. Toto je dnes stále prítomné. Keď sa pozemské duše dožadovali nových priestorov skúseností, urobilo ich to prístupnými tiež novým vonkajším vplyvom. Tu chceme upriamiť pozornosť hlavne na druhy mimozemských galaktických vplyvov, ktoré výrazne ovplyvnili dospievajúce ale stále mladé pozemské duše. Práve v tomto momente našej histórie vstúpili na scénu aj duše, ktoré sme nazvali Pracovníci Svetla.

Galaktické vplyvy na človeka a Zem

Pod galaktickými alebo mimozemskými vplyvmi máme na mysli vplyvy kolektívnych energií spojenými s určitými hviezdami systémami, hviezdami alebo planétami. **Vo Vesmíre existuje mnoho úrovní dimenzií existencie. Planéta alebo hviezda môže existovať v rôznych**

dimenziách, a to v rozmedzí od hmotnej až po viac éterické dimenzie. Vo všeobecnosti galaktické komunity ktoré ovplyvnili pozemské duše existovali v menej "hustých" alebo hmotných skutočnostiach ako existujete vy na Zemi.

Galaktické ríše boli osídlené dospelými dušami, ktoré sa narodili dávno pred pozemskými dušami a ktoré boli vo vrchole svojej ego fázy. Keď bola Zem osídľovaná všetkými rôznymi druhmi životných foriem a nakoniec ľudskou bytosťou, sledovali mimozemské ríše tento vývoj s veľkým záujmom. Rozmanitosť a bohatstvo životných foriem pritiaľho ich pozornosť. Cítili, že sa tu deje niečo špeciálne.

Medzi rôznymi galaktickými komunitami prebiehalo po dlhý čas mnoho bojov a bitiev. Toto bol v určítom zmysle prirodzený jav, keďže vedomie duší, ktoré sa na tom podieľali potrebovalo bitvy na to, aby zistili všetko o sebastrednosti a moci. Skúmali fungovanie ega a ako postupovali stali sa veľmi zbehlými v manipulácii vedomia. Stali sa odborníkmi v podriaďovaní si iných duší alebo komunit duší pod svoju vládu formou jemných a menej jemných psychických nástrojov.

Zájmy, ktoré hájili galaktické komunity na Zemi boli hlavne egocentrické. Cítili tam možnosť rozšíriť svoj vplyv novými a mocnými spôsobmi. Mohli by ste povedať, že v tom bode dosiahli intergalaktické bitvy mŕtvu bod. Keď medzi sebou znova a znova bojujete, dosiahnete po chvíli určitý druh rovnováhy, takpovediac rozdelenie zón moci. Poznáte sa navzájom tak dobre, že viete kde je miesto pre čin a kde nie je. Situácia dosiahla v tomto smere do slepej uličky a galaktický nepriatelia dúfali v nové možnosti na Zemi. Mysleli si že Zem by mohla poskytnúť fázu obnovy bitvy a prekonanie bezvýchodiskovej situácie.

Spôsob, ktorým sa galaktické komunity snažili prejavíť svoj vplyv na Zemi bola manipulácia vedomia pozemských duší. Pozemské duše boli pomerne prístupné ich vplyvu, keď vstúpili do svojej fázy ega. Skôr ako tak učinili boli imúnne voči akejkoľvek mocou motivovanej vonkajšej sile, lebo samé nemali sklon vyvíjať moc. Ste imúnny voči agresii a moci, keď vo vás nie je nič na čo by sa mohli tieto energie pripojiť. Takže galaktické energie nemohli prístupíť k pozemským dušiam skôr, ako sa tieto duše samé rozhodli skúmať energie moci.

Prechod do fázy ega urobil pozemské duše zraniteľnými, pretože okrem ich zámeru skúmať vedomie ega, boli stále veľmi nevinné a naivné. Takže pre galaktické mocnosti nebolo ťažké uvalíť svoje energie na vedomie pozemských duší. Spôsob, ktorým operovali je manipulácia vedomia a kontrola mysle. Ich technológie boli veľmi sofistikované. Mali väčšinou psychické nástroje nie rozdielne od vymývania mozgu prostredníctvom podvedomých hypnotických sugescií. **Operovali na psychických a astrálnych úrovniach ale ovplyvňovali ľudské bytosti až po hmotnú/fyzickú úroveň tela.** Ovplyvňovali vývoj ľudského mozgu, zužujúc rozsah skúseností dostupných ľudským bytosťami. Podstatne stimulovali vzorce myšlienok a emócií spojené so strachom. Strach už bol prítomný vo vedomí pozemských duší ako výsledok bolesti a túžby za domovom, ktoré vo svojom vnútri nesie každá duša. Galaktické mocnosti zobrali tento existujúci strach ako svoj východiskový bod pre obrovské zväčšenie energií strachu a podriaďenosti v mysliach a emóciách pozemských duší. To im umožnilo ovládať ľudské vedomie.

Galaktickí bojovníci sa následne pokúsili poraziť svojich predošlých galaktických nepriateľov prostredníctvom ľudskej bytosti. Zápas o moc nad ľudstvom bol zápasom medzi starými galaktickými nepriateľmi, ktorí použili ľudské bytosti ako svojich slamených mužov.

Nežný zmysel pozemských duší pre individualitu a samostatnosť bol odrezaný na svojom

počiatku týmto násilným zásahom, touto vojnou o srdce ľudstva. Avšak galaktickí zasahovatelia im nemohli naozaj ich slobodu vziať. Akokoľvek bol masívny mimozemský vplyv, božská podstata vnútri každého individuálneho vedomia duše zostala nezničiteľná. ***Dušu nie je možné zničiť, avšak jej slobodná a božská podstata môže byť zahalená po dlhú dobu.*** Toto súvisí so skutočnosťou, že moc nakoniec nie je reálna. Moc vždy dosahuje svoje ciele prostredníctvom strachu a nevedomosti. Tá môže len skryť a zahaliť veci, nemôže naozaj nič vytvoriť ani zničiť.

Okrem toho tento samotný útok na pozemské duše nepriniesol na Zem len temnotu. Nepozorovane spustil hlboké zmeny vo vedomí galaktických bojovníkov zmenu k ďalšej fáze vedomia: *osvieteniu alebo "druhej nevinnosti"*.

Galaktické korene duší Pracovníkov Svetla

Ako je pojem duše Pracovníka Svetla zviazaný s touto minulosťou?

Predtým ako sa prišli na Zem inkarnovať do ľudských tiel, obývali po dlhú dobu duše Pracovníkov Svetla niekoľko hviezdnych systémov. V termínoch trojfázového rozvoja, strávili tam veľkú časť svojej dospelosti. Bolo to v tejto fáze, keď skúmali vedomie ega a všetky záležitosti moci s tým spojené. Bola to fáza, v ktorej skúmali temnotu a v ktorej vo veľkom zneužívali svoju moc.

V tejto galaktickej fáze boli Pracovníci Svetla spolutvorcami ľudskej bytosti ako sa rozvíjala. Rovnako, ako iné galaktické sily, aj oni mali zámer využiť človeka ako slamenú bábku, aby získali nadvládu v iných častiach vesmíru. Je ťažké vysvetliť techniky, ktoré galaktické mocnosti využívali vo svojich bitvách, pretože nezodpovedajú ničomu vo vašom svete, aspoň nie v miere, do ktorej ich zdokonalili. V podstate, galaktické vojenské technológie boli založené na nehmotnej vede energie. Poznali silu duše a vedeli že vedomie vytvára fyzickú realitu. Ich metafyzika bola vhodnejšia ako materialistické poňatie, ktoré vzali za svoje vaši súčasní vedci. Pretože vaša zavedená veda považuje vedomie za výsledok materiálneho procesu namiesto opačného smeru, nemôže pochopiť kreatívne a príčinné sily mysle.

V Kromaňonskom veku duše Pracovníkov Svetla zasiahli do prirodzeného vývoja človeka na genetickej úrovni. Mali by sme si predstaviť toto genetické narušenie ako proces manipulácie zhora-nadol, vtlačili do ľudského mozgu/vedomia určité myšlienkové formy, ktoré ovplyvnili fyzickú, bunečnú úroveň organizmu. Výsledkom týchto myšlienkových značiek bolo, že ***do ľudského mozgu bol inštalovaný robotický, mechanický prvok, ktorý odobral časť prirodzenej sily a seba-uvedomenia ľudskej bytosti. Bol to umelý implantát, ktorý urobil človeka vhodnejším nástrojom pre mimozemské strategické ciele.***

Zasahovaním do vývoja života na Zemi týmto spôsobom, narušili Pracovníci Svetla prirodzený smer vecí. Nerešpektovali celistvosť pozemských duší, ktoré osídlili vyvíjajúci sa ľudský druh. Svojim spôsobom ich okradli o ich novo získanú slobodnú vôľu.

Existuje zmysel, podľa ktorého nikto nemôže okradnúť žiadnu dušu o slobodnú vôľu, ako sme naznačili na konci posledného odstavca. Avšak s praktického hľadiska, kvôli mimozemskej prevahe na všetkých úrovniach, stratili pozemské duše svoj zmysel pre seba-určenie do značnej miery. Pracovníci Svetla pozerali na ľudské bytosti ako na nástroje, v podstate ako na veci, ktoré im pomohli naplniť ich cieľ. V tej fáze neboli pripravení rešpektovať život ako cenný sám o sebe. Nerozoznali v "druhých" (svojich nepriateľoch

alebo svojich otrokoch) živú dušu ako seba.

Teraz nemá žiadny zmysel vynášať o tomto nejaké súdy, keďže to je všetko časťou veľkého a hlbokého vývoja vo vedomí. ***Na najhlbšej úrovni neexistuje žiadna vina, iba slobodná voľba. Nie sú žiadne obeť ani páchatelia, nakoniec existuje len skúsenosť.***

Vy, duše Pracovníkov Svetla, ktoré kedysi pracovali týmito temnými prostriedkami útlaku, ste neskôr sami seba súdili veľmi prísne za vaše skutky. Dokonca aj teraz nesiete vo svojom vnútri veľmi hlboký pocit viny, ktorého ste si čiastočne vedomí ako pocitu, že nie ste dosť dobrí nech robíte čokoľvek. Tento pocit pochádza z nedorozumenia.

Je dôležité pochopiť, že ***Pracovník Svetla nie je jednoducho niečo čím ste alebo nie ste. Je to niečo čím sa stávate, keď prechádzate Cestou Skúseností: zakúšajúc Svetlo a Temnotu.*** Bytie Svetlom a Temnotou. Ak by sme vás mali pomenovať, volali by sme vás ***KRISTOVSKÉ duše*** namiesto Pracovníkov Svetla.

Mali ste niekedy skúsenosť, že zlá chyba, ktorú ste urobili nakoniec zmenila veci pozitívnym a nečakaným spôsobom? Niečo podobné nastalo ako výsledok galaktického narušenia so Zemou a ľudstvom. V procese vtlačania svojich energií pozemským dušiam vytvorili galaktické sily v skutočnosti na Zemi veľký taviaci kotol vplyvov. Mohli by ste povedať že ***bojujúce prvky rôznych galaktických duší boli implantované do ľudstva ako rasy, a preto nútli ľudskú bytosť nájsť cestu ich zjednotenia alebo ich privedenia na mierové spolužitie.*** Hoci toto výrazne skomplikovalo cestu ľudských duší, nakoniec to vytvorilo najlepšiu šancu na pozitívny prielom, cestu von z patovej situácie ktoré dosiahli galaktické konflikty.

Pamätajte všetky veci sú vzájomne prepojené. Existuje úroveň, na ktorej pozemské duše a galaktické duše boli a sú riadené tým istým zámerom. Toto je anjelska úroveň. Každá duša je v najhlbšom jadre anjel. (Pozri kapitolu Čas, multidimenzionalita a vaše svetelné ja str.103). Na anjelskej úrovni rovnako galaktickí bojovníci ako pozemské duše súhlasili že sa zapoja do kozmickej drámy načrtnutej vyššie.

Galaktický zásah nielen že "napomohol" Zemi stať sa taviacim kotlom bolo to tak určené, a tiež to označilo začiatok nového druhu vedomia v galaktických bojovníkoch. Nepredvídanými spôsobmi to označilo koniec fázy ega, koniec dospelosti pre nich, a začiatok niečoho nového.

Koniec fázy ega pre Pracovníkov Svetla

Intergalaktické vojny dosiahli mŕtvy bod skôr ako Zem prišla do hry. Keď bola bitva obnovená na Zemi, bola v skutočnosti presunutá na Zem. Galaktické duše sa pomaly stiahli do úlohy pozorovateľa. V tejto úlohe si začali byť vedomé určitého druhu únavy vo svojom bytí. Pociťovali v sebe prázdnotu. Hoci bojovanie a bitvy pokračovali, už ich toľko nefascinovali ako kedysi. Začali sa pýtať na filozofické otázky ako: čo je zmyslom môjho života, prečo celý čas bojujem, robí ma moc naozaj šťastnou? S vynorením týchto otázok sa stala ich únava z vojny silnejšou.

Galaktickí bojovníci sa postupne blížili ku koncu ich fázy ega. Nevedomky preniesli energiu ega a mocenské boje na Zem, na miesto ktoré bolo energeticky otvorené pre tieto energie. ***Ľudské duše v tom čase len začínali objavovať ego-fázu vedomia.***

Vo vedomí galaktických bojovníkov bol vytvorený určitý priestor: priestor pre pochybnosť,

priestor pre zamyslenie. Vstúpili do premenlivej fázy, ktorú popíšeme rozlíšením nasledovných krokov:

1. Byť nespokojný s tým, čo ponúka vedomie založené na egu, túžba po "niečom inom": **začiatok konca**.
2. Byť si vedomý svojich vzťahov k vedomiu založenému na egu, rozpoznanie a uvoľnenie emócií a myšlienok, ktoré s ním prichádzajú: **stred konca**.
3. Nechať staré energie založené na egu v sebe umrieť, odhodiť kuklu, stať sa svojim novým ja: **koniec konca**.
4. Prebudenie vedomia založeného na srdci vo vás, motivovaného láskou a slobodou, pomáhať druhým uskutočniť ich prechod.

Tieto štyri kroky znamenajú prechod od vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci. Prosím majte na pamäti, že ako Zem a ľudstvo tak aj galaktické ríše prechádzajú touto fázou, len nie naraz.

Planéta Zem teraz prechádza krokom 3. Mnoho z vás Pracovníkov Svetla tiež prechádza krokom 3, v súlade s vnútorným zemským procesom. Niektorí z vás stále čelia bodu 2, a sú niektorí ktorí prišli na krok 4, zakúšajúc nádheru srdečnej radosti a inšpirácie.

Veľké časti ľudstva však netúžia vôbec uvoľniť vedomie založené na egu. Ešte nevstúpili do fázy 1-ho prechodu. **Toto nie je niečo čo by bolo treba kritizovať, súdiť alebo pre to truchliť. Snažte sa pozerat' na to ako na prirodzený proces ako je rast rastlín. Nesúdime rastlinu za to že je puk namiesto toho, aby bola v plnom kvete.** Skúste to vidieť v tomto svetle. Tvorba morálnych súdov o ničivých účinkoch vedomia založeného na egu vo svete je založená na nedostatočnom vhlade do duchovného pohybu. Navyiac to oslabuje vašu vlastnú silu, keďže hnev a sklamanie, ktoré niekedy cítite pri sledovaní správ alebo čítaní novín nemôžu byť premenené na niečo konštruktívne. Len vás to vyčerpáva a znižuje úroveň vašich vibrácií. **Snažte sa vidieť veci s odstupom, z pozície dôvery. Snažte sa intuitívne vnímať spodné prúdy v kolektívnom vedomí, veci ktoré sotva budete čítať alebo počuť v médiách.**

Nemá žiadny zmysel snažiť sa meniť duše, ktoré sú stále chytené v realite vedomia založeného na egu. Ony nechcú vašu "pomoc", keďže ony ešte nie sú otvorené pre energie založené na srdci, ktoré si vy - Pracovníci Svetla - prajete s nimi zdieľať. Aj keď vám sa zdá, že potrebujú pomoc, pokiaľ ju nechcú tak ju nepotrebujú. Je to také jednoduché.

Pracovníci Svetla celkom radi dávajú a pomáhajú ale často strácajú svoju súdnosť v tejto oblasti. Toto vedie k plytvaniu s energiou a môže to vyústiť do seba-pochybností a sklamania na strane Pracovníka Svetla. Prosím použite tu svoju rozlišovaciu schopnosť, keďže túžba pomôcť sa môže tragicky stať pascou pre Pracovníkov Svetla, ktorá im bráni skutočne dokončiť krok 3-ho prechodu. (*O pojme "pomáhania" sa diskutuje neskôr v kapitole.. a v channelingu "Pasce na ceste k premene na liečiteľa" časť II*).

Dokončíme teraz náš popis Pracovníkov Svetla na konci ich fázy ega.

Ako sme povedali, v tom čase ste vy, spolu s inými galaktickými impériami zasahovali do ľudstva, keď vznikala podoba moderného človeka. Keď ste začali viac a viac hrať úlohu pozorovateľa, stali ste sa unavení z boja.

Moc, o ktorú ste taký dlhý čas usilovali vyústila do druhu nadvlády, ktorá zničila jedinečné a

individuálne kvality tých, ktorým ste vládli. Takže nič nového nemohlo vstúpiť do vašej reality. Zabili ste všetko čo bolo "iné". Tento spôsob postupu urobil po chvíli vašu realitu statickou a predvídateľnou. Keď ste si uvedomili prázdnotu v boji o moc, vaše vedomie sa otvorilo novým možnostiam. Objavila sa túžba po "niečom inom".

Dokončili ste krok 1-ho prechodu do vedomia založeného na srdci. Energie ega, ktoré voľne vládli po veky, sa usadili a uvoľnili priestor pre "niečo iné". Vo vašom srdci sa prebudila nová energia, ako nežný kvietok. Jemný tichý hlások k vám začal prehovárať o "domove" mieste, ktoré ste raz poznali ale stratili ste jeho stopu počas svojej cesty. Pociťovali ste v sebe túžbu po domove.

Rovnako ako pozemské duše ste raz zakúšali oceánický stav Jednoty, z ktorého sa rodí každá duša. Postupne ste sa vyvíjali z tohto oceánu ako individuálne jednotky vedomia. Ako tieto "malé duše" ste mali veľké nadšenie pre výskum, a zároveň ste niesli vo vnútri bolestnú spomienku na raj, ktorý ste museli zanechať za sebou.

Potom ako ste vstúpili do ego-fázy vedomia, bola táto bolesť stále vo vás. To čo ste sa v podstate pokúšali bolo zaplniť toto prázdne miesto vo svojom srdci mocou. Snažili ste sa seba naplniť hraním hry boja a dobývania.

Moc je energia, ktorá je najviac v protiklade s Jednotou. Prejavovaním sily sa izolujete od "druhých". Tým že bojujete o moc sa ešte viac vzdľujete od domova: vedomia Jednoty. Skutočnosť, že moc vás odvádza preč od domova namiesto toho, aby vás k nemu priblížila bola pred vami po dlhý čas skrytá, pretože moc je silno prepojená s ilúziou. Moc dokáže poľahky skryť svoju pravú tvár pred naivnou a neskúsenou dušou. Moc vytvára ilúziu hojnosti, naplnenie, uznania a dokonca lásky. Fáza ega je neobmedzeným prieskumom oblasti moci: víťazstva, prehry, zápasenia, nadvlády, manipulácie, bytia páchatel'om a bytia obeťou.

Na vnútornej úrovni je v tejto fáze duša rozorvaná na kusy. **Fáza ega predstavuje útok na celistvosť duše. Celistvosťou máme na mysli prirodzenú Jednotu a celosť duše.**

Vstupom do vedomia založeného na egu, sa dostáva duša do stavu schizofrénie. Stráca svoju nevinosť. Na jednej strane duša bojuje a dobýva, na druhej strane zisťuje, že je nesprávne poškodzovať a ničit' iné žijúce bytosti. Nie je to až také nesprávne podľa niektorých objektívnych právnych predpisov alebo sudcov. Ale duša si podvedome uvedomuje, že robí niečo, čo je v protiklade s jej vlastnou božskou podstatou. Je to prirodzenosťou jej vlastnej podstaty tvoriť a dávať život. Keď duša pôsobí z pozície túžby po osobnej moci, vynorí sa hlboko v nej pocit viny. Znova, neexistuje žiadny vonkajší rozsudok pre dušu, ktorá hlása že je vinná. Duša sama si uvedomuje že stráca svoju nevinosť a čistotu. Zatiaľ čo duša sleduje moc na vonkajšej strane, zvnútra ju požiera rastúci pocit nehodnosti.

Fáza vedomia založená na egu je prirodzená fáza na ceste duše. V skutočnosti táto fáza znamená plné spoznanie jedného aspektu duše: vôle. Vaša vôľa tvorí most medzi vonkajším a vnútorným svetom. Vôľa je tá časť vás, ktorá zameriava energiu vašej duše do hmotného sveta. Vôľa môže byť inšpirovaná túžbou po moci alebo túžbou po Jednote. Keď duša dosiahne koniec fázy ega, stane sa vôľa viac a viac rozšírením srdca. Ego alebo osobná vôľa nie je zničené, ale plynie v súlade s múdrosťou srdca a inšpirácie. V tomto bode ego radostne prijíma srdce ako svojho duchovného sprievodcu. Prirodzená celistvosť duše je obnovená.

Keď ste vy, duše Pracovníkov Svetla, prišli do 2-ho kroku prechodu od ega k vedomiu.

založenému na srdci, cítili ste úprimnú túžbu napraviť to, čo ste urobili nesprávne na Zemi. Uvedomili ste si že ste chorobne zaobchádzali so živými ľudskými bytosťami na Zemi a že ste prekazili voľné vyjadrenie a vývoj pozemských duší. Uvedomili ste si, že ste znásilnili samotný život tým, že ste sa pokúsili manipulovať a ovládať ho podľa vašich potrieb. Chceli ste uvoľniť ľudské bytosti z pút strachu a obmedzení, ktoré priniesli mnoho temnoty do ich životov, a cítili ste že môžete vykonať väčšinu v tomto ohľade tým, že sa sami vtelíte do ľudských tiel. Takže ste sa vtelili do ľudských tiel, ktorých genetické zloženie bolo čiastočne vytvorené vami, za účelom premeny vašich výtvorov zvnútra. Duše, ktoré išli na Zem s týmto poslaním mali v úmysle šíriť Svetlo do ich vlastných zmanipulovaných výtvorov.

Preto sa tiež volajú Pracovníci Svetla. Vy ste sa rozhodli urobiť toto - a zaplietť sa do celého radu pozemských životov - kvôli novozrozenému zmyslu pre zodpovednosť a tiež z naliehavého pocitu v srdci, zobrať túto karmickú záťaž na seba, aby ste boli schopní úplne opustiť minulosť.

Pracovníci Svetla sa vtelujú na Zem

Keď ste sa vtelili na Zem, práve ste začali prechod od vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci. Načrtli sme tento prechod ako zložený zo štyroch krokov. Urobili ste svoj prvý krok, keď ste si uvedomili že túžite po „niečom inom“, niečom odlišnom od boja o moc, ktorý naplňal vaše životy predtým.

Ten boj poskytoval vašim životom účel a zmysel po značnú dobu. Vaša fascinácia mocou vás viedla k tomu, aby ste využili ľudskú bytosť ako slamenú bábku vo vašich galaktických bitvách. Tohto sa zúčastnili všetky galaktické impériá. Ale keď boli vojnové energie presunuté na Zem s človekom ako ich ihriskom, stali ste sa viac pozorovateľom a stiahli ste sa z priamych bojov. Sledovali ste čo prebieha na Zemi. Videli ste ľudskú bytosť ako sa vyvíja v niečo, do stavu bytosti, ktorý ste dosiahli dávno predtým. Stali ste sa pokročilými bojovníkmi s vycibrenými metódami psychickej manipulácie a bojovania. Človek s vašimi genetickými implantátmi v sebe sa mal stať takým istým.

Tieto genetické implantáty spôsobili v ľudskej bytosti vysokú úroveň mentálneho rozvoja. Pôsobenie prirodzených inštinktov a pocitov bolo viacmenej potlačené v prospech fungovania myslenia a uvažovania.

Spomínali sme, že galaktické vplyvy spôsobili v ľudskej bytosti vysokú úroveň strachu. V skutočnosti bol tento prvok strachu blízko prepojený s prílišným dôrazom na myslenie. V rovnovážnom stave je strach prekonaný alebo vložený do perspektívy vašimi prirodzenými intuitívnymi schopnosťami a vašou schopnosťou cítiť čo je správne alebo primerané urobiť. Avšak, keď sa do popredia dostane schopnosť myslenia, strach má tendenciu byť posilnený, keďže myslenie sa opiera o mechanický logický proces, ktorý nedovoľuje intuícii alebo cíteniu vstúpiť do činnosti. *Keď je schopnosť myslenia kŕmená emóciami strachu, má tendenciu zdivočiť a tvoriť šialené nápady, nápady o ovládaní všetkého a všetkých. Diktátorské režimy sú príkladom takéhoto zdivočenia schopnosti myslenia.*

Odpoveďou na strach nie je nikdy myslieť viac. Je to myslieť menej a dôverovať toku života. Je to upadnúť späť do stavu Milosti, ktorý je vašim dedičstvom. Je to uvoľnenie namiesto zvierania a držania.

Keď sa v dušiach Pracovníkov Svetla končila fáza ega, otvorili sa novému spôsobu bytia.

Intuitívne ste siahli po energii srdca. V skutočnosti ste hľadali druh kreativity, ktorý prekračoval hranie s mocou. Zistili ste, že hranie s mocou je deštruktívne a v skutočnosti nemohlo vytvoriť nič nové, keďže zabilo a pohltilo všetko čo bolo „iné“.

Tým, že ste sa pokúšali ovládať a vládnuť životu, či už vnútri alebo vonku vás, ste sa vlastne pokúšali realitu urobiť nemennou a predvídateľnou. Nakoniec, moc je neuveriteľne nudná.

Ked' ste si toto uvedomili, zistili ste, že vaša skutočná túžba nebola mať moc, ale byť naozaj kreatívni. Byť naozaj kreatívni znamená dotýkať sa vašej vlastnej božskosti.

Keďže ste božské bytosti, nech robíte alebo nerobíte čokoľvek, vždy vytvárate istý druh reality. **Kreativita je vaša najhlbšia podstata.** Vo fáze ega ste skúmali možnosť poprieť vašu pravú podstatu. Vskutku toto je na určitej úrovni kreatívna činnosť, trochu zvráteným spôsobom. Avšak byť skutočne kreatívny znamená tvoriť v súlade so životom a nie v súlade so smrťou.

Ked' na vás dopadlo toto uvedomenie, prebudila sa spomienka na „domov“. Nejasné pripomenutie stavu čistej a blaženej Jednoty znova vstúpilo do vášho vedomia a vy ste vedeli, že toto bolo akosi kľúčom k vášmu šťastiu. Ale cítili ste sa bezmocní a nevedomí, keďže ste nemali zdania ako s tým naložiť. Vedeli ste, že ego nevlastnilo odpoveď, ale ešte ste nevstúpili skutočne do ríše vedomia založeného na srdci.

V rovnakom čase sa vo vás vynorili rastúce pocity viny a výčitky svedomia v súvislosti s tým, čo ste vykonali ľudským bytostiam na Zemi.

Hlavne na Zemi jestvovali nádherné príležitosti pre slobodné seba-vyjadrenie vedomia mnohými rozličnými spôsobmi. Zem bola určená na to, aby sa stala zjednotiteľom rôznych energií, taviacim kotlom, v ktorom môžu rôzne a dokonca protikladné energie dosiahnuť spoluexistenciu v harmónii. Energetické ihrisko Zeme bolo vytvorené, aby sa stalo domovom veľmi rôznorodej množiny energií.

Rozdiel medzi žitím na Zemi a žitím na iných miestach vo Vesmíre, či už na fyzických alebo astrálnych úrovniach, je obrovská pestrosť energií prítomných na Zemi. Navyiac táto pestrosť nielen, že je prítomná ako obrovský rozsah životných foriem či druhov. Ale je v skutočnosti prítomná vnútri jedinej bytosti, ľudskej bytosti. **Ľudská bytosť je schopná obsiahnuť spektrum energií, ktoré má širší rozsah než je schopná akákoľvek iná bytosť. Máte v sebe energiu vraha a svätca, energiu dieťaťa, dospelého a starca, energiu muža a ženy, energiu aktivity a pasivity, energiu racionálnu a emocionálnu, energiu vody, vzduchu, ohňa a zeme atď.** Toto sa vám ako ľudskej bytosti môže zdať prosté alebo jednoducho prirodzené, ale pre každú inú bytosť vo vesmíre je to celkom slušný výkon. Je celkom slušný výkon jednoducho byť človekom aj bez toho aby ste robili niečo osobité.

Ale najviac jedinečnou kvalitou ľudskej bytosti je schopnosť spojiť energie, ktoré sa zdali byť predtým nezlučiteľné. Človek bol navrhnutý nie len na to, aby obsahoval všetky tieto rôzne energie, ale aby bol sprostredkovateľom, staviteľom mostov medzi nimi.

Dôvodom prečo Duch alebo Boh alebo Všetko-Čo-Je prišiel s konceptom ľudskej bytosti je, že Vesmír sa zamotal do zaseknutej situácie. Ako vedomie skúmalo život mimo Jednoty, snažilo sa vyskúšať rôzne životné formy, na rôznych rovinách a miestach Vesmíru. *Ked' duša vyskúšala všetko v rámci určitej formy života, odišla – v zmysle, že sa ďalej v nej neinkarovala – a išla do iných životných foriem, ktoré zodpovedali jej špecifickým potrebám.*

Neexistovala žiadna potreba transformovať energiu pokiaľ žila v určitej životnej forme. ***Keď ste chceli zmenu, vymenili ste telá.*** Dôvodom nebolo, že by boli duše lenivé alebo plytké. Väčšina tiel, v rozsahu hustoty od fyzických po astrálne, ponúkala obmedzený rozsah skúseností, a preto obmedzené možnosti rastu alebo premeny počas bytia v tele. Telo nemôže niesť tak veľa rôznych energií. Napríklad, keď ste žili na vodnej planéte, kde ste sa vtelili ako vodná bytosť, umožnilo vám to skúšať prirodzenosť vody všetkými možnými spôsobmi. Pocit bytia tekutým, nefixovaným, plynúcim, pohyblivým je naozaj nádherný. Ale keď ste chceli vyskúšať aké to je byť pevným a nehybným, museli ste opustiť toto telo a žiť po nejakú dobu vnútri hory. Tiež keď ste žili ako galaktické bytosti hľadajúce silu, nemohli ste naozaj zmeniť vaše vedomie v tom tele.

Dôsledkom tohto obmedzeného alebo špecializovaného rozsahu skúseností v určitom tele bolo, že sa stvorený svet životných foriem zasekol. Nemohol rásť alebo sa rozširovať a stal sa akoby uzamknutým do určitého druhu stagnácie.

Jedinečnou silou ľudskej bytosti je schopnosť obsiahnuť široký rozsah energií a doviest' ich do stavu tvorivej, nie statickej, rovnováhy. V skutočnosti táto sila je rovná schopnosti premeniť temnotu na svetlo, t.j. sila duchovnej alchymie.

To čo prináša pôvodne protikladné energie do stavu dynamickej harmónie je KRISTOVA ENERGIA, energia ktorá udržuje Jednotu na tvári duality. Je to tá istá energia, ktorá premieňa Temnotu, jej prijatím, a preto umožňuje strachu, aby sa premenil na radosť. KRISTOVA ENERGIA je „tretia energia“, ktorá zjednocuje prijatím. Jej alchymická sila leží v jej schopnosti byť všeobjímajúcou, všeprijímajúcou a bez strachu.

Vy ako ľudské bytosti ste jedinými bytosťami, ktoré majú túto schopnosť duchovnej alchymie. Ani rastliny, ani zvieratá, ani anjeli, ani „temní páni“ nemajú túto moc.

Všetky duše môžu skúsiť aké to je byť Svetlom, aké to je byť Temnotou, aké to je byť všetkými rôznymi bytosťami, ktoré žijú vo Vesmíre, ale nemôžu skúsiť aké to je premeniť Temnotu na Svetlo a zostať pri tom v danej životnej forme. Nedokážu si predstaviť aké to je, zmeniť sa na vnútorných úrovniach takým spôsobom, že si pre seba vytvoríte rôzne fyzické a duchovné reality počas života.

Duše, ktoré sú inkarnované v iných ako ľudských životných formách si tiež „vytvárajú svoju realitu“ a majú slobodnú vôľu, ale majú menej možností ako obsiahnuť veľmi odlišné alebo dokonca protikladné stavy vedomia, pokiaľ ostávajú v rovnakom tele, v tom istom (ľudskom) tele. ***Vy ako Ľudia, ste staviteľia mostov, alebo duchovní alchymisti, a to robí Zem a človeka jedinečnými.***

Vrátíme sa teraz k nášmu rozprávaniu o dušiach Pracovníkov Svetla, ktorí mali mučivé a ľútostivé pocity v súvislosti s ich zásahom do ľudskej bytosti. Uvedomili si, že na Zemi bola ustanovená úplne nová hra, hra plná príslubov, ktorú pre svoje vlastné účely udusili ako najlepšie vedeli. Cítili kvôli tomu bolesť. ***Na istej úrovni tiež zistili, že si svojimi sebeckými činmi zablokovali svoju vlastnú duchovnú cestu ku Svetlu a pravému šťastiu.***

Tiež keď ste sa zobudili zo svojho ego spánku, videli ste, že Zem bola takým krásnym miestom, zelená planéta hemžiaca sa životom. To vo vás rozhýbalo hlboké spomienky. Boli ste prítomní na úplnom začiatku života na Zemi. Zem potom nestratila svoju nevinnosť. V tých dávných časoch pred vašim pádom do vedomia bojovníka, boli ste časťou raja na Zemi

ako anjelske bytosti, ktoré živilu a starali sa o život. Boli ste anjelmi v Rajskej Záhrade. Dokonca aj keď ste neskôr pôsobili svojou temnou stranou ako galaktickí bojovníci, tiež ste na Zem pôsobili svojim svetelným a čistým aspektom v starobylych časoch, keď ste pripravovali planétu na príchod pozemských duší. Prispeli ste k rozkvetu zelenej planéty a na určitej úrovni ste o tom vedeli keď ste vystúpili z vašej bojovníckej fázy vedomia. Vedeli ste že ste ničili to, čo ste živilu a pomáhali stvoriť.

Keď ste si uvedomili prísľub a nádheru Zeme, cítili ste vnútorné nutkanie ísť tam dole a obnoviť to čo ste zničili. Vtelili ste sa do ľudských tiel so zámerom priniesť Svetlo a Tvorenie hodnôt založených na srdci v prostredí, ktoré bolo podstatne ovládané egoistickými hodnotami.

Chceme trocha rozšíriť tento motív prinášania Svetla, pretože je na ňom niečo, čo vo vás často vytvára zmätok a nepochopenie.

Keď ste sa vy Pracovníci Svetla vteliu na Zem, začali ste vlastne vnútorný proces premeny, v ktorom by ste dokončili váš vlastný prechod od vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci. Boli ste na ceste úplne opustiť vedomie založené na egu, a život na Zemi vám poskytol možnosť, vysporiadať sa s tým, čo vo vás z energie založenej na egu zostalo. Energie, ktoré ste si priali v sebe vyčistiť ste mali nájsť v tej istej bytosti, ktorú ste manipulovali a v ktorej teraz zotrúvate: v ľudskej bytosti, vo vás samotných.

Váš najhlbší motív pre príchod na Zem bolo vyrovnat' sa s vašou vlastnou vnútornou temnotou, a súhlasili ste že sa stretnete s touto temnotou vo svojom vnútri ako ľudská bytosť.

Hoci si často myslíte, že ste tu, aby ste pomáhali druhým alebo aby ste pomáhali MATKE Zem, najzásadnejším dôvodom prečo ste tu je to, aby ste sa sami vyliečili. Toto je vaša skutočná svetelná práca. Všetko ostatné je druhoradé.

Na najhlbšej úrovni si vaše duše priali niesť zodpovednosť za temnotu, ktorú šírili. Avšak niesť zodpovednosť za vašu temnú stranu je v zásade samotársky podnik. Nezahŕňa to druhých, ktorým by ste mali pomáhať alebo ich liečiť. Ide len o vás. Budete druhým v tomto procese pomáhať, ale to je druhotný efekt. Je dôležité si uvedomiť na tomto mieste správne poradie vecí, viete, keďže máte tendenciu byť príliš snaživí v pomáhaní druhým.

Toto nadšenie pomáhať druhým sa často stáva pascou, keďže vaša energia sa zapletá s druhou osobou a veľmi často sa potom cítite ochudobnení a sklamaní.

Prosím pamätajte si: ***dávať viac ako dostávať nie je vznešené alebo založené na srdci, je to jednoducho chyba.*** Touto chybou je, že si myslíte že ste čiastočne zodpovedný za situáciu alebo stav mysle niekoho iného. To nie je pravda. *Každý je zodpovedný za svoje vlastné šťastie alebo nešťastie.* A toto je vskutku požehnanie, keďže to všetkým poskytuje moc tvoriť, a preto aj meniť ich vlastnú realitu.

Nie ste tu preto, aby ste napravili iných ľudí alebo MATKU Zem. Ste tu aby ste vyliečili hlboké rany vo vlastnej bytosti. Prosím dohliadajte na túto úlohu a všetko ostatné sa dostane na svoje miesto bez akéhokoľvek úsilia na vašej strane.

Keď ste prišli na Zem a vteliu ste sa do ľudských tiel, mali ste sklon bojovať s energiami, ktoré ste chceli prekonať. V tom štádiu ste boli v paradoxnej situácii. Na jednej strane ste

vedeli, že chcete „niečo iné“ ako moc a nenávideli ste sami seba za to, čo ste predtým konali nesprávne. Ale neboli ste oslobodení od toho, čo ste v sebe nenávideli. Neboli ste ešte oslobodení od nadvlády ega.

Keď ste prišli na Zem, mali ste tendenciu zloštiť sa na Temnotu, hnevať sa na ňu. Paradoxom je, že ste chceli poraziť egoistické energie bojom, tou istou energiou, ktorej ste sa chceli zbaviť.

Ešte ste si neboli vedomí skutočných dopadov vedomia založeného na srdci. Keď pozorujete zo srdca, neexistuje bitva medzi Dobrom a Zlom. Realita srdca ich obe presahuje. **Srdce neodporuje Temnote.** *Vedomie založené na srdci je založené na prijatí všetkého, všetkého čo jestvuje. Je to druh vedomia, ktoré opustilo myšlienku že boj čokoľvek vyrieši.*

Hoci ste túžili po mierovom *ne-bojovom* spôsobe nakladania s realitou, nemali ste žiadne skúsenosti so skutočným prežívaním tohto ideálu. Boli ste naozaj v akejsi „medzi-zóne“, na kúsku krajiny nikoho, skôr ako vstúpite do novej ríše vedomia.

Tak ste začali robiť všetky druhy „chýb“ v zmysle že ste upadali späť do spôsobov bytia, ktoré ste chceli opustiť. Snažili ste sa zmeniť alebo prestavať každého jednotlivca a každú skupinu, ktorá prejavovala egoistické chovanie alebo uznávala hodnoty založené na egu. Avšak oni na vás reagovali agresívne, často dokonca ani nechápali, čo sa im snažíte sprostredkovať. Pracovníci Svetla boli po stáročia prenasledovaní ako čarodejnice, neznabohovia alebo politickí agitátori. Zdalo sa, že sú vedení ideálmi, na ktoré svet nebol pripravený. Zdali sa byť odlišnými a nezapadajúcimi. Obyčajne sa stretávali s veľkým odporom.

To čo sa stalo bolo, že ste potom ako ste hrali v galaktických ríšach po dosť dlhú dobu úlohu páchatel'a, prešli do úlohy obeť. Váš „duchovný hnev“ vyvolal hnevľivé reakcie z vášho prostredia a stali ste sa obeťou, zažívajúc poníženie, hlbokú bolesť a bezmocnosť. Trauma spôsobená opakovaným odmietnutím a vyhnanstvom po niekoľko životov zanechala vo vašej duši hlboké jazvy. Skončili ste s pocitom bezmocnosti a nežiadúcnosti. Mnohí z vás sa v tomto živote cítite unavené a túžite po domove vo viac milujúcom a zmysluplnom svete.

Je dôležité, aby ste si uvedomili, že úloha obeť je naozaj len: úloha ktorú hráte. Je to jeden možný spôsob interpretácie faktov, ale je úzky a narušený. Nie ste obeť ani páchatel'. **Ste vedomie duše, ktoré pre seba vytvorilo úlohy, aby ich samo mohlo na chvíľu hrať.**

Naozaj nie ste obeťou materiálne zmýšľajúceho sebeckého sveta.

V skutočnosti vám *vaše stretnutia s agresívnymi a nespolupracujúcimi energiami v mnohých vašich životoch jednoducho zrkadlili späť vašu vlastnú zviazanosť s vedomím založenom na egu, vašu vlastnú závislosť na ňom. Ak chcete dosiahnuť výsledky prostredníctvom boja, energia boja sa k vám vráti späť.* To je/bola vaša vlastná energia, ktorá sa k vám vracala! A to je jediný význam karmy.

Sklon bojovať so „zlom“ je založený na viere, že zlo je mimo vás a musí byť vykázané z reality. **Duchovná výzva pre vás Pracovníkov Svetla počas všetkých vašich inkarnácií bola vždy rozoznať a prijať vašu vlastnú temnú stranu a pochopiť jej úlohu a zmysel.**

Najhlbšou výzvou je odpustiť sebe samému a objaviť znova svoju nevinnosť. Ste nevinní a vždy ste takými boli. Dokážete to naozaj pochopiť? Ak áno, *nebudete chcieť zmeniť svet*

alebo bojovať proti nespravodlivosti nikdy viac. Budete sa chcieť hrať, baviť sa a tešiť sa z každej chvíle vášho života a jednoducho byť tým, kým ste a zdieľať to s ostatnými.

Keď vy, Pracovníci Svetla, opustíte myšlienku, že musíte pre čokoľvek alebo kohokoľvek bojovať, nebude vám viac odporovať „vonkajší svet“, spoločnosť alebo iní ľudia vo všeobecnosti, za to že ste iní. Nebudete chcieť nič meniť, a preto sa nestretnete s odporom. Budete vedieť, že ste vítaní, že váš príspevok do tejto reality je hodnotný a že druhí si vás cenia.

Keď úplne opustíte vedomie založené na egu, budete vedieť, že ste oslobodení od prenasledovania alebo vonkajšieho ohrozenia. Prekročíte role obeť a prenasledovateľa, vaša cesta prejde celý kruh. Uvoľníte svoje karmické bremená a budete môcť úplne slobodne tvoriť čokoľvek budete chcieť.

Nachádzate sa na pokraji zrodzenia nového vedomia. Toto je typ vedomia, ktoré úplne opustilo potrebu čokoľvek ovládať alebo vlastniť. Je zbavené strachu. Je to KRISTOVO vedomie.

Keď som ja, Jeshua, žil na Zemi, chcel som vám povedať, že *duchovnosť nie je o boji medzi Svetlom a Temnotou. Tá je o nájdení úrovne vedomia, ktorá presahuje dobro a zlo, miesto z ktorého môžete pochopiť a prijať všetky veci.*

„Kráľovstvo Božie je vnútri.“ Všetko čo potrebujete je vo vnútri. Mier, pokoj a radosť sú vaše, keď si naozaj uvedomíte kto ste: božská bytosť vo fyzickom prejave.

Len keď pochopíte, že ste tu, aby ste sa premenili a vyliečili, sa začnú veci pre vás skutočne meniť a ako vedľajší efekt aj pre iných ľudí okolo vás. Svet je taký, aký je a najvyššia vec, ktorú preň môžete urobiť je, že ho jednoducho budete milovať preto aký je. Milujte a pozorujte krásu každej jednotlivej bytosti, ktorá cestuje cez túto rovinu reality.

Mnohí z vás sú dojatí mojou energiou, energiou Jeshua alebo Ježiša. To preto, že ja som váš príbuzný. Bol som jednoducho Pracovníkom Svetla nezaťaženým karmickými väzbami, Pracovník Svetla vlastiaci vysokú úroveň seba-pochopenia. Dotýka sa vás moja energia, pretože viete že toto je energia v ústrety ktorej sa pohybuje.

Energia KRISTA je energia vášho vlastného budúceho JA.

* * *

OD EGA K SRDCU

I. Štyri fázy transformácie vedomia

V predchádzajúcich kapitolách sme popísali historické pozadie cesty Pracovníka Svetla od vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci. Táto časť bude celá venovaná psychologickéj charakteristike tejto transformácie. Rozdelili sme tento proces na štyri kroky alebo fázy, ktoré kvôli prehľadnosti znova zhrnieme:

1. Byť nespokojným s tým, čo vám môže ponúknuť vedomie založené na egu, túžba po

„niečom inom“: začiatok konca.

2. Uvedomenie si svojich väzieb na vedomie založené na egu, rozpoznanie a uvoľnenie pocitov a myšlienok, ktoré s ním prichádzajú: stred konca.
3. Nechať umrieť staré energie založené na egu vo svojom vnútri, odhodenie kukly, stávanie sa svojim novým JA: koniec konca.
4. Prebudenie vedomia založeného na srdci, motivovaného láskou a slobodou, vo vašom vnútri, pomáhajúce ostatným uskutočniť transformáciu.

Fáza jedna: Ego už viac nenapĺňa

Prechod od vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci začína zážitkom vnútornej prázdnoty. Veci, ktoré zvykli priťahovať vašu plnú pozornosť alebo situácie, ktoré vás úplne dostali vás teraz nechávajú prázdny alebo nezaujatým. Zdá sa že veci akosi stratili svoj zvyčajný význam a účel.

Predtým, ako zažijete túto prázdnotu je vedomie v zovretí strachu a z toho vyplývajúcej potreby neustáleho seba-potvrdzovania. Neustále hľadá vonkajšie potvrdenie, pretože si nepraje čeliť na pozadí ležiacemu strachu z odmietnutia a samote. Tento hlboký strach a potreba vonkajšieho potvrdenia, ako skutočný motív pre mnohé vaše činy, môžu dlho byť skryté. Celý váš život môže byť na nich vystavaný bez toho, aby ste si toho boli vedomí. Možno ste si vedomí neurčitého nepokoja alebo napätia vo svojom vnútri. Ale často môže s ním spolu prísť významná udalosť ako rozbitie vzťahu, odchod milovaného alebo strata zamestnania, aby vás vyzvali preskúmať čo v skutočnosti spôsobuje toto napätie alebo nepokoj.

Keď je ego v strede vašej bytosti, tak je vaše vedomie a citový život v stave kľča. Krčíte sa v strachu a z tohto pohľadu ste neustále v obrannom postoji. Keď sa nachádzate vo fáze ega, zažívate neustále nedostatok, potrebu získať viac. Základom vašich myšlienok, pocitov a činov je čierna diera, prázdnota, ktorú nie je nikdy možné úplne naplniť. Je to diera strachu, miesto pokryté tieňmi, keďže od neho odvraciate svoje vedomie. V tieňoch je prítomná prázdnota, ktorej ste si nejasne vedomí, ale nechcete do nej vojsť.

V tejto fáze je váš vzťah s Bohom alebo Všetkým-Čo-Je poznačený pocitmi oddelenosti. Hlboko vnútri sa cítite osamotení a opustení. Máte pocit akoby ste boli rozbitým bezvýznamným úlomkom bez účelu. A keď tento svoj strach zakryjete, zažívate ho len nepriamo ako tieň.

Ľudia sa hrozia čeliť vnútornej prázdnote s plným vedomím. Hrozia sa priamo stretnúť a preskúmať svoju vnútornú Temnotu. Avšak ak sa jej nepostavíte, je tam stále, a budete si musieť vyvinúť „krycie stratégie“ aby ste život urobili znesiteľným. Stratégiou ega je vždy vysporiadať sa s ťažkosťou na okraji, a nie v strede. Ego hľadá riešenie problému obrátením vášho vedomia von. Snaží sa zmierniť vnútornú bolesť tým, že vás kŕmi vonkajšími energiami. Energie, ktoré má mimoriadne rád sú potvrdenie, obdiv, moc, pozornosť atď. Takýmto spôsobom ego zdanlivo vytvára odpoveď na hlbokú túžbu duše po Jednote, Bezpečnosti a Láске.

Táto túžba sama o sebe je úplne správna a pôvodná. To vás volá Boh. To vás volá vaša vlastná

podstata. Vy ste Boh! Boh je energiou Jednoty, Bezpečnosti a Lásky. Každý túži po bezpodmienečnej Láске a objatí Energie, ktorú nazývate Boh. Vo svojej podstate je táto túžba túžbou po úplnom uvedomení si, a preto splynutí s vašim vlastným BOŽSKÝM JA. Vaša vlastná božskosť je vašim vstupom do nepodmienečnej Lásky. Môžete ju nájsť len tak, že prejdete cez strach a Temnotu, ktoré ju obklopujú, a toto dosiahnete tým, že sa obrátite dovnútra, namiesto von. Urobíte to tak, že použijete svoje vedomie ako Svetlo, ktoré odoženie tiene preč. Vedomie je Svetlo. Preto ono nepotrebuje bojovať s Temnotou, samotná jeho prítomnosť ju rozpustí. Keď obrátite svoje vedomie dovnútra, naozaj vás postretnú zázraky.

Avšak ego postupuje presne opačným spôsobom. Vníma potrebu Lásky a Bezpečnosti, ale snaží sa odpovedať na túto potrebu bez postavenia sa vnútornej Temnote a strachu. Na to, aby to dosiahlo, použije určitý „trik“: premení potrebu Lásky na potrebu schválenia a uznania od druhých ľudí. Premení potrebu Jednoty a Harmónie na potrebu vyniknúť a byť lepším ako druhí. Akonáhle si myslíte, že byť milovaný znamená byť obdivovaný za svoje úspechy, už viac nepotrebujete ísť do svojho vnútra: stačí jednoducho usilovnejšie pracovať! Takýmto spôsobom sa ego snaží udržať pokrievku na panvici strachu.

Vaša pôvodná túžba po Láске a blaženej Jednote sa teraz zdeformovala na túžbu po uznaní. Neustále hľadáte vonkajšie schválenie, ktoré vám poskytne nejakú dočasnú útechu. Vaše vedomie je neustále zamerané na vonkajší svet. Spoliehate sa na posudzovanie druhých ľudí a ste veľmi podráždení tým, čo si o vás ľudia myslia. Je to pre vás veľmi dôležité, keďže je na tom závislá vaša *seba-úcta*. V skutočnosti vaše sebahodnotenie klesá hlbšie a hlbšie, keďže odovzdávate svoju silu vonkajším silám, ktoré vás súdia za vaše vonkajšie výkony a nie za vašu pravú bytosť.

Medzitým hlboko usadený pocit opustenia a samoty neslabne. V skutočnosti sa zhoršuje, keďže sa naň odmietate pozrieť. To na čo sa nechcete pozeráť sa stane vašou „*tienistou stránkou*“. Strach, hnev a negativita sa tam môžu usadiť a ovplyvňovať vás, posilnené odmietnutím ísť dovnútra. Ego môže byť veľmi tvrdohlavé, keď príde na potlačanie určitých pochybností, tušení a pocitov, nepovolí kontrolu len tak.

To čo vnímate ako „*zlo*“ vo vašom svete je vždy výsledkom upnutia sa na osobnú moc. Je to odmietnutie vzdať sa kontroly a prijať vnútorný strach a Temnotu.

Prvý krok k Osvieteniu je vzdanie sa tomu „*čo je*“. Osvietenie znamená, že vpustíte všetky svoje stránky do Svetla vášho vedomia. Osvietenie neznamená, že ste si plne vedomí všetkého vo vás, ale že ste ochotní čeliť každému aspektu vedome.

Osvietenie sa rovná Láске. Láska znamená, že sa prijmete takí akí ste.

Vnútorná Temnota, ten pocit opustenia v hĺbkach vašej duše, ktorého sa všetci tak obávajú, je dočasný. Táto fáza ega je len jeden krok vo väčšom vývoji a odhaľovaní vedomia. V tejto fáze podniknete tento prvý krok smerom k individualizovanému božskému vedomiu.

Zrodenie individuálneho vedomia, zrodenie vás ako „*samostatnej duše*“, ide ruka v ruke so skúsenosťou opustenia, bytia oddeleným od vašej MATKY/OTCA. Je to porovnateľné k traume z narodenia vo vašom fyzickom svete. V maternici dieťa prežíva oceánický pocit Jednoty s matkou. Keď sa narodí, stáva sa samostatnou jednotkou.

Kvôli tejto traume z pôrodu – hovoríme teraz o narodení duše – si nesie duša so sebou pocit

odlúčenosti, musela sa rozísť zo všetkým, čo považovala za samozrejmosť.

Novonarodená duša túži po návrate do *polo-vedomého* stavu Jednoty, z ktorého prišla a ktorý považuje za svoj Domov. Keďže toto je nemožné, zažíva duša veľký strach a pocity opustenosti a pochybností. Táto vnútorná bolesť a dezorientácia bude postupne tvoriť živnú pôdu na to, aby sa ego mohlo chopiť moci. Duša sa musí vysporiadať so strachom a bolesťou a ego sľubuje, že jej poskytne riešenie. Ego podporuje vo vedomí duše výhliadky na moc a ovládanie. Duša, ktorá sa cíti bezmocná a stratená sa vzdáva a prepúšťa velenie ego.

Ego je tá časť duše, ktorá je zameraná smerom na hmotný, vonkajší svet. Vo svojej podstate je ego nástroj duše na to, aby sa mohla prejavíť ako fyzická bytosť v čase a priestore. Ego poskytuje vedomiu sústredenie. Robí vedomie konkrétnym miesto oceánického, „*tu a teraz*“ namiesto „*všade*“. Ego prekladá vnútorné impulzy do konkrétnej hmotnej podoby. Je to tá vaša časť, ktorá premostuje nefyzickú duchovnú časť a fyzickú časť.

Pre dušu ako nefyzickú duchovnú bytosť je pomerne neprirodzené byť fixovaná v čase a priestore. Duša je v podstate nezávislá na akejkoľvek hmotnej podobe. Keď máte sny o lietaní, spájate sa s touto nezávislou a slobodnou časťou vás. Ego, na druhej strane, viaže a upevňuje. Umožňuje vám fungovať vo fyzickej realite. Ako také, zohráva ego veľmi hodnotnú úlohu, ktorá nemá nič dočinenia s „*dobrym*“ alebo „*zlým*“. Keď pôsobí v rovnovážnej situácii, je ego pre dušu, ktorá prebýva na Zemi vo fyzickom tele, neutrálnym a nenahraditeľným nástrojom.

Avšak keď ego začne vládnuť vedomiu duše namiesto toho, aby pracovalo ako jej nástroj, duša sa dostáva mimo rovnováhy. Keď ego velí duši (*to je základným znakom vedomia založeného na ego*), vtedy ego nebude jednoducho prekladať vnútorné podnety do materiálnej podoby, ale bude tieto podnety ovládať a výberovo potláčať. Je to ego, ktoré vám ponúka narušený obraz skutočnosti. Nevyvážené ego, je vždy v honbe za mocou a ovládaním a bude predkladať všetky fakty ako pozitívne alebo negatívne v tomto svetle.

Je veľmi poučné odhaliť vaše vlastné motívy založené na moci a ovládaní vo vašom každodennom správaní. Snažte sa zistiť, ako často chcete ohýbať veci a ľudí podľa vašej vôle, aj keby to bolo z ušľachtilého dôvodu. Ako často ste otrávení tým, že veci sa nedejú spôsobom akým vy chcete. Je dôležité si uvedomiť, že za potrebou ovládania je vždy strach zo straty kontroly. Takže sa sami seba opýtajte: aké je riziko uvoľnenia kontroly, opustenia potreby predvídateľnosti? Čo je môj najhlbší strach?

Cena, ktorú teraz platíte za to že držíte veci „*pod kontrolou*“ je, že váš prístup k životu je napätý a obmedzený.

Ak si trúfnete žiť z vnútornej inšpirácie a robiť len to čo vám prináša radosť, vytvorí to prirodzený a skutočný poriadok vo vašom živote. Budete sa cítiť uvoľnení a šťastní, bez potreby formovať prúd života. Toto je žitie bez strachu: žitie s plnou dôverou v to, čo vám život prinesie. Dokázate to urobiť?

Pre mladú dušu je pasca na ego založeného vedomia takmer neodvratná. Ego ponúka cestu von z ťažkostí strachu a opustenia, ono presunie vašu pozornosť z „*toho čo je vo vnútri*“ na to, „*čo môžete dostať od vonkajšieho sveta*“. Nie je to skutočné riešenie problému, ale zdá sa, že to prinesie na chvíľu úľavu. Šírenie moci a kontroly nad vašim okolím vám môže dať dočasné uspokojenie alebo vás „*nakopnúť*“. Je v ňom strohý pocit byť milovaným, obdivovaným a

uznávaným. Toto zmierni na nejakú dobu vašu bolesť. Ale má to krátku životnosť a vy sa znova musíte usilovať, aby ste boli ešte lepší, krajší a užitočnejší.

Prosím uvedomte si, že pod vlajkou ega, môžete byť sladkí aj škaredí, dávajúci aj prijímajúci, vládnucci aj ovládaní. Mnoho toho, čo je dávané zdanlivo nesebecky, je podvedomé volanie po pozornosti, láske a uznaní od príjemcu daru. Keď ste vždy starostliví a dávajúci ostatným, jednoducho sa pred sebou skrývate. Takže na to, aby ste pochopili čo znamená vláda ega, nemusíte nutne myslieť na krutých tyranov ako Hitler alebo Saddam Hussein. Udržujte veci jednoduché: pozorujte seba vo vašom dennom živote. Prítomnosť vlády ega je možné rozoznať v potrebe ovládať veci. Prikladom je, že chcete, aby sa určití ľudia správali konkrétnym spôsobom. Aby sa to stalo, vykazujete určité vzorce správania. Napríklad ste ochotní a sladkí a snažíte sa, aby ste nikdy neranili niekoho city. Za týmto správaním je potreba ovládania. „Pretože chcem aby si ma miloval, nepôjdem proti tebe.“ Táto línia myslenia je založená na strachu. Je to strach s toho, že zostanete osamote, strach z odmietnutia a opustenia. To čo sa javí byť sladké a milé je v skutočnosti formou seba-popieraní. Toto je ego pri práci.

Tak dlho ako ego vládne vašej duši, sa budete - na to aby ste sa cítili dobre - potrebovať krmíť energiou druhých. Vyzerá to, že si zaslúžite uznanie od druhých ľudí, od nejakej autority mimo vás. Avšak svet okolo vás nie je pevný alebo stabilný. Nikdy sa nemôžete spoľahnúť na neustálu podporu, nech je to čokoľvek na čo sa spoliehate, či už to je manžel, šéf alebo rodičia. To je dôvod prečo musíte po celý čas „pracovať“, byť neustále v strehu na „porcie schválenia“ prichádzajúce vašim smerom. Toto vysvetľuje napätie a nervózny stav mysle, v ktorom je neustále každý, kto sa zasekol vo fáze ega.

Ego vám nemôže poskytnúť skutočnú lásku a seba-ocenenie. Riešenie traumy z opustenia, ktoré ponúka je v skutočnosti bezodná priepasť. Pravým poslaním vedomia mladej duše je stať sa rodičom, ktorého stratila.

Prosím uvedomte si, že štruktúra pozemského života, čím máme na mysli proces, v ktorom začínate ako bezmocné dieťa a vyrastáte, aby ste sa stali sebastačným dospelým, vás často vyzýva, aby ste urobili presne toto. Ako často leží kľúč k naozajstnému šťastiu vo vašich životoch v tom: aby ste sa stali svojim vlastným otcom a matkou a dali si sebe lásku a pochopenie, ktoré vám od ostatných chýbali a chýbajú. Na vyššej metafyzickej úrovni, o ktorej sme hovorili, toto znamená: pochopte, že vy ste Boh, nie jedna z jeho malých stratených ovečiek. Toto je uvedomenie, ktoré vás privedie domov. Toto je uvedomenie, ktoré vás privedie do srdca toho čím ste, Láskou a božskou mocou.

Koniec fázy ega prichádza na dohľad, keď si duša uvedomí, že znova a znova opakuje ten istý cyklus činov a myšlienok. Ego stráca svoju vládu, keď sa duša stáva unavenou a utrápenou z neustáleho boja o poklad, ktorý jej stále uniká. Vtedy duša začne mať podozrenie, že sľuby v hre, ktorú hrá, sú falošné a že v nej nie je skutočne nič čo by mohla vyhrať. Keď sa duša unaví zo snaženia a bytia na vrchole po celú dobu, trocha povolí kontrolu.

Tým, že dáva menej energie na ovládanie myšlienok a správania sa, otvorí energetický priestor, ktorý umožní nové a odlišné skúsenosti. Na začiatku, keď vstúpite do tejto fázy, sa môžete cítiť veľmi unavení a prázdni. Veci, ktoré ste predtým považovali za dôležité sa môžu teraz zdať úplne nepodstatné. Tiež môžu vyplávať strachy, ktoré nemajú jasnú alebo bezprostrednú príčinu. Môžu to byť nejasné strachy zo smrti alebo zo straty vašich milovaných. Tiež sa môže vynoriť hnev v súvislosti so situáciami vo vašom zamestnaní alebo

manželstve. Všetko čo sa zdalo byť samozrejmé je teraz spochybnené. Prinajmenšom to, čo ustanovilo vedomie založené na egu, že tomu je nutné predísť.

Postupne sa pokrievka zdvíha z panvice, a všetky druhy nekontrolovateľných emócií a strachov vyskakujú a vstupujú do vášho vedomia, rozsievajúc pochybnosti a zmätok vo vašom živote. Až do tejto chvíle ste fungovali väčšinou na autopilota. Mnoho myšlienkových a pocitových vzorcov vo vás sa odohrávalo automaticky, nechali ste ich prejsť bez otázky. Toto dodalo vášmu vedomiu jednotu a stabilitu. Avšak, keď vaše vedomie rastie a rozširuje sa, vaša osobnosť sa rozdelí na dve časti. Jedna vaša časť vás chce udržať pri starých spôsoboch, druhá vaša časť sputuje tieto spôsoby a konfrontuje vás s nepríjemnými pocitmi, ako hnev, strach a pochybnosti.

Rozšírenie vedomia, ktoré prichádza na konci fázy ega je preto často prežívané ako lúpežná hra, nevitáný votrelec, ktorý vykráda hru. Toto nové vedomie rozruší všetko, čo sa predtým zdalo byť zrejmé a prebudí emócie vo vnútri vás, s ktorými sa neviete vysporiadať. Keď začnete spochybňovať vzorce myslenia a konania založené na egu, vstúpi do vášho vedomia úplne nová strana vás. Je to časť vás, ktorá miluje Pravdu namiesto Moci.

Žitie podľa príkazov ega je veľmi potlačované. Slúžite malému ustráchanému diktátorovi, ktorý túži po moci a ovládaní, nielen nad vašim prostredím ale hlavne nad vami. Váš spontánny prúd pocitov a intuície je obmedzovaný týmto diktátorom. Ego vôbec nemá rado spontánnosť. Drží vás späť od slobodného vyjadrovania vašich pocitov, keďže pocity a emócie sú nekontrolovateľné a nepredvídateľné a to je pre ego nebezpečné. Ego pracuje s maskami.

Ak vám ego velí „*bud' sladký a svedomitý, aby si získal sympatie ľudí*“, budete vo vás systematicky potláčať pocity nepríjemnosti a hnevu. Ak začnete pochybovať o životaschopnosti tohto diktovania, vynoria sa okamžite tieto potlačované emócie znova. Pocity nie sú potlačením eliminované. Žijú ďalej a získavajú tým viac intenzity, čím dlhšie ich potláčate.

Akonáhle duša zažije prázdnotu a pochybnosti, ktoré sú tak charakteristické pre končiacu fázu ega, je možné stretnúť a čeliť všetkým pocitom a emóciám, ktoré boli predtým ukryté v temnote. Tieto uzavreté emócie a city sú vstupnou bránou k vášmu väčšiemu JA. Skúmaním toho, čo naozaj cítite, namiesto toho čo sa očakáva, že budete cítiť, obnovíte svoju spontánnosť a celistvosť, tú časť vás, ktorá sa tiež nazýva „*vnútorné dieťa*“. Spojenie sa s vašimi pravdivými pocitmi a emóciami vás uvedie na cestu oslobodenia. Prechod k vedomiu založenému na srdci môže začať.

II. Skúmanie vašich vnútorných zranení

V transformácii od vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci sme rozlíšili štyri kroky:

1. Byť nespokojným s tým, čo vám môže ponúknuť vedomie založené na egu, túžba po „*niečom inom*“: začiatok konca.
2. Uvedomenie si svojich väzieb na vedomie založené na egu, rozpoznanie a uvoľnenie pocitov a myšlienok, ktoré s ním prichádzajú: stred konca.

3. Nechať umrieť staré energie založené na egu vo svojom vnútri, odhodenie kukly, stávanie sa svojim novým JA: *koniec konca*.

4. Prebudenie vedomia založeného na srdci, motivovaného láskou a slobodou, vo vašom vnútri, pomáhajúce ostatným uskutočniť transformáciu.

V tejto kapitole pohovoríme o kroku dva

Keď sa prestanete stotožňovať s egom, dostanete sa najprv do stavu zmätku ohľadom toho, kto ste. Tento zmätok môže byť hlboký a veľmi filozofickej povahy. Začnete sa pýtať otázky o zmysle života, o dobre a zle, o tom čo skutočne cítite a myslíte v protiklade s tým, čo si iní mysleli, že máte cítiť a myslieť. Tieto otázky sú náhle pre vás veľmi skutočné a majú priamy vplyv na životné voľby, ktoré robíte. Pozeráte sa na seba myslíte si: som toto ja? Je toto čo ja chcem? Je ťažké teraz robiť voľby, keďže nič už nie je samozrejmé.

V skutočnosti teraz podnikáte krok vzad, krok do hlbiny, krok dovnútra. Začínate si uvedomovať vaše hlbšie časti, časti, ktoré sú menej podmienené vašou výchovou a spoločnosťou. Získavate letmé vhľady o tom, kto naozaj ste: vašej jedinečnosti, vašej individualite. Spomeniete si, že existuje vo vás časť, ktorá nie je závislá na ničom z vášho okolia, vašich rodičoch, vašej práci, vašich vzťahoch, dokonca ani na vašom tele. Toto sa deje, keď – nejasne – vnímate svoju božskosť, časť vás, ktorá je úplne neviazaná a večná.

V skutočnosti, vy všetci ste mutlidimenzionálne bytosti, môžete sa prejaviť a prejavujete sa v niekoľkých rôznych realitách v rovnakom čase. Nie ste viazaní na lineárny časový rámec. Vaša súčasná osobnosť je len jeden aspekt multidimenzionálnej bytosti, ktorou ste. Akonáhle si uvedomíte, že vaše súčasné vyjadrenie ako fyzickej ľudskej bytosti je jednoducho jeden váš aspekt, dostávate sa zaň ďalej a môžete sa dotknúť väčšieho JA, ktorým ste.

Ale skôr ako sa tam dostanete, musíte vyliečiť zranené časti vo vašom vnútri.

Žitie podľa vlády a požiadaviek ega vytvorilo vo vás psychologické rany. Opustenie vedomia založeného na egu spočiatku vytvára zmätok, pochybnosti a dezorientáciu. Po tomto prvom kroku vstupujete do novej fázy: je to fáza pozorovania, pochopenia a liečenia vašich vnútorných rán. Budeme teraz hovoriť o tejto fáze.

Pod vládou ega boli vaše činy a myšlienky po dlhý čas založené na strachu. V istom zmysle ste nemilosrdne sledovali vašu túžbu po moci, uznaní a ovládaní. Tým ste popierali svoju vlastnú prirodzenosť. Vaše správanie bolo založené na vonkajších normách namiesto vašich vlastných skutočných potrieb. Tiež ste neboli schopní niekoho iného skutočne milovať, keďže láska je úplným protikladom potreby ovládať, či byť nadradený. Celý tento stav vedomia vytvoril útok na celistvosť vašej duše. Duša trpela pod vládou ega.

Keď sa vymotáte zo zovretia a držania ega, stane sa táto vnútorná bolesť pre vás viac viditeľnou. Je vám odhalená, nahá a surová, zbavená masiek. Avšak, vy ešte nevíete ako sa s touto bolesťou vysporiadať, keďže ste stále v stave zmätku a dezorientácie. Veľmi často prechádzate cez fázu súdenia vašich vnútorných rán, pretože sa zdá, že vás vedú k negatívnym vzorcom správania: závislosti, depresiám, neovládateľným zmenám nálad, problémom v komunikácii, ťažkostiam v intímnych vzťahoch.

Toto *seba-odsudzovanie* spôsobuje ešte viac bolesti vo vašej duši, ktorá sa práve začala otáčať

smerom k Svetlu. Duša opúšťa potrebu moci a ovládania, stáva sa citlivejšou, a potom sa lapí v súdení seba samej.

Mnoho ľudí blúdi v tejto krajine nikoho medzi egom a srdcom. Hľadajú viac milujúcu skutočnosť, ale stále sú v dosahu biča ega.

Najdôležitejším krokom v druhej fáze prechodu od ega k srdcu je, aby ste boli ochotní pochopiť vašu vnútornú bolesť: prijať ju, pochopiť jej pôvod a umožniť jej byť.

Ak dokážete vnímať jadro strachu, ktoré je neodmysliteľne vo všetkých prejavoch vedomia založeného na egu, vstúpili ste do reality vedomia založeného na srdci. Akokoľvek hanebné je niekoho správanie, keď za ním rozpoznáte bolesť, osamotenie a potrebu sebaobrany, dostanete sa do kontaktu s dušou prejavujúcou negatívne správanie. Akonáhle vnímate ustráchanú dušu, ste schopní odpustiť. Toto platí v prvom rade a predovšetkým pre vás samotných.

Zoberte niečo z vás, čo skutočne nenávidíte, niečo čo vás naozaj otravuje, o čom si myslíte, že ste sa toho mali už dávno zbaviť. Môže to byť neistota alebo lenivosť alebo netrzeplivosť alebo nejaká závislosť: čokoľvek o čom máte pocit že by tam nemalo byť. Teraz sa snažte pochopiť skutočný motív za touto vlastnosťou alebo sklonom. Čo vás núti cítiť alebo robiť túto vec znova a znova? Dokážete vnímať prvok strachu vo vašej motivácii?

Všimnite si, že akonáhle si uvedomíte, že je tam strach, zmäknete vo vnútri, cítiac niečo ako: „*Och, Bože, nevedel som že sa tak bojíš! Pomôžem ti.*“ Teraz je vo vašom postoji zhovievavosť. Je tu láska a odpustenie.

Pokiaľ hodnotíte správanie založené na strachu ako je agresivita, závislosť, podriadenosť, márnivosť, atď. ako „*zlé*“, „*hriešne*“ alebo „*hlúpe*“, dovedy súdite. Ale samotné súdenie je činnosť založená na strachu. Všimli ste si, že keď súdite rastie vo vás trpkosť? Niečo sa sťahuje, pery sa tsnú jedna k druhej, oči chladnú. Prečo musíme veci súdiť? Aký strach sa skrýva za pozadím našej potreby súdiť? Je to strach z toho, že by sme museli čeliť našej vlastnej vnútornej temnote. Je to, vo svojej podstate, strach zo žitia.

Pri opúšťaní vedomia založeného na strachu budete chcieť vyvinúť úplne nový spôsob nahliadania na veci. Tento spôsob pohľadu môže byť najlepšie popísaný ako neutrálny, to znamená, že len jednoducho berie na vedomie to, čo je, nemá záujem na tom, aké by veci „*mali byť*“. Príčiny a následky správania založeného na egu sú pozorované, jadro zo strachu je rozpoznané, a tak sa ego stane pre vás skutočne priehľadným. Čokoľvek je pre vás priehľadné môžete opustiť ak chcete.

Každá ľudská bytosť pozná strach. Každý jeden z vás pozná Temnotu a osamelosť bytia polapeného v strachu. Ak sa strach otvorene ukáže na tvári dieťaťa, väčšina ľudí okamžite reaguje natiahnutím rúk. Ale ak sa strach ukáže nepriamo, cez masky násilia a brutality, zdá sa že je neodpušiteľný. Čím je správanie ničivejšie a krutejšie, tým ťažšie je vnímať strach a zúfalstvo za ním.

A predsa ste toho schopní.

Z hĺbín vlastných skúseností strachu a zúfalstva sa môžete dotknúť hlbokého strachu duší vrahov, násilníkov a zločincov.

Je pre vás možné, aby ste pochopili ich činy. A ak to urobíte na základe vašej vlastnej intímnej skúsenosti s Temnotou, môžete to opustiť. Môžete to nechať byť bez potreby súdiť čokoľvek z toho. Ak naozaj chápete strach ako existujúcu silu, s ktorou ste sa dôkladne zoznámili prostredníctvom vašich živých skúseností, môžete opustiť súdenie. Strach nie je dobrý ani zlý. Strach JE a má zohrávať určitú úlohu.

Spôsobmi, ktoré je veľmi ťažké vysvetliť pomocou ľudských konceptov, je strach požehnaním rovnako ako mučením. V každom prípade, voľba vpustiť strach do vašej reality nebola urobená pre vás niekým iným. Vy ste boli Bohovia, ktorí, takpovediac, dovolili strachu aby hral základnú úlohu vo vašej realite. Neurobili ste to preto, aby ste sa mučili, ale preto, aby ste tvorili, tvorili realitu, ktorá má v sebe viac hmoty, viac „plnosti“ ako svet založený iba na Láске. Uvedomujem si, že toto môže znieť neuveriteľne, ale snád' dokážete intuitívne uchopiť čo sa tu snažím povedať.

Strach je hodnotná časť stvorenia. Tam kde je strach, nie je Láska. Tam kde nie je Láska, môže byť Láska nájdená novými nepredvídateľnými spôsobmi. Môže byť preskúmaný celý rozsah emócií, dokonca aj tých, ktoré sú vytvorené neprítomnosťou Lásky. Neprítomnosť Lásky môže byť pociťovaná rôznymi spôsobmi. Prítomnosť Lásky môže byť pociťovaná len na pozadí strachu. V opačnom prípade by bola všeprestupujúca a nemohli by ste si ju ako takú všimnúť.

Takže vytvorením strachu, tým že ste sa katapultovali mimo oceán Lásky, ste si sebe umožnili zažiť Lásku po prvýkrát.

Chápete to?

Vy ste nevytvorili Lásku, ale vytvorili ste zážitok Lásky. Potrebovali ste protiklad, niečo iné ako Láska, aby ste to mohli urobiť a použili ste strach ako nástroj. My na druhej strane opony môžeme jasne vidieť duchovnú úlohu, ktorú strach zohráva vo vašej realite. Preto sme vás prosili znova a znova, aby ste nesúdili. Prosím nesúďte strach a Temnotu, ktorú prináša, ani v sebe ani v žiadnej inej bytosti. Všetci ste vytvorení z Lásky a k Láске sa vrátite.

Keď vstúpite do druhej fázy procesu premeny od ega k srdcu, ste konfrontovaní s vnútornou bolesťou, vašim strachom a ste vyzvaní aby ste sa naň pozreli s pochopením a prijatím.

Potom ako si uvedomíte svoju vnútornú bolesť a strach, môžete najprv prejsť cez obdobie seba-odsudzovania, v ktorom môžete prejavovať deštruktívne správanie. Môže sa zdať že idete dozadu namiesto dopredu. V tomto bode sa nachádzate v nebezpečnej oblasti, v krajine nikoho medzi egom a srdcom. Viete, že sa chcete zbaviť starého, ale nemôžete zatiaľ naozaj prijať to nové, takže uviaznete v seba-pochybovaní a seba-posudzovaní. Zlomový bod nastane, keď sa prestanete súdiť – aspoň na chvíľu.

Vstúpiť do reality vedomia založeného na srdci môžete, len keď ste pripravení pozrieť sa na seba so záujmom a otvorenosťou. Predtým len sami seba porovnávate s umelým štandardom alebo ideálom, na ktorý ste po väčšinu času krátki. Bijete sa za to, a potom sa znova skúšate dotlačiť do modelu, ktorý ste si pre seba vytvorili vo vašej hlave.

Tento druh perfekcionizmu, to vám hovorím, je vražedná zbraň. Je to úplný opak Lásky. Láska neporovnáva, a čo je ešte dôležitejšie, nikdy vás nechce do ničoho nútiť alebo vás akokoľvek meniť. Láska nehľadá na to čo by malo byť. Celá kategória „malo by“ sa vo

vedomí srdca nenachádza. Z pohľadu srdca sú morálne kategórie jednoducho spôsoby výkladu alebo „rozdeľovania“ reality. Sú to idey vo vašej hlave, a preto ako viete, sa môžu podstatne líšiť od hlavy k hlave. Samotná potreba ustanoviť pravidlá a definovať dobro je predchodcom ľudského konfliktu a vojny. Nie sú to ani tak tieto idey, ako v ich pozadí ležiaca potreba ovládania a ustálenia, ktorá spôsobuje agresiu a konflikt.

Politické, osobné alebo duchovné ideály, štandardy zdravia, krásy a normálnosti vám všetky poskytujú štandardy toho, aké by veci mali byť, ako sa máte správať. Všetky sa snažia ustáliť a určiť čo je Dobré.

Ale Láska sa nezaujíma o definovanie Dobra. Ona sa nezaujíma o idey, ale o realitu. Láska sa obracia k tomu čo je skutočné.

Srdce sa zaujíma o všetko čo je v každom vašom skutočnom prejave, v deštruktívnych aj konštruktívnych. Ona jednoducho berie na vedomie, ona tam jednoducho je, obklopujúca vás svojou prítomnosťou, ak jej to dovoľíte.

Ak sa otvoríte do reality Lásky, do reality srdca, opustíte súdenie. V tejto chvíli prijmete kto ste. Uvedomíte si, že ste tým kým ste z mnohých dôvodov, ktoré teraz idete bádať a skúmať.

Keď nastane tento okamih, je to pre dušu veľké požehnanie. Teraz ste schopní sami seba vyliečiť. Z času načas spadnete späť do seba-odsudzovania, ale teraz už máte vedomú spomienku na to, aký pocit je Láska. A akonáhle ho máte, vrátite sa, aby ste ho našli znova, pretože ste znova ochutnali sladkú vôňu Domova.

V druhej fáze prechodu od ega k srdcu sa dostanete do bližšieho kontaktu so sebou. Bližšie sa pozeráte na to, čo si prinášate z minulosti. Znova prežívate bolestivé spomienky, spomienky z tohto života, možno spomienky z minulých životov. Psychologická batožina, ktorú si so sebou nesiete po všetky svoje životy až do súčasnosti, vytvára vašu súčasnú identitu. Môžete sa na túto batožinu pozerat' ako na kufor plný oblečenia. Hrali ste mnoho úloh vo svojej minulosti, prevzali mnoho identít, presne ako kusov odevu. Tak silno ste verili niektorým úlohám, že ste začali na ne pozerat' ako na časti svojej identity. „*Toto som ja*“, myslíte si o takých úlohách alebo „*šatoch*“.

Avšak ak naozaj preskúmate čo majú tieto úlohy s vami spoločné, zistíte, že vy nie ste nimi. Nie ste psychologickými úlohami alebo identitami, ako predpokladáte. Nie ste vašim oblečením. Vy ste užívali tieto úlohy, kvôli dušou pociťovanej túžbe po skúsenostiach.

Duša pociťuje rozkoš vo všetkých skúsenostiach, pretože tie sú časťou výukového procesu, ktorému sa duša oddala. Z tohto hľadiska sú všetky skúsenosti užitočné a cenné.

Keď sa podrobnejšie pozriete na vaše vlastné úlohy a identity, čoskoro si všimnete, že vo vašej minulosti boli bolestivé, dokonca aj traumatické skúsenosti, ktoré sa vás stále snažia „držať“. Zdá sa, že nie ste schopní ich opustiť. Stali sa akoby vašou „druhou kožou“, kožou a nie iba odevom.

To sú ťažké prvky vo vašej minulosti, kusy, ktoré vás teraz zadržujú od pravého žitia a užívania života. Natoľko ste sa stotožnili s týmito časťami, že si myslíte, že ste nimi. Kvôli tomuto máte pocit, že ste obeť a vyvodzujete z toho negatívne závery o živote. Ale tieto závery nemajú nič spoločné so životom ako takým, týkajú sa len traumatizovaných častí vo vedomí vašej duše.

Sú to tieto časti, ktoré teraz potrebujú liečenie. Vykonáte ho tak, že vstúpíte znova do minulosti, ale z vedomím, ktoré je viac milujúce a múdrejšie ako kedykoľvek predtým. V druhej fáze transformačného procesu od ega k srdcu, liečite príbehy z minulosti tak, že ich obklopite svojim súčasným vedomím. Ich znova-prežívaním v súčasnosti, zameraní do stredu srdca, necháte odísť traumatické časti vašej minulosti.

Trauma vzniká, keď zažijete veľkú stratu alebo bolesť alebo zlo a nedokážete pochopiť prečo sa to stalo. Všetci ste prežili traumy v mnohých vašich životoch. V skutočnosti, vedomie duše je vo fáze ega traumatizované od samého počiatku: je tam strata Jednoty alebo Domova, ktorú si pamätá a nechápe.

Keď sa vrátite do pôvodnej traumatickej udalosti prostredníctvom predstavivosti a obklopite ju vedomím srdca, meníte svoju pôvodnú reakciu na túto udalosť. Meníte ju zo strachu a nedôvery na jednoduché uvedomenie si toho čo sa stalo. V regresii jednoducho beriete na vedomie čo sa stalo a tento samotný dej vytvorí priestor pre pochopenie toho, čo sa naozaj stalo v tejto udalosti. Keď je tento priestor vytvorený, stávate sa znova pánom svojej reality. Ste teraz schopní dospieť k prijatiu celého príbehu, keďže chápete zo srdca, že všetko čo sa deje má význam a účel. Môžete cítiť zo srdca, že vo všetkom čo sa objaví jestvuje prvok slobodnej voľby, a preto rastiete smerom k prijatiu vlastnej zodpovednosti za túto udalosť. Keď prijmete vašu vlastnú zodpovednosť, môžete slobodne ísť ďalej.

Len v prípade, že získate k svojim vlastným minulým identitám taký vzťah, ako majú herci k svojim roliam, budete môcť slobodne ísť kedykoľvek budete chcieť. Potom budete môcť vstúpiť do vedomia založeného na srdci. Už sa viac nedržíte žiadneho aspektu toho čím ste boli v minulosti: obeťou alebo agresorom, mužom alebo ženou, čierny alebo biely, bohatý alebo chudobný, atď. Keď dokážete byť hraví v aspektoch duality a jednoducho ich používať, kedykoľvek vám to prinesie radosť a tvorivosť, uchopili ste zmysel života na Zemi. Budete zažívať veľkú radosť a istý druh Návratu Domov. Dôvodom toho je, že sa dostávate do dotyku s vedomím ležiacim v pozadí vašich rozličných úloh a identít. Dotýkate sa znova vášho vlastného božského vedomia, uvedomenia si, že všetko je jedno: v stručnosti, reality Lásky.

Uzavrieme túto kapitolu tým, že vám odovzdáme dve meditácie, ktoré vám pomôžu dostať sa do dotyku s prúdom Jednoty, tým prúdom božského vedomia, ktoré je v pozadí všetkých vašich skúseností.

Meditácia 1

Ktoré psychologické vlastnosti, ktoré najviac považujete za svoju súčasť, vám spôsobujú najviac ťažkostí vo vašom živote? Menujte dve také vlastnosti.

Zamerajte sa na protiklady týchto vlastností. Teda ak ste si vybrali „netrzeplivosť“ a „neistotu“, zameriate sa na ich protiklady: „trzeplivosť“ a „sebadôveru“. Preciťujte chvíľu energiu týchto vlastností.

Chodte dovnútra a hľadajte tieto energie vo vašom vnútri. Menujte tri príklady z vášho vlastného života v ktorých ste prejavili tieto vlastnosti.

Teraz, keď sa dotýkate týchto pozitívnych vlastností, nechajte ich energiu prúdiť cez seba a

precit'ujte ako vás dostávajú do rovnováhy.

Meditácia 2

Uvoľnite sa a nechajte vašu predstavivosť cestovať späť do chvíle, keď ste sa cítili veľmi šťastní. Vezmite prvú vec, ktorá vstúpi do vašej mysle. Precit'ujte šťastie znova.

Teraz choďte do chvíle, kedy ste sa cítili veľmi nešťastní. Pociťujte podstatu toho, čo ste vtedy cítili.

Zachyťte čo je spoločné pre obe skúsenosti. Pociťujte čo je rovnaké v oboch momentoch.

Obe meditácie sú určené na to, aby vás oboznámili z vedomím na pozadí, večne prítomným „ja-stvom“ vo všetkých vašich skúsenostiach. Toto večne prítomné plavidlo vedomia, nositeľ vašich skúseností, je vaše BOŽSKÉ JA. Je to váš vstup do reality za dualitou: reality srdca.

III. Opustenie vášho starého Ja

Prechod od vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci prebieha v postupnosti niekoľkých fáz:

1. Byť nespokojným s tým, čo vám môže ponúknuť vedomie založené na egu, túžba po „niečom inom“: začiatok konca.
2. Uvedomenie si svojich väzieb na vedomie založené na egu, rozpoznanie a uvoľnenie pocitov a myšlienok, ktoré s ním prichádzajú: stred konca.
3. Nechať umrieť staré energie založené na egu vo svojom vnútri, odhodenie kukly, stávanie sa svojim novým JA: koniec konca.
4. Prebudenie vedomia založeného na srdci, motivovaného láskou a slobodou, vo vašom vnútri, pomáhajúce ostatným uskutočniť transformáciu.

Budeme teraz hovoriť o fáze tri.

Ale skôr ako začneme, chceme zdôrazniť, že prechod neprebíha priamou a lineárnou cestou. Sú chvíle, v ktorých môžete spadnúť späť do fázy, ktorú ste už nechali za sebou. Ale takýto pád vás môže neskôr priviesť k veľkému kroku vpred. Takže obchádzky sa môžu zmeniť na skratky. Taktiež duchovná cesta každej duše je jedinečná a individuálna. Takže táto schéma pozostávajúca zo štyroch rôznych fáz, ktorú vám poskytujeme, by mala byť chápaná jednoducho ako spôsob zvýraznenia niektorých bodov obratu v procese. Schémy a kategórie sú len nástroje, ktoré robia viditeľnou skutočnosť, ktorú nie je možné zachytiť myslou, vašou mentálnou časťou.

Potom ako ste prijali svoje vnútorné zranenia a vyliečili ste traumatizované časti svojho vedomia, ako sme to popísali v predošlej kapitole, sa vaša energia posunie. Nechávate odísť svoje staršie Ja. Vytvárate priestor pre úplne iný spôsob bytia a prežívania. V tejto kapitole by sme chceli vysvetliť, čo sa deje energeticky, keď uvoľníte egocentrické vedomie. Čo sa deje energeticky, keď sa presuniete spod vlády ega k vedomiu založenému na srdci je, že srdcová čakra prevezme riadenie nad vôľou alebo treťou čakrou.

Čakry sú rotujúce kolá energie umiestnené pozdĺž vašej chrbtice. Tieto energetické centrá sa všetky týkajú určitých životných tém, napríklad „*duchovnosť*“ (*korunná čakra*), „*komunikácia*“ (*krčná čakra*), alebo „*pocity*“ (*pupočná čakra*). Čakry sú do istej miery súčasťou hmotnej skutočnosti, keďže sa vzťahujú ku konkrétnym miestam na vašom tele. Ale nie sú viditeľné fyzickým okom, teda môžete povedať, že sa nachádzajú medzi duchom a hmotou, premostujú túto medzeru. Tvoria vstupný bod pre ducha (*vaše duševné vedomie*), umožňujúc mu nadobudnúť fyzickú podobu a vytvoriť veci, ktoré sa dejú vo vašom živote.

Srdcová čakra, umiestnená v strede vašej hrude, je práve sídlom energie Lásky a Jednoty. Srdce nesie energie, ktoré zjednocujú a harmonizujú. Keď na chvíľu upriamite vašu pozornosť na toto centrum, môžete cítiť teplo niečoho, čo sa otvára. Ak nič necítite, jednoducho to nechajte tak a skúste to trebárs niekedy inokedy.

Čakra pod srdcom sa nazýva „*slniečny pletenec*“ (*solar plexus*) a je umiestnená blízko vášho žalúdka. Je to sídlo vôle. Je to centrum, ktoré zameriava vašu energiu do fyzickej reality. Preto je to čakra, ktorá je spojená s otázkami tvorivosti, vitality, ambícií a osobnej moci.

Ego a vôľa navzájom úzko súvisia. Schopnosť vôle vám umožňuje zamerať sa na niečo, buď navonok alebo dovnútra. Vaše vnímanie skutočnosti, rovnako vás ako aj druhých, je silne ovplyvnené tým, čo chcete, vašimi túžbami. Vaše túžby sú často zmiešané so strachom. Často niečo chcete, pretože máte pocit, že to potrebujete, je za tým pocit nedostatku alebo núdze. Kvôli strachom, ktoré sú prítomné v mnohých vašich túžbach, je solar plexus často riadený energiou ego. Ego sa vyjadruje predovšetkým cez solar plexus.

Prostredníctvom schopnosti vôle ego doslova vyvíja tlak na realitu. Realita musí byť vlisovaná do toho čo chce ego, aby sme tomu uverili. Ego pracuje nad množinou základných predpokladov o tom ako realita funguje, ktoré sú všetky založené na strachu. Podáva vám vysoko selektívny obraz skutočnosti, keďže jeho spôsob pohľadu je zaujatý jeho vlastnými potrebami a strachmi. Tiež musí súdiť všetko, čo si všimne. Niet priestoru pre jednoduché všimanie si vecí. Všetko musí byť rozdelené do kategórií, označené ako správne alebo nesprávne.

Keď žijete zo srdca, neexistuje pevná množina presvedčení, podľa ktorej vykladáte alebo hodnotíte fakty. Nedržíte sa už ďalej silného presvedčenia o ničom. Stali ste sa viac pozorovateľom. Odložíte morálne súdy na čokoľvek, keďže cítite, že ste nemuseli pochopiť všetko, čo sa dá na situácii pochopiť. Súdy majú v sebe vždy niečo definitívne, ale srdce sa nezaujíma o definície. Vždy sa snaží ísť za to, čo sa zdá byť jednoznačné a definované. Srdce je otvorené, skúmajúce a pripravené znova preskúšať, pripravené odpustiť.

Keď používate egocentrickú silu vôle, môžete cítiť ako niečo ťahá vašu čakru solárneho plexu. Používanie vašej vôle týmto spôsobom je energetická udalosť, ktorú môžete vedome vnímať, ak chcete. Kedykoľvek cítite toto ťahanie, sprevádzané silnou túžbou, aby sa veci uskutočnili vašim spôsobom, snažíte sa modelovať realitu podľa vášho želania. Snažíte sa realite vnútiť vaše presvedčenie.

Keď konáte zo srdca, postupujete v súlade s prúdom vecí ako sa prejavujú, netlačíte ani nenúťte.

Ak sa veľmi snažíte niečo dosiahnuť a opakovane sa vám nedarí dosiahnuť váš cieľ, prosím spýtajte sa seba z akej čakry, z akého energetického centra, to robíte. Tiež sa môžete naladiť

na svoje srdce a spýtať sa prečo táto vec nefunguje alebo prečo musíte do nej vkladať tak veľa energie.

Často sa snažíte uskutočniť určité ciele bez toho, aby ste naozaj išli dovnútra a overili vo vašom srdci, či vám to naozaj slúži na vašej vnútornej ceste k múdrosti a tvorivosti. Dokonca aj keď vaše ciele predstavujú vaše najhlbšie srdcom pociťované túžby, môžete mať nerealistické očakávania o časovom rámci, v ktorom sa veci udejú. Môžete byť na časovej línii, ktorá nepochádza zo srdca ale z osobnej vôle.

Existuje prirodzený rytmus všetkých vecí a ten nemusí mať nevyhnutne také tempo, aké si vy myslíte, že je žiadúce. Uskutočnenie vašich cieľov vyžaduje posun energie. Posuny energie často vyžadujú viac času ako očakávate alebo si prajete. V skutočnosti posuny energie nie sú ničím iným ako zmenou vás samotných.

Keď dosiahnete vaše ciele nebude už viac vami. Stanete sa rozšírenou verziou vášho súčasného seba, budete mať v sebe viac múdrosti, viac lásky a viac vnútornej sily. Čas, ktorý je potrebný na splnenie vašich cieľov, je čas potrebný na zmenu vášho vedomia takým spôsobom, aby vaša vytúžená realita mohla vstúpiť do vašej súčasnej reality. Takže, ak chcete veci urýchliť, zamerajte sa na seba a nie tak veľmi na realitu.

Často dokonca musíte opustiť váš cieľ, aby ste boli otvorení na prijímanie. Toto znie paradoxne. Ale v skutočnosti hovoríme len, že musíte plne prijať vašu súčasnú skutočnosť skôr, ako môžete vykročiť vpred do novej. Ak neprijmete vašu súčasnú skutočnosť a napäto lipnete na svojich cieľoch, nepohybujete sa vpred.

Nič neopustí vašu skutočnosť, kým to nebudete milovať. Milovať to, znamená „*dať tomu slobodu*“.

Pokiaľ naozaj neobjímate vašu súčasnú skutočnosť a neprijmete ju ako váš výtvar, nemôže vás opustiť, pretože popierate časť seba samých. Hovoríte „*nie*“ časti vás, ktorá pre vás túto realitu vytvorila. Chceli by ste odseknúť túto nežiadanú časť seba a ísť vpred.

Ale nemôžete vytvoriť viac milujúcu skutočnosť zo *seba-nenávisti*. Nemôžete sa vôľou dostať do novej skutočnosti odtlačením nežiadaných častí nabok. Sila vôle vám tu neposlúži.

To čo potrebujete je dotknúť sa svojho srdca. Energie pochopenia a prijatia sú skutočné stavebné kamene novej a viac naplňajúcej skutočnosti.

Keď pôsobíte na realitu zo srdca, necháte realitu byť. Nesnažíte sa ju zmeniť, jednoducho a starostlivo beriete na vedomie to čo je.

Keď sa srdce stane správcom vašej bytosti, bude centrum vôle (*solar plexus*) postupovať podľa neho. Ego, schopnosť vôle, nebude zničená, keďže prirodzene slúži účelu prenosu energie z úrovne vedomia na úroveň fyzickej reality. Keď je tento prenos alebo prejav riadený srdcom, tvorí a prúdi energia vôle bez námahy. Nedochádza k nátlaku ani núteniu. Toto sa stane keď sa objaví synchronicita: pozoruhodný súlad dejov, ktorý značne podporí uskutočnenie vašich cieľov. Zdá sa vám zázračné, keď veci spolupracujú takým spôsobom. Ale v skutočnosti sa toto deje po celý čas keď tvoríte zo srdca. Nenútenosť (z *angl.* „*effortlessness*“ - t.j. „*beznamáhavosť*“, *pozn. prekl.*) je charakteristickou črtou tvorenia zo srdca.

Vytváranie vašej skutočnosti zo srdca

Pravá tvorivosť nie je založená na odhodlaní a silnej vôli, ale na otvorenom srdci. Byť otvorený a vnímavý k novému a neznámemu je životne dôležité na to, aby ste boli skutočným tvorcom.

Jeden kľúč k pravej tvorivosti, je teda schopnosť nič nerobiť: zdržať sa konania, určovania, zameriavania. Je to schopnosť umiestniť svoje vedomie do čisto vnímavého ale bdelého režimu.

Len keď nevíete (z angl. „*by not knowing*“ - „*nevedením*“, „*tým že nevíete*“, pozn. prekl.), keď uchováate veci otvorené, môžete vytvoriť priestor pre niečo nové, aby to vstúpilo do vašej reality.

Je pravda, že si vytvárate svoju realitu po celú dobu. Vaše vedomie je tvorivé, či už ste si toho vedomí alebo nie. Ale keď chcete tvoriť svoju realitu vedome, ako vás učí mnoho kníh a terapií, je podstatné pochopiť, že najmocnejšia forma tvorenia nie je založená na vôli (*byť aktívnym*) ale na seba-uvedomení (*byť vnímavým*).

Všetky zmeny v hmotnom svete, napríklad v oblasti práce, vzťahov alebo vášho hmotného okolia, sú odrazom zmien na vnútornej úrovni. Až keď sú vnútorné transformačné procesy ukončené, vtedy vám hmotná realita môže odpovedať ich spätným zrkadlením cez zmenu okolností vo vašom živote.

Keď sa pokúšate tvoriť prostredníctvom vôle, napríklad zameraním sa na alebo vizualizovaním vašich cieľov po celý čas, ignorujete vnútornú premenu, ktorá je skutočným predpokladom zmeny. Tvoríte umelým spôsobom a nutne budete sklamaní. Netvoríte z hlbín duše.

Duša k vám prehovára vo chvíľach ticha. Naozaj načúvate jej hlasu, keď sa nesnažíte vedieť. Duša často hovorí veľmi jasno v časoch, keď sa vzdáte a hodíte flintu do žita. To čo sa stane, keď sa vzdáte a zúfate je, že sa otvoríte pre nové. Opustíte všetky svoje očakávania a ste skutočne vnímaví na to, čo je.

Zúfalstvo je spôsobené silnými presvedčeniami, ktoré máte o tom, čo by sa malo udiat' vo vašom živote. Keď realita nedokáže odpovedať na tieto presvedčenia, stávate sa v nejakom bode sklamaní a dokonca zúfalí.

Avšak, ak sa vzdáte silných očakávaní a budete sa snažiť byť otvorení novému, nemusíte dospieť do tohto bodu zúfalstva predtým, ako sa znova dotknete svojej duše. Môžete sa stať tichí, vnímaví a otvorení tomu čo vám povie, bez toho, aby ste boli najprv sklamaní.

Pokiaľ „*víete presne čo chcete*“, často obmedzujete možnosti, ktoré sú vám energeticky dostupné. Táto nová skutočnosť, ktorú hľadáte, či už zamestnanie alebo vzťah alebo lepšie zdravie, obsahuje mnoho prvkov, ktoré sú vám neznáme. Často si myslíte, že to po čom túžite je niečo čo poznáte (*pekné zamestnanie, milujúci partner*) premietnuté do budúcnosti. Ale tak to nie je. To čo naozaj robíte pri vytváraní novej reality je, že idete mimo vaše vlastné psychologické hranice. A nemôžete teraz vedieť, čo leží za týmito hranicami.

Môžete vnímať veľmi jasno, že je tam niečo veľmi žiadúce, ale nemusíte to zužovať tým, že sa na to zameriavate alebo to vizualizujete. Môžete to jednoducho očakávať s pocitom otvorenosti a zvedavosti.

Naozaj, na to, aby ste si vytvorili najvytúženejšiu realitu je seba-prijatie omnoho dôležitejšie ako zameriavanie vašich myšlienok alebo vôle. Nemôžete vytvoriť niečo, čím nie ste. Môžete recitovať mantry tisíckrát a vytvoriť množstvo pozitívnych obrazov vo svojej mysli, ale pokiaľ neodrážajú to, čo naozaj cítite (*napríklad hnev, depresiu, nepokoj*), nevytvoria nič len zmätok a pochybnosti. („*Pracujem tak tvrdo, ale nič sa nedeje.*“)

Seba-prijatie je forma Lásky. Láska je najväčší magnet pozitívnych zmien vo vašom živote. Ak sa milujete a prijímate za to kým ste, pritiahnete si okolnosti a ľudí, ktorí zrkadlia vašu seba-lásku. Je to také jednoduché.

Pocitujte svoju vlastnú energiu, všetky vaše pocity. Pocitujte akí ste nádherní a úprimní práve teraz, vo všetkých vašich zápasoch a smútkoch. Ste nádherní so všetkými vašimi „*nedokonalosťami*“ a „*chybami*“. A to je jediné poznanie, na ktorom záleží.

Objímte to, čím ste, buďte k sebe uvoľnení, pozrite sa trebárs na „*svoje mnohé nedostatky*“ zo zmyslom pre humor. Viete, že dokonalosť nie je možná. Je to len ilúzia.

Vytváranie vašej reality zo srdca je rozpoznanie vášho Svetla, TU a TERAZ. Tým, že ho rozpoznáte, že si ho uvedomíte, zasievate semienko, ktoré bude rásť a nadobúdať tvar na fyzickej úrovni.

Keď vás Bohyňa vytvorila ako individuálne duše, nevyvíjala vôľu. Jednoducho bola sama sebou a v nejakom bode si všimla, že „*tam vonku*“ je niečo, čo stojí za preskúmanie. Nevedela presne čo to bolo, ale vyvolalo to v nej pocit podobný zamilovaniu. A predpokladala bez povyku, že je hodná toho, aby prežívala túto novú lákavú realitu. Bola tiež trochu zamilovaná do seba!

A tak ste získali tvar ako individuálne duše a Bohyňa začala zakúšať život vašim prostredníctvom. Tým ako sa to všetko stalo – podrobnosťami procesu stvorenia – sa Bohyňa naozaj moc netrápila. Jednoducho sa len milovala a bola otvorená zmene. A to je naozaj to jediné, čo je od vás požadované na to, aby ste si vytvorili vašu vlastnú dokonalú skutočnosť: seba-láska a ochota vydať sa v ústrety novému.

Prispôsobenie sa žitiu zo srdca

Tvorenie zo srdca je oveľa mocnejšie a vyžaduje menej námahy ako tvorenie z ega. Nemusíte sa trápiť podrobnosťami, musíte len byť otvorení všetkému čo je, vnútri aj vonku.

Z tejto otvorenosti môžete z času-načas pocítiť určité ťahanie. Môžete sa cítiť priťahovaní k určitým veciam. Toto ťahanie je vlastne tiché šeptanie vášho srdca, je to vaša intuícia. Keď jednáte na základe intuície, ste ťahaní namiesto toho, aby ste tlačili. Nekonáte pokiaľ necítite na vnútornej úrovni, že je správne konať.

Keďže ste veľmi zvyknutí na tlačenie, t.j. na používanie vašej vôle na vytváranie vecí, je energetický posun od ega k srdcu pre vás pomerne náročný. Tento posun vyžaduje obrovské „*spomalenie*“. Na to, aby ste sa skutočne dostali do dotyku so svojou intuíciou, musíte

vedome vynakladať úsilie na „nič nerobenie“, na nechanie všetkého tak, ako to je. Toto pôsobí v rozpore s vašou intuíciou na mnohé z toho, čo ste naučení a zvyknutí. Ste veľmi zvyknutí zakladať svoje činy na myslení a sile vôle. Dovoľíte, aby vaše myslenie určilo ciele a použijete vôľu na ich uskutočnenie. Toto je úplný opak tvorenia zo stredú srdca.

Keď žijete zo srdca, načúvate svojmu srdcu, a potom podľa toho konáte. Nemyslíte, načúvate s bdelosťou a otvoreným vedomím tomu, čo vám hovorí vaše srdce. Srdce hovorí cez vaše pocity, nie cez myseľ. Hlas srdca je možné najlepšie počuť, keď sa cítite pokojne, uvoľnene a uzemnene.

Srdce vám ukáže cestu ku skutočnosti, ktorá je pre vás práve teraz tá najviac milujúca a radostná. Jeho šepot a návrhy nie sú založené na rozumovom myslení. Hlas vášho srdca môžete rozoznať podľa jeho ľahkosti a príchuti radosti v ňom. Ľahkosť je tam preto, že srdce nevnucuje, k jeho návrhom nie sú pripojené žiadne reťaze. Vaše „srdčné ja“ nelipne na vašich rozhodnutiach a miluje vás nech robíte čokoľvek.

Žitie zo srdca neznamená, že sa stanete nečinní a nehybní. Ponechanie vecí bez ich označenia za správne alebo nesprávne, bez ich tlačenia jedným smerom radšej ako iným, vyžaduje mnoho sily. Je to sila byť úplne prítomný, čeliť všetkému čo je a len sa na to pozeráť. Môžete sa cítiť prázdni, alebo v depresii alebo nervózni, ale nesnažíte sa tieto veci odohnať. Všetko čo robíte je, že ich obklopite svojim vedomím.

Nechápete skutočnú silu vášho vedomia. Vaše vedomie je vyrobené zo Svetla. Keď držíte niečo vo vašom vedomí, zmení sa to kvôli tomu. Vaše vedomie je liečivá sila, ak ho nezáväzujete svojim myslením a vašou závislosťou na „konaní“.

Vaše životy sú naplnené diktatúrou mysle a vôle, nadradenosťou myslenia a konania.

Všimnite si, že ako myseľ, tak aj vôľa pracujú so všeobecnými pravidlami. Existujú všeobecné pravidlá logického myslenia, sú to pravidlá logiky. Existujú všeobecné stratégie pre uvedenie myšlienok do hmoty, sú to pravidlá „projektového manažmentu“.

Ale toto sú všetko všeobecné tézy. Všeobecné pokyny a pravidlá obsahujú vždy mechanickú časť. Sú použiteľné pre všetky alebo pre väčšinu jednotlivých prípadov, inak by mali len malé využitie.

Ale intuícia pracuje veľmi rozdielne. Intuícia je vždy prispôbena jednej osobe v jednom určitom okamihu. Je vysoko individualistická. Preto nemôže byť predmetom rozumovej analýzy alebo všeobecných pravidiel.

Takže žitie a konanie v súlade s vašou intuíciou vyžaduje vysokú úroveň dôvery, pretože vaše voľby sú potom založené čisto na tom, čo cítite ako správne, namiesto toho, čo pokladajú za správne pravidlá iných ľudí.

Žiť zo srdca teda od vás nevyžaduje len opustenie zvykov nadmerného používania vašej mysle a vašej sily vôle, tiež vás to vyzýva, aby ste si naozaj dôverovali.

Zaberie to čas naučiť sa počúvať svoje srdce, dôverovať jeho správam a konať podľa nich. Ale čím viac to budete robiť, tým viac budete chápať, že len tým, že odovzdáte svoje starosti a pochybnosti múdrosti vášho vlastného srdca, nájdete vnútorný mier.

Keď pokračujete touto cestou a vstupujete do tretej fázy prechodu od ega k srdcu, nájdete vnútorný mier po prvýkrát. Uvedomíte si, že to čo vás robí nekludnými a znepokojenými je nutkanie ovládať realitu prostredníctvom myslenia a vôle.

Keď uvoľníte kontrolu, umožníte, aby sa čaro života rozvinulo. Všetko čo musíte robiť je naúčvanie. Dávajte pozor na to, čo sa deje vo vašom živote, na to aké sú vaše pocity k iným ľuďom, na to aké sú vaše sny a túžby. Keď dávate pozor na to, čo sa deje vo vašom vnútri, realita vám poskytne všetky informácie potrebné na to, aby ste mohli konať správne.

Napríklad, môžete si byť vedomí vo vašom srdci túžby po láskyplnom vzťahu, v ktorom naozaj navzájom komunikujete. Ak si len všimnete a prijmete túto túžbu bez toho, aby ste sa snažili niečo pre ňu robiť, budete ohromení tým, ako na ňu bude Vesmír odpovedať. Tým, že nebudete robiť žiadne závery, ale len držať túžbu vo Svetle svojho vedomia, bude vaše volanie vypočuté a zodpovedané.

Môže to trvať dlhšie ako vaše očakávania, pretože existujú energetické posuny, ktoré sa musia uskutočniť skôr, ako môžu byť vaše túžby naplnené. *Ale vy ste Majster, stvoriteľ vašej energetickej reality. Ak ju vytvoríte zo strachu, realita bude reagovať zodpovedajúcim spôsobom. Ak ju vytvoríte z dôvery a odovzdania, dostanete všetko po čom túžite a ešte viac.*

IV. Otvorenie sa Duchu

Rozlíšili sme štyri fázy v prechode od vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci:

1. Byť nespokojným s tým, čo vám môže ponúknuť vedomie založené na egu, túžba po „niečom inom“: *začiatok konca*.
2. Uvedomenie si svojich väzieb na vedomie založené na egu, rozpoznanie a uvoľnenie pocitov a myšlienok, ktoré s ním prichádzajú: *stred konca*.
3. Nechať umrieť staré energie založené na egu vo svojom vnútri, odhodenie kukly, stávanie sa svojim novým JA: *koniec konca*.
4. Prebudenie vedomia založeného na srdci, motivovaného láskou a slobodou, vo vašom vnútri, pomáhajúce ostatným uskutočniť transformáciu.

Budeme teraz hovoriť o poslednej fáze, ktorou je štvrtá fáza: otvorenie sa Duchu.

Keď vstupujete do fázy štyri, nachádzate v sebe miesto Mieru a Pokoja. Často sa spájate s tichom vo vašom srdci, ktoré, ako viete, je z Večnosti. Všetko, čo prežívate, je relatívne v porovnaní s týmto bezhraničným *vše-objímajúcim* Bytím.

Miesto Mieru a Ticha vo vás sa tiež nazýva Duch.

Vo vašich ezoterických tradíciách sa rozlišuje medzi duchom, dušou a telom.

Telo je fyzické obydlie duše po obmedzenú dobu.

Duša je nefyzická, je to psychické ukotvenie skúseností. Nesie skúsenosti mnohých životov. Duša sa vyvíja časom a pomaly sa rozvíja na prekrásny drahokam s mnohými plôškami, každá plôška odráža iný druh skúseností a vedomosti na nich založené.

Duch sa nemení ani nerozvíja v čase.

Duch je mimo čas a priestor. Duch vo vás je vaša večná, bezčasová časť vás, ktorá je Jedno s Bohom, ktorý vás vytvoril. Je to božské vedomie, ktoré je základom vášho vyjadrenia v priestore a čase. Zrodili ste sa z ríše čistého Vedomia a niesli ste časť toho Vedomia v sebe počas všetkých vašich prejavov v hmotnej podobe.

Duša sa podieľa na dualite. Ona je ovplyvnená a transformovaná svojimi skúsenosťami v dualite. Duch je mimo duality. Je to pozadie, na ktorom sa všetko vyvíja a rozvíja. Je to Alfa a Omega, môžete ho jednoducho nazvať Bytie Zdroja.

Ticho, vonkajšie, ale hlavne vnútorné, je najlepším vstupom pre zažívanie tejto večne prítomnej energie, ktorou ste Vy vo vašom najhlbšom jadre. V tichu sa môžete dotknúť najzáračnejšej a najsamozrejmejšej veci aká existuje: Ducha, Boha, Zdroja, Bytia.

Duša nesie spomienky z mnohých inkarnácií. Ona vie a chápe omnoho viac ako vaša pozemská osobnosť. Duša je napojená na mimozmyslové zdroje poznania, ako sú vaše osobnosti z minulých životov a sprievodcovia alebo známosti na astrálnych rovinách. Napriek tomu môže byť duša v stave zmätku, nevedomá si svojej pravej podstaty. Duša môže byť traumatizovaná určitými skúsenosťami a zotrvať kvôli tomu po určitú dobu v stave Temnoty. Duša sa neustále vyvíja a získava pochopenie duality prítomnej v živote na Zemi.

Duša je nepohyblivý bod v rámci tohto vývoja. Duša môže byť v stave Temnoty alebo Osvietenia. Nie však duch. Duch je čisté Bytie, čisté Vedomie. On je v Temnote rovnako ako vo Svetle. On je Jednota ležiaca na pozadí každej duality. Keď vstúpite do štvrtej fázy premeny od ega k srdcu, spojíte sa s Duchom. Spojíte sa so svojou Božkosťou.

Spojenie sa s Bohom vo vašom vnútri je ako byť vybraný z duality, zostávajúc pri tom plne prítomný a uzemnený. V tomto stave je vaše vedomie naplnené hlbokou ale ticho extázou: zmesou Mieru a Radosti.

Uvedomíte si, že nie ste závislí na ničom mimo vás. Ste slobodní. Ste naozaj vo svete ale nie ste z neho.

Spojenie sa s duchom vo vašom vnútri nie je niečo, čo sa stane raz a navždy. Je to pomalý a postupný proces, v ktorom sa spojíte, odpojíte, spojíte... Postupne sa zameranie vášho vedomia presúva z duality do Jednoty. Preorientuje sa, zisťujúc, že je viac priťahované k tichu ako k myšlienkam a citom. Tichom máme na mysli bytie plne sústredené do prítomnosti, v stave neposudzujúceho vedomia.

Nejestvujú žiadne pevné metódy ani prostriedky ako sa tam dostať. Kľúčom pre spojenie sa so svojim duchom nie je sledovať niektorú disciplínu (*ako meditácia, hladovanie atď.*), ale naozaj pochopiť – pochopiť, že to čo vás privedie Domov, je ticho, a nie vaše myšlienky alebo city.

Toto pochopenie rastie pomaly, ako si stále viac uvedomujete mechanizmus vašich myšlienok a citov. Opustíte staré zvyky a otvoríte sa novej skutočnosti vedomia založeného na srdci. Vedomie založené na egu vo vás vädne a pomaly umiera.

Umieranie nie je niečo čo robíte, je to niečo, čomu umožníte, aby sa to stalo. Vzdáte sa procesu umierania. Smrť je ďalšie slovo pre zmenu, transformáciu. Vždy je to tak. Smrť je vždy opustením starého a otvorením sa novému. V tomto procese nie je jediný okamih v ktorom „nie ste“, t.j. v ktorom ste mŕtvy podľa vašej definície. Smrť ako ju definujete je ilúzia. Je to len váš strach zo zmeny, ktorý vás núti báť sa smrti.

Vy sa počas svojho života obávate nie len toho, že zomriete fyzicky, ale tiež toho, že zomriete emocionálne a mentálne. Ale bez smrti by sa veci stali pevnými a nepružnými. Stali by ste sa zajatcami starých foriem: obnoseného tela, zastaralých myšlienkových vzorcov, obmedzujúcich citových reakcií. Nie je to dusivé? Smrť je osloboditeľ. Smrť je kaskáda čerstvej vody, ktorá prelomí vaše staré, zhrdzavené brány a vženie vás do nových oblastí skúseností.

Nebojte sa smrti. Smrť neexistuje, existuje iba zmena.

Prechod od vedomia založeného na egu k žitiu v strede srdca je v mnohých ohľadoch skúsenosťou smrti. Čím viac sa stotožňujete s Duchom, s Bohom vo vašom vnútri, tým viac opúšťate veci, o ktoré ste sa zvykli obávať alebo na ktoré ste zvykli vynakladať veľa energie. Uvedomujete si na hlbších a hlbších úrovniach, že niet naozaj ničoho, čo by bolo treba robiť, okrem bytia. Keď sa stotožníte so svojim bytím, namiesto prchavých myšlienok a citov, ktoré vami prechádzajú, okamžite sa zmení váš život. Duch nie je niečo neurčité. Je to skutočnosť, ktorú naozaj môžete priniesť do vášho života. Byť v dotyku s týmto najčistejším zdrojom nakoniec zmení všetko vo vašom živote. Boh alebo Zdroj alebo Duch je zo svojej podstaty tvorivý, ale spôsobmi, ktoré sú vám takmer nepochopiteľné.

Duch je tichý a stály a predsa tvorivý. Skutočnosť božského nie je možné naozaj uchopiť myslou. Je možné ju len cítiť. Ak ju vpustíte do svojho života a rozpoznáte, že je to šepot vášho srdca, začne všetko pomaly zapadať na svoje miesto. Keď ste naladení na skutočnosť Ducha, tiché uvedomenie, ktoré je za všetkými vašimi skúsenosťami, prestanete realite vtlačať alebo vnucovať svoju vôľu. Umožníte veciam, aby zapadli späť do ich prirodzeného stavu bytia. Stanete sa svojim prirodzeným, pravým JA. Toto všetko sa udeje harmonickým, zmysluplným spôsobom. Zažijete, ako sa veci spájajú spôsobom, ktorý má prirodzený rytmus, svoj prirodzený prúd. Všetko čo máte robiť je, že zostanete naladení na tento božský rytmus a necháte odísť strachy a nedorozumenia, ktoré spôsobujú že chcete zasahovať.

Pomáhanie druhým z úrovne Ducha

Keď dokončíte prechod z vedomia založeného na egu k vedomiu založenému na srdci, ste viac-menej neustále v dotyku s božským prúdom bytia vo vnútri. V tomto stave bytia niet potreby alebo túžby po pomáhaní druhým, ale táto túžba príde prirodzene k vám. Pritiahnete si ju k sebe, ale nie prostredníctvom vôle. Energeticky teraz vyžarujete určité vibrácie. Vo vašom poli je prítomné niečo, čo priťahuje pozornosť ľudí. Nie je to niečo čo robíte, ale niečo čím ste. Vo vašej energii je dostupná vibrácia, ktorá im pomáha dotknúť sa ich vlastného BOŽSKÉHO JA.

Ste pre nich zrkadlom, v ktorom môžu vidieť ako sa zložitý problém alebo podmienka

uvolňuje a premieňa na energiu riešenia. Môžu cítiť energiu riešenia, ktorá je vždy založená na kontakte s BOŽSKÝM JA vo vašej bytosti.

Ste schopní ich niečo naučiť a učenie sa uskutočňuje tým, že ste sami sebou. To, že učíte a liečite, sa nedeje tým, že by ste odovzdávali vedomosti alebo používali určité metódy. Tým, že si dovoľíte byť jednoducho tým kým ste, a že sa vyjadrujete tak, ako to považujete za najradostnejšie, sa vaša prítomnosť stáva naozaj pomocou. Zdieľaním sa seba s ostatnými im dávate k dispozícii priestor pre liečenie, do ktorého sa môžu rozhodnúť vstúpiť alebo nevstúpiť. To je už na nich.

Ako liečiteľ alebo terapeut, musíte naozaj len udržiavať dotyk s božským vnútorným prúdom, s tichým uvedomením, ktorým je Duch. Naozaj je to toto spojenie, ktoré posúva ľudí a pozdvihuje ich do vyššieho, slobodnejšieho stavu Vedomia, ak sa pre to rozhodnú. Ak áno, nastane to v rytme a s prúdom, ktorý je ich vlastný.

Byť tu pre druhých takýmto spôsobom má v sebe veľmi neutrálne pociťovaný tón. Predstavuje to úroveň odstupe, na ktorej opustíte svoju osobnú túžbu zmeniť alebo „liečiť“ druhých. Taká túžba, ktorú v nejakej fáze vyjadrujú všetci Pracovníci Svetla, nevyplýva zo skutočného pochopenia vnútornej cesty, po ktorej chcú ľudia putovať, aby našli svoju vlastnú pravdu. Väčšina ľudí sa potrebuje ponoriť až na dno určitých záležitostí predtým, ako sú naozaj pripravení ich opustiť. Keď to tak urobia, potom naozaj „vlastnia“ riešenie k danej záležitosti a to im poskytuje hlboké uspokojenie. Možno toto rozoznávate vo vašom vlastnom živote a záležitostiach, ktorým ste čelili. Prosím buďte si tohto vedomí a nesnažte sa ľudí zadržiavať pred „pádcom na dno“. Ak sú odhodlaní tam ísť, pôjdu tam napriek všetkému čo urobíte alebo poviete.

Je lepšie nebyť emocionálne zainteresovaní s ľuďmi, ktorým pomáhate. Zapájanie emócií vyzýva osobnú vôľu, aby liečila alebo transformovala ostatných. Táto osobná túžba nepomáha druhým, v skutočnosti môže vytvárať prekážky v ich liečebnom procese. Kedykoľvek chcete, aby sa ľudia zmenili, nie ste v priestore Lásky a prijatia. Oni to vnímajú. Môžete si myslieť že ich pozorujete a čítate, ale oni sú tiež vášnivými čitateľmi vás!

Vo fáze štyri prechodu od ega k srdcu sa jedná o prekonanie úrovne duše a vystúpenie na úroveň Ducha. Samozrejme, nie je našim úmyslom povedať, že duša je akýmkoľvek spôsobom „menšia“ ako Duch. Pointa je: ste veľkolepejší a zahrňate viac ako svoju dušu. Duša je vozidlom pre skúsenosti. Stotožnením sa s Duchom vo vás, s vašim BOŽSKÝM JA, zapadnú na miesto všetky veci, ktoré ste zažili v mnohých a mnohých životoch. Pozdvihnete sa nad skúsenosti, keď sa nebudete stotožňovať so žiadnou z nich. Toto má na dušu liečivý efekt.

* * *

ČAS, MULTIDIMENZIONALITA A VAŠE SVETELNÉ JA

V predchádzajúcich kapitolách série o Pracovníkoch Svetla, sme povedali viac-menej chronologickú rozpravu o minulosti a vnútornom vývoji duší Pracovníkov Svetla. Tento

príbeh vo vás môže vytvoriť dojem, že sa vyvíjate v čase od bodu A do bodu B, od Temnoty ku Svetlu, od nevedomosti k múdrosti.

A v určitom zmysle je to pravda.

Napriek tomu v tejto záverečnej kapitole si prajeme upriamiť vašu pozornosť na odlišnú perspektívu, na iný spôsob ako na seba nahliadať, na perspektívu, ktorá vás vyzdvihne mimo času, mimo určitej minulosti a oboznámi vás s vašou bezčasovou existenciou, inými slovami vašou multidimenzionalitou.

Je to vaša časť, ktorá je úplne nezávislá na priestore a čase. Táto časť môže slobodne v každej chvíli vstúpiť do akejkoľvek dimenzie alebo priestoru skúseností ako si praje. Môže si slobodne kedykoľvek zvoliť Svetlo alebo Temnotu.

Z vašej pozemskej perspektívy cestujete z bodu A do bodu B lineárne. Napríklad, pohybujete sa cez štyri fázy vnútorného vývoja, o ktorých sme hovorili, krok za krokom.

Avšak z bezčasového, multidimenzionálneho hľadiska, sa vaše skutočné JA nevyvíja v čase, ono je tým, kto sleduje vývoj. Vaše skutočné JA sa nepotrebuje vyvíjať. Ono povoľuje túto skúsenosť svojou vlastnou slobodnou voľbou. Táto voľba je motivovaná hlbokým poznaním veľkej hodnoty zažívania duality.

Z pohľadu vášho bezčasového, duchovného JA, môžete kedykoľvek slobodne zakúšať ľubovoľný bod na línii z bodu A do bodu B do bodu Z a mimo nej. Môžete si pre seba kedykoľvek aktivovať ľubovoľnú realitu vedomia, preto myšlienka, že ste zaseknutý v určitej fáze vnútorného rozvoja je nakoniec len ilúzia.

Dôvodom, prečo chceme upriamiť vašu pozornosť na túto perspektívu je, že vám to môže pomôcť prelomiť vnútorné bariéry. Môže vám to pomôcť preraziť oponu ilúzie a dostať sa do priameho dotyku s vašim vlastným Svetelným JA: energiou Anjela, ktorým naozaj ste.

Na to aby ste toto uchopili ako reálnu perspektívu, z ktorej na seba vzhlíadate, musíme trocha vysvetliť pojem času.

Čas

Na najvyššej úrovni Jednoty, nie je čas. Toto je úroveň Ducha, Boha, čisté bytie. Na tejto úrovni neexistuje žiadny vývoj, žiadne „stávanie sa“ ale len „bytie“.

Na najnižšej úrovni Jednoty, na ktorej je oddelenosť zakúšaná najsilnejšie, sa využíva klamlivý, lineárny pojem času. Pod „klamlivým“ mám na mysli vedecký, abstraktný pojem času, ktorý je úplne zbavený subjektivity a pociťovaného obsahu. Čas je podľa tohto vnímania objektívna štruktúra mimo vás. Čas je niečo, čo prekrýva vaše skúsenosti ako nejaký vonkajší rámec.

Napríklad „životopis“, ktorý zasielate keď sa uchádzate o zamestnanie často pozostáva z takejto objektívnej časovej línie faktov. V tomto roku som urobil tamto, v tom roku som ukončil tamtú školu, atď. Kladiete dôraz na viditeľnú, vonkajšiu stranu vecí. Vnútorná stránka vecí – motivácia, význam, subjektivita – je vynechaná.

Na energetických úrovniach medzi jednotou a oddelenosťou, je čas realita, ktorá na mení s

vašími skúsenosťami. Čas je skúsenostný pojem: spôsob vytvárania skúseností. Na týchto úrovniach existuje čas, ale nie je to niečo nezávislé na vás alebo mimo vás.

Napríklad na astrálnych rovinách, kde cestujete počas svojho spánku a tiež potom ako zomriete, neexistuje „*hodinový čas*“. Hodinový čas je vrcholný pokus oddeliť čas od subjektivity, t.j. od vás a od vašich skúseností. Je to veľká ilúzia. Na astrálnych rovinách je čas rytmom vašich skúseností. Niekedy oddychujete, potom niekoho stretnete, potom si študujete. Bod, v ktorom jedna fáza končí a druhá začína nie je určený hodinovým časom – niečim vonkajším – ale vašim vnútorným prúdom pocitov, tým čo sa zdá byť pre vás prirodzené.

Tento prirodzený zmysel pre čas alebo rytmus môže byť tiež súčasťou pozemského života. Subjektivita času, t.j. fakt, že čas môže byť zakúšaný rôzne za rôznych okolností, je vám všetkým známy. Vravíte, že „*čas letí*“ keď sa bavíte, ale zdá že čas sa zastavil, keď ste v čakárni u zubára alebo v rade v supermarkete.

Skeptik vo vás teraz hovorí: čas vnímame akoby sa vliekol pomaly, keď sú okolnosti a skúsenosti negatívne, zatiaľ čo zdanlivo beží rýchlejšie, keď sú okolnosti pozitívne. Ale čas samotný je stále rovnaký, tiká stále rovnakým pevným spôsobom, nech už mi zažívame veci akokoľvek.

Toto je „objektívny rámec“ pojmu času, tiež nazývaný lineárny pojem času. Pramení z racionalistického, vedeckého prístupu k času.

Ale predstavte si, že by neboli hodiny, noc ani deň, žiadne prírodné vplyvy ako je Slnko, Mesiac a vlny, ktorými sa meria čas. Potom by ste sa museli spoľahnúť len na svoj vlastný subjektívny zmysel času.

Vaše objektívne meranie času – hodiny – v skutočnosti nie je založené na niečom vonkajšom, je to produkt ľudskej mysle, ktorá si praje rozdeľovať a klasifikovať. Ľudská myseľ vyňala určitý rád vecí z prírodných javov na Zemi. Ale „*čas samotný*“, nezávislý na ľudskom faktore, neexistuje. Je to ilúzia, ktorá je výtvorom druhu vedomia, ktoré je chytené vo viere v oddelenosť.

Čas je vo svojej podstate subjektívny. Čas je spôsob vyčlenenia skúseností takým spôsobom, aby ste z nich mohli získať zmysel. Napríklad o niekom poviete: „*on je stará duša*“. Naozaj pod tým rozumiete počet rokov alebo životov, keď odkazujete na tento starý vek? Alebo máte pod „*starou*“ na mysli skôr to, že vyjadruje určité kvality, ako určitý počet rokov? Odkaz na čas vo fráze „*stará duša*“ je naozaj odkazom na skúsenosti.

Čas v plnom zmysle tohto slova je „*dynamika stávania sa*“ na vnútornej úrovni. Môže to byť užitočný koncept, ak vám to pomôže formulovať prirodzený rytmus alebo tok vecí. Ale keď je koncipovaný ako niečo objektívne, stojace nad vami, má tendenciu obmedzovať a rozptyľovať vás. Vy nie ste lineárna bytosť. Existujú úrovne vašej bytosti, ktoré sú mimo rámca času, ktorý v súčasnosti zakúšate. Práve k tomuto vášmu aspektu, t.j. multidimenzionalite, si teraz prajeme upriamiť vašu pozornosť.

Multidimenzionalita

V súlade s lineárnym pojmom času, nemôžete byť prítomní na viac ako jednom mieste v

rovnakom čase. Ale „vás“, lineárne poňatie odkazuje na vaše telo, váš mozog a vaše vedomie, ktoré je nejaku viazané na telo/mozog (*veda zatiaľ nedokáže vysvetliť ako presne sú telo a vedomie „zviazané“, ale zastáva – vo všeobecnosti – názor, že vedomie nemôže existovať bez fyzického tela*).

Podľa „plného“ subjektívneho konceptu času, ste prítomní kdekôľvek prebýva vaše vedomie. Kde sa nachádzate, v čase a priestore, je určené zameraním vášho vedomia, nie podľa miesta vášho tela.

Napríklad: ste na stanici a čakáte na príchod vášho vlaku. Chvíľu to ešte potrvá, tak chvíľu len sedíte a čumíte a nepozorovane sa dostanete do mierne zmeneného stavu vedomia. Teraz myslíte na niekoho s kým ste sa včera rozprávali. Poľahky si vybavíte ten rozhovor a živo si spomínate, aký to malo na vás účinok. Znova prežívate určité aspekty toho rozhovoru, priťahujete si ho do svojho Prítomného okamihu z minulosti. To čo tu v skutočnosti konáte je, že cestujete do minulosti a znova navštívite energie tej chvíle. Vaša energia Prítomnosti interaguje s energiou minulosti, prípadne vytvára zmeny vo vašej skúsenosti tej chvíle a teda mení minulosť.

Zmenou minulosti nemienime, že meníte nejaké fyzické fakty, ale že ich prekrývate rozdielnym vysvetlením alebo pohľadom. Zmenou pociťovaného obsahu určitej minulej udalosti, však v istom zmysle meníte udalosť pre seba.

Len pomyslíte na tento príklad:

Zhovárali ste sa s niekým, kto bol skutočne dotknutý vašou poznámkou, ktorá nemala žiadny kritický zámer. Druhá osoba, s ktorou ste sa rozprávali začala nadávať, a potom odišla. Teraz ste sa pre zmenu vy cítili dotknutý, nepochopený, nahnevaný a šokovaný súčasne. Potom ako ste sa vrátili domov ste sa cítili neprijemne po dobu niekoľkých hodín, ale potom ste to nechali odísť a mali ste dobrý nočný spánok. Nasledujúce ráno na železničnej stanici, ste museli čakať na váš vlak a naraz ste si privolali túto podivnú spomienku, v ktorej sa veci tak prekvapivo pokazili. Teraz ste sa na ňu pozreli z inej perspektívy a náhle ste si uvedomili, prečo sa človek cítil taký dotknutý vašou poznámkou. Spomenuli ste si na nejaké fakty s jeho minulosti, na ktoré ste jednoducho predtým počas toho rozhovoru zabudli. Teraz môžete vidieť jeho emocionálnu reakciu v úplne inom svetle, a hlavne to, že nemá nič spoločné s vami. Neboli ste to vy, kto spôsobil ublíženie, vy ste len spustili v jeho vnútri starú bolesť. Táto perspektíva vo vás rozhybe odlišnú emocionálnu reakciu. Máte pocit úľavy, vľadu a áno ... odpustenia. „Ach, už vidím.. teraz rozumiem ... chudák priateľ.“

V tej chvíli znova vytvárate minulosť. Prekrývate ju inou interpretáciou faktov, ktoré nahrádzajú vašu pôvodnú reakciu. Aby bolo jasné, toto neznamená, že pôvodná reakcia nenastala, ale že energie hnevu, šoku a nepochopenia boli premenené na pochopenie a odpustenie. Spolupôsobením minulosti a súčasnosti sa uskutočnila „duchovná alchymia“.

Naozaj fyzické fakty nie sú také dôležité. Je to pociťovaný obsah situácie, vaša energetická reakcia na ňu, čo skutočne tvaruje váš život a vašu realitu. Preto môžeme naozaj povedať, že môžete zmeniť minulosť cestovaním časom k minulým energiám, ktoré stále potrebujú riešenie.

Kým sedíte na stanici a podnikáte svoju cestu časom, existuje určitá vrstva vášho vedomia, ktorá je stále prítomná vo vašom tele. Môžete vnímať „v pozadí svojej mysle“, že vaše ruky

chladnú alebo že nejakí mladíci za vami nahlas rozprávajú.

Vedomie je schopné sa rozdeliť. Môže byť na rôznych miestach v rovnakom čase, teda vedomie môže prebývať v rôznych energetických realitách súčasne.

Toto je zmysel multidimenzionality. Vaše vedomie nie je ohraničené časom a priestorom. Aj keď počas svojho života na Zemi máte základnú dohodu, že nejaká časť vášho vedomia je stále spojená s vaším pozemským telom, nie je vaše vedomie obmedzené na určitý bod v čase. Nie ste obmedzený minulosťou ani budúcnosťou, pretože tie nie sú pevné. Sú to tekuté polia skúseností. Je možné ich meniť a vy s nimi môžete interagovať z Prítomného okamihu.

Vaše vedomie je multidimenzionálne dokonca aj keď si myslíte, že ste uväznený vo svojom fyzickom tele. Poznate výraz: „*Je zaseknutá v minulosti*“ ? Niektorí nedokážu nechať odísť minulosť a jej vedomie je naplnené minulými skúsenosťami a emóciami ako ľútosť, výčitky svedomia alebo len žiaľ. Táto osoba „*nie je tu*“. Ona je doslova v minulosti. Ona, ako v príklade vyššie, interaguje z minulosťou z Prítomného okamihu, ale nie oslobodzujúcim, alchymickým spôsobom. Jej telo je prítomné tu a teraz, ale ona je zaseknutá v minulosti. Čas sa pre ňu zastavil, zatiaľ čo hodiny tikajú a merajú plynúce týždne a mesiace. To preto, že ona sa nepohybuje skúsenostne (*zn. nezískava nové skúsenosti, z angl. “she does not move experiantally”, pozn. prekl.*)

Ona neplynie s prirodzeným procesom života a skúseností. Toto je príklad multidimenzionality. Dokonca aj keď sa obmedzíte na také úzke zameranie vedomia, ste multidimenzionálny. Tým som chcel povedať, že multidimenzionalita nie je niečo čím sa stanete, je to niečo čím ste. Je to vaša prirodzenosť, je to prirodzený stav vašej bytosti.

Skutočnou otázkou je: ako môžete byť multidimenzionálnymi oslobodzujúcim a transformujúcim spôsobom? Ako môžete využiť svoju multidimenzionalitu takým spôsobom aby ste sa mohli slobodne pohybovať naprieč dimenziami a nestratili pri tom dotyk so svojim božským duchom? Byť multidimenzionálny z pozície múdrosti a uvedomenia: to je váš duchovný osud. Je to váš osud stať sa plne vedomými multidimenzionálnymi tvorcami.

Byť vedome multidimenzionálnym znamená, že opustíte ilúziu lineárneho času, čo tiež znamená, že opustíte vieru, že nie ste viac ako vaše telo.

Byť vedome multidimenzionálnym znamená stotožniť sa s duchom (*Bohom*) vo vás, ktorý môže úplne slobodne vstúpiť do každej ríše skúseností, t.j. dimenzie, ktorú si zvolí.

Byť vedome multidimenzionálnym je neoddeliteľnou súčasťou reality na Novej Zemi.

Dôvodom prečo bojujete z konceptom multidimenzionality je, že si predstavujete „*bytie na dvoch rôznych miestach súčasne*“ fyzickým spôsobom. Vaše fyzické telo nemôže byť na dvoch miestach súčasne. Avšak dimenzie nie sú fyzické miesta, nejedná sa takpovediac o „*kúsky hmoty*“. Dimenzie sú ríše vedomia, ktoré sú udržiavané určitými energetickými zákonmi.

Vaše vedomie sa môže v jednom čas nachádzať v rôznych dimenziách. Toto sa deje TERAZ. Existujú reality minulosti, budúcnosti, astrálne roviny, minulé životy, anjela vo vašom vnútri a dokonca ďalšie, ktoré sa pretínajú a stretávajú vo vašom vnútri práve tu a práve teraz. Ste multidimenzionálni teraz, ale ste multidimenzionálni vedomým spôsobom? Dovoľte

dimenziám prúdiť do vás a z vás, prijímate energie ktoré vám prinášajú a dokážete ich rozoznať ako svoje vlastné?

Vy interagujete s inými dimenziami, ktorých ste súčasťou po celý čas, ale ak to robíte vedomým a prijímajúcim spôsobom, potom skutočne premieňate tie dimenzionálne reality. Objatím zaseknutých alebo uzavretých energií z tých dimenzií a ich vyzdvihnutím do svetla vášho vedomia, oslobodzujete a integrujete čiastočky vášho JA a meníte svoju prítomnosť.

Mnoho ríš vedomia sa stretáva vo vašom vnútri a vy ste svojou podstatou Majster, ktorý si vyberá zakúšanie ľubovoľnej z nich. Môžete slobodne cestovať cez každú z nich, rýchlo alebo pomaly, blízko alebo ďaleko. Pokiaľ sa stotožníte s Duchom vo vašom vnútri, udržíte si uvedomenie, že ste slobodní.

Ale ak sa zaseknete v myšlienkach obmedzenosti, udržiavaní presvedčení, ako „*toto nie je možné*“, „*to nie je povolené*“, „*toto sa zle skončí*“ atď., ponárate sa do ilúzie oddelenosti. Ste polapení v ilúzii lineárneho času, ilúzii že ste telo, ilúzii, že ste oddelený od Boha. Týmto spôsobom sa duša dočasne stáva „*viazanou*“ na určité ríše skúseností. Duša zabudne na svoj skutočný pôvod, svoju božskosť a svoju slobodu.

Toto bytie lapeným alebo „*zviazaným*“ sa tiež nazýva karma.

Získanie „*neviazanosti*“ alebo uvoľnenie sa často prebieha v rade niekoľkých krokov, alebo štádií toho čo nazývate „*vnútorný rast*“. Z ľudského lineárneho hľadiska „*uvolňujete karmu*“ a pomaly sa premieňate v postupnosti štyroch fáz vnútorného rozvoja, o ktorých sme hovorili v sérii o Pracovníkoch Svetla. Z hľadiska Ducha, sa však jednoducho potácate späť do vášho prirodzeného stavu božského uvedomenia. Z tohto pohľadu, uvoľňovanie karmy nie je nič iné ako spomínanie si na vašu vlastnú božskosť.

Vaše Svetelné JA

Mnoho dimenzií, mnoho ríš vedomia sa stretáva vo vašom vnútri. A vy ste skutočne Majster, stvoriteľ celého poľa dimenzií. Ste hviezdou s mnohými lúčmi, vedomie duše s mnohými prejavmi. Môžete slobodne aktivovať akúkoľvek realitu, ktorú si zvolíte.

Ak odhodíte pojem lineárneho času alebo chronológie, povolíte sami sebe uveriť, že minulosť ani budúcnosť vás neurčujú. Môžete potom seba cítiť ako stred vibračného poľa dimenzií, ktoré všetky vyžarujú z jedného božského, bezčasového zdroja: z vás.

Predstavte si sami seba ako stred všetkých skutočností, všetkých možností, a potom si zvolte tú, ktorá vám prináša najviac Svetla.

Vyberte si najjasnejší, najmilovanejší lúč v poli, a teraz na chvíľu, choďte do jeho vnútra a pociťujte aké to je BYŤ lúčom.

Toto je vaše Svetelné JA.

Toto je vaša časť, ktorá sa najviac podobá na Boha.

Tradične sa bytosti, ktoré sú najbližšie k Bohu nazývajú Archanjeli.

A to je to čím ste, v tejto dimenzii, práve teraz.

Naozaj ste Archanjeli.

Archanjeli sú bytosti, ktoré sú veľmi blízko k Duchu alebo Bohu, ale nie sú s ním úplne

jedno. Sú jeden krok vzdialení od absolútneho vedomia, teda čistého Bytia bez rozlišovania, stávania sa alebo individuality.

Archanjeli majú určitý druh individuality. Každý z nich je jedinečný. Je možné povedať, že Archanjel má určité charakteristiky. To nie je možné povedať o Bohovi alebo Duchovi. Boh je Všetko a Nič. Kvôli tomu Archanjeli vstúpili do ríše oddelenosti, ríše „Ja“ verzus „ostatní“. Sú súčasťou duality, avšak len mierne.

Archanjel je aspektom Boha, ktorý sa prejavil ako konkrétna Bytosť, ako konkrétna Forma. Grécky filozof Platón to nazval Ideou, čo v našom vyjadrení je základná alebo „archetypálna“ energetická realita, ktorá presahuje fyzický svet. Archanjeli sú v tom zmysle platonickými Ideami. Existuje Archanjel (*Idea*) Lásky, Pravdy, Božskosti, atď. každá z nich stelesňuje určitý aspekt Boha. Archanjeli nie sú až tak osobami ako energetickými poľami s individuálnou príchutou.

Prečo Duch alebo Boh stelesňuje aspekty seba týmto spôsobom?

Bolo to z radosti z tvorenia, že to urobil.

Archanjelske energie sú výrazom Božskej nekonečnej kreatívnej radosti.

Archanjeli nie sú mimo Boha. Nič nie je mimo Boha. Boh je vo všetkom. Boh je prítomný vo všetkých stvorených energiách ako „*aspekt ducha*“. Toto je aspekt, ktorý robí všetky tieto energie jedným.

To čo oddeľuje jednu bytosť od druhej, to čo ju robí odlišnou a jedinečnou, je „*aspekt duše*“. Aspekt duše sa týka individuality bytosti.

Všetky stvorené bytosti, ktoré majú individualitu sú v skutočnosti stretnutím Ducha a Duše, vedomia (*ducha*) a skúseností (*duše*).

Stvorenie je tanec Ducha a Duše

Archanjeli sú takpovediac prvorodené deti Boha. Nie „*prvé*“ v lineárnom zmysle, ale v zmysle, že sú veľmi blízko k Bohu. Nesú hlboké vedomie vo svojej božskosti, „*aspekt ducha*“. Ľudia vnímajú Archanjelov ako jasné a čisté Svetlo.

Existujú rôzni Archanjeli. Každý Archanjel vyžaruje energiu ako lúč svetla zo Slnka. Vyžarovaním týchto lúčov ďalej a ďalej sa Archanjel dotýka neznámych miest, ríš skúseností, ktoré sú pre neho nové. Archanjelská energia sa naťahuje smerom von a v tomto spontánnom kreatívnom pohybe preniká tým, čo je od nej odlišné, tým, čo nie je Svetlo, ale Temnota. Temnota tu znamená: oddialené od Jednoty/Ducha, odtiahnuté ďalej do ríše individuality. Boh alebo Duch nie je Temnotou ani Svetlom. Boh jednoducho je. Archanjeli sú bytosti Svetla. Vytvorením Svetla, Boh tiež vytvoril Temnotu. To je jednoducho spôsobené tým, že Archanjeli sú v dimenziách duality, vonku z Jednoty. Majú zmysel pre individualitu. Vytvorenie Svetelného JA (*Anjela*) so sebou prinieslo vytvorenie Temného JA, časti JA, kde Svetlo nie je prítomné. V tejto polarite je krása, pretože ustanovuje dynamiku tvorenia.

Boh, čisté bytie a vedomie, túžil po skúsenostiach, a tieto skúsenosti získava prostredníctvom stvoreného Univerza, cez svoju prítomnosť (*vedomia, pozn. prekl.*) v jeho aspektoch

(Univerza, pozn. prekl.) Svetla a Temnoty.

Čo budú Archanjeli skúšať potom ako vstúpia do ríše duality, Boh nevedel. To je to čo potreboval: nie všetko vedieť ale skúsiť niečo nové.

Vystúpením z Jednoty Archanjeli vstúpili do prázdneho priestoru, priestoru schopností, priestoru nekonečných možností.

Archanjeli zistili, že môžu tvoriť mnoho foriem a žiť v nich. Každá forma, ktorú obývate ako vedomá bytosť zahŕňa určitý uhol alebo perspektívu, ktorá umožňuje „beztvarému vedomiu“ zakúšať veci špecifickými spôsobmi.

Celý proces cestovania Archanjelov za skúsenosťami môže byť charakterizovaný ako obrovský vodopád trblietavého Svetla. Energia Archanjelov sa vyliala z Boha/Zdroja ako mohutný tok perlivej, jasnej vody, prúdiacej každým smerom. V tomto obrovskom prúde vody sa vydělili malé potôčiky, ďalej sa rozdeľujúc do ešte menších potôčikov, až kým boli maličkými kvapkami tekutého Svetla. Tieto kvapky je možné prirovnať k individuálnym jednotkám vedomia, každá so svojou vlastnou sadou skúseností.

Tanec Ducha a Duše sa teraz naozaj začal!

Individuálne jednotky vedomia, ktoré nazývame duše, sa vydali na svoju cestu. Hlboko v sebe niesli energiu Ducha alebo Zdroja, rovnako ako energiu Archanjela, z ktorého vyplynuli. Ale ako cestovali ďalej a ďalej, prišli na skúsenosť, že mohli zabudnúť na svoj pôvod, zabudnúť na svoju božskosť a stratiť sa v temnote a ilúzii. Túto polaritu Svetla a Temnoty je možné najlepšie zakúšať ako ľudská bytosť, žijúca na Zemi.

Keď opisujeme proces vyžarovania Archanjelov zo Zdroja a prípadne stávanie sa ľudskou bytosťou, zdá sa, že ide o lineárne, chronologické rozprávanie. Ale nie je to tak. Vyžarovanie vodopádu energie z Boha sa deje práve TERAZ. Toto rozprávanie vám hovorí o identitách, ktoré sú vám dostupné TERAZ, nie je to o tom, kým ste boli v nejakej dávnej minulosti. Práve v tejto chvíli je vo vás vrstva čistej Archanjelskej energie, vrstva čistého Svetla. Sú vo vás tiež vrstvy zmätku a strachu. Ale vy si v každej chvíli môžete vybrať, byť Svetelným JA, Anjelom, ktorým ste. Neexistuje nič, čo by ste mali rozvíjať, je to jednoducho časťou toho, kým ste.

Je dôležité si uvedomiť, že nemusíte vzhliadať k duchovným Majstrom, Sprievodcom alebo Anjelom. Neexistuje ani jedna autorita nad vami. Vy sami ste medzi „prvorodenými“ sediaci vedľa trónu Boha. Vy sami ste Boh a Anjel.

Najľahší spôsob ako sa dotknúť vášho Svetelného JA je prostredníctvom spojenia s vrstvou čistého vedomia, čistého Ducha vo vás. Toto dosiahnete stíšením sa na vnútornej a vonkajšej úrovni. Ticho, ktoré potom zakúsíte je naozaj stále vo vás prítomné, len si to musíte uvedomiť.

Keď sa spojíte s tichom, s dimenziou večnosti vo vás, môžete cítiť túžbu Ducha po skúsenostiach. Z tejto túžby sa zrodilo vaše Svetelné JA.

Duša zažíva najväčšiu radosť zo súhry medzi Duchom a skúsenosťami, súhry medzi božskosťou a ľudskosťou. To je tajomstvo Univerza.

Keď ste čistým Duchom, vaša skutočnosť je statická. Nič sa nemení. Skúsenosti a pohyb sa objavia len keď existuje vzťah medzi niečím vonkajším a vami/Duchom. Keď vnímate niečo iné ako ste vy sami, je to výzva na skúmanie, na cítenie, na zisťovanie. Ale na to, aby ste zakúsili niečo iné ako ste vy, musíte sa vyčleniť z absolútnej Jednoty, mimo Boha/Ducha. Keď to urobíte stanete sa individuálnou dušou.

Vy ste jedinečnou dušou: jednou nohou v ríši Absolútna, druhou nohou v ríši Relativity (*t.j. duality*).

Vo svojom skúmaní relativity (*duality*) môžete zísť tak ďaleko od Domova, že stratíte kontakt s prvkom Ducha vo vašom vnútri. Vaša duša sa potom stratí v ilúzii strachu a oddelenosti.

Najväčšia možná radosť je, keď zoberiete časť ríše Skúseností zatiaľ čo zostanete spojení s Duchom, s Domovom. Vyvážená súhra medzi Duchom a Dušou je zdrojom najväčšej Kreativít a Lásky.

Z tejto perspektívy ste vy všetci na ceste hľadania správnej rovnováhy medzi absolútnou Jednotou a bytím individuálnou bytosťou. Tí medzi vami, ktorí sú Pracovníkmi Svetla v súčasnosti pracujú na väčšom uvedomení svojej Jednoty s Duchom. Cestovali do duality dlho a ďaleko, a oni, t.j. ty, môj drahý čitateľ, sú pripravení prísť Domov. Avšak nie do statického Domova Čistej Jednoty, ale do dynamickej, kreatívnej reality božských, multidimenzionálnych ľudí, ktorých skúsenosti budú naplnené Radosťou a Svetlom.

Vo vás všetkých, ktorí toto čítate, existuje intenzívna túžba po Domove a hlboké odhodlanie skutočne vedieť, kto ste. Udržujte svoju túžbu a odhodlanie živé a dôverujte im, pretože ony vás privedú Domov.

* * *